

مجموعه‌ای از الواح

حبال اقدس ابھی

کہ بعد از کتاب اقدس نازل شدہ

لجنہ نشر آثار امری بلبان فارسی و عربی
لانگنہنہاين - آلمان
نشر اول - ۱۳۷۷ بیع

لوح كرميل

حَبَّةُ هَذَا الْيَوْمِ الَّتِي فِيهَا تَضَوَّعَتْ نَفْحَاتُ الرَّحْمَنِ فِي الْأَمْكَانِ حَبَّةُ
هَذَا الْيَوْمِ الْمُبَارَكِ الَّتِي لَا تُعَادِلُهُ الْقُرُونُ وَالْأَعْصَارُ حَبَّةُ هَذَا الْيَوْمِ إِذْ تَوَجَّهَ وَجْهُ
الْقَدَمِ إِلَى مَقَامِهِ إِذْ نَادَتْ الْأَشْيَاءُ وَعَنْ وَرَائِهَا الْمَلَأُ الْأَعْلَى يَا كَرْمِيلُ انْزِلْ
بِأَقْبَلِ الْبَيْتِ وَجْهَ اللَّهِ مَا لَكَ تَلَكُّوتُ الْأَسْمَاءِ وَفَاطِرُ السَّمَاءِ إِذَا اخْتَلَا إِهْتِرَازُ السُّورِ
وَنَادَتْ بِأَعْلَى النَّدَاءِ نَفْسِي لِأَقْبَالِكَ الْعَدَاءِ وَلِعُنَاتِكَ الْعَدَاءِ وَلِتَوَجُّحِكَ الْعَدَاءِ
قَدْ أَهْلَكَنِي نَيْمُ مَطْلَعِ الْحَسِيَّةِ فِرَاقَكَ وَأَضْرَقَنِي هَجْرَكَ لَكَ يَا مُحَمَّدُ يَا مُحَمَّدُ نَدَانِكَ
وَشَرَفَتْنِي بَقْدُومَكَ وَأَجِيئْتَنِي مِنْ نَفْحَاتِ آيَاتِكَ وَصَرِيحِ قَلَمِكَ الَّتِي جَعَلْتَهُ صَوْرًا بَيْنَ
عِبَادِكَ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُكَ الْمُبْرَمُ نَفَخْتَ فِيهِ إِذَا قَامَتِ التَّغْيِيَةُ الْكُبْرَى وَظَهَرَتِ الْأَسْرَارُ
الْمَكْنُونَةُ فِي خَزَائِنِ مَالِكِ الْأَشْيَاءِ فَلَمَّا بَلَغَ نَدَاهُ إِلَى ذَاكَ الْمَقَامِ الْأَعْلَى قُلْنَا
يَا كَرْمِيلُ أَجْمَدِي رَبِّكَ قَدْ كُنْتَ مَحْرُوقَةً بِبَارِ الْفِرَاقِ إِذَا عَاجَ سَجْرُ الْوَصَالِ أُنَامُ وَجْهَكَ
بِذَلِكَ قَرَّتْ عَيْنُكَ وَعَيْنُ الْوُجُودِ وَابْتَسَمَ ثَغْرُ الْغَيْبِ وَالشُّهُودِ طُوبَى لَكَ يَا جَعْلَكَ بِسْمِ
فِي هَذَا الْيَوْمِ مَقَرَّ عَرْشِهِ وَمَطْلَعِ آيَاتِهِ وَمَشْرِقِ بَيْتَاتِهِ طُوبَى لِعَبْدِ طَائِفِ حَوْكِهِ وَ

ذَكَرَ ظُورَكَ وَبُرُوكَ وَمَا فَزَتْ بِهِ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ رَبِّكَ نُحْدِي كَأَنَّ سَاقِ الْبَقَاءِ بِاسْمِكَ
 الْأَجْمِيِّ ثُمَّ أَشْكُرِيهِ بِمَا بَدَّلَ خُزْنَكَ بِالسُّرُورِ وَهَمَّكَ بِالْفُرْحِ الْأَكْبَرِ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ
 أَنَّهُ يُحِبُّ الْمَقَامَ الَّذِي اسْتَقَرَّ فِيهِ عَرْشُهُ وَتَشَرَّفَتْ بِقُدُومِهِ وَفَارَ بِلِقَائِهِ وَفِيهِ ارْتَفَعَ نَدَاؤُ
 وَصَعِدَتْ زَفْرَاتُهُ يَا كَرَمَ بَشَرِي صَبِيحُونَ قَوْلِي آتَى الْمَكْنُونُ سُبْطَانَ خَلْبِ الْعَالَمِ
 وَبُنُورِ سَاطِعِ بِاشْرَقَتْ الْأَرْضُ وَمَنْ عَلَيْنَا يَا كَرَمَ أَنْ تَكُونِي مَتَوَقِّفًا فِي مَقَامِكَ السُّعْيِ
 ثُمَّ طُوفِي مَدِينَةَ اللَّهِ الَّتِي نُزِلَتْ مِنَ السَّمَاءِ وَكُتِبَتْ لِلَّهِ الَّتِي كَانَتْ مَطَافِ الْمُتَقَرِّبِينَ
 وَالْمُخْلِصِينَ وَالْمَلَائِكَةَ الْعَالِينَ وَاحْتَبْ أَنْ أَتَبَشَّرَ كُلُّ نَفْسٍ مِنْ بَقَاعِ الْأَرْضِ وَكُلِّ مَدِينَةٍ
 مِنْ مَدَائِنِهَا بِهَذَا الظُّهُورِ الَّذِي بِهِ انْجَذَبَ فَوَازُ الطُّورِ وَنَادَتْ السَّهْرَةَ الْمُنْكَرَ وَالْمَلَكُوتَ
 لِلدَّرَبِ الْأَرْبَابِ هَذَا يَوْمٌ فِيهِ بَشَرُ الْبَحْرِ وَالْبَرِّ وَانْجَبَ مَا نَظَرَ مِنْ تَعَبٍ مِنْ عَنَائِمِهِ
 الْمَكْنُونَةِ الْمَسْتُورَةِ عَنِ الْعُقُولِ وَالْأَبْصَارِ سَوْفَ تَجْرِي سَفِينَةُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَيُنْظَرُ هَلْ
 الْبَهَاءُ الَّذِينَ ذَكَرَهُمْ فِي كِتَابِ الْأَسْمَاءِ تَبَارَكَ مَوْلَى الْوَرَى الَّذِي بَذَكَرَهُ انْجَذَبَتْ
 الذَّرَاتُ وَنَطَقَ لِسَانُ الْعِظَمَةِ بِمَا كَانَ مَكْنُونًا فِي عِلْمِهِ وَمَحْضَرًا فِي كُنْهِ قُدْرَتِهِ اللَّهُ هُوَ الْهَيِّمُ
 عَلَى مَنْ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ بِاسْمِهِ الْمُفْعَدِ الْغَيْرِ الْمَنْبِيعِ

لوح اقدس

هذا اللوح الاقدس نزل من الملكوت المقدس لمن اقبل
الى قبلة العالم الذي اتى من سماء القدم بمجده الاعظم

بسم الرب ذي المجد العظيم

هذا كتاب من لدنا الى الذي ما منعه سجات الاسماء عن الله فاطر الارض و
السماء لتقر به عينه في ايام ربه الميسين الصتيوم قل يا ملا الابن حجتتم باسمي عن نفسي
ما لكم تهفكرون كنتم ناديتم ربكم المختار بالليل والنهار فلما اتى من سماء العتدم
بمجده الاعظم ما قبلتم وكنتم من الغافلين فانظروا في الذين اعرضوا عن الروح
اذ اتاهم بسلطان مسين كم من الفريسيين اعتكفوا في الهيكل باسمه وكانوا ان يتضرعوا
لفراقه فلما فتح باب الوصال واشرق النور من مشرق ابحمال كفروا بالله العتدم
العظيم وما فازوا ببقائه بعد الذي وعدوا به في كتاب اشعيا وعن ورائه سنة كتب

النبيين والمرسلين وما قبل منهم الى مشرق الفضل الا الذين لم يكن لهم عذر
 بين الناس واليوم نفتح باب اسمه كل ذي عشر ميعين واذا ذكرنا ذنوبنا على قتله من كان
 اعلم علما مصره في عصره وامن به من كان يصطاد الحوت فاعتبر وكن من
 المتذكرين كذلك فانظر في هذا الزمان كم من الرهبان اعتكفوا
 في الكنائس ويدعون الروح فلما اتى بالحق ما تقتره بوا اليه وكانوا من المبعدين
 طوبى لمن تركهم واتبع الى مقصود من في السموات والارضين يقتره
 الانجيل ولا يقرون للرب اجليل بعد الذي اتى بملكوته المقدس العسير اجليل
 قل انما حبسنا لكم وحمنا مكاره الدنيا لخلاصكم انتم بون من الذي فدى نفسه
 بحيوتكم اتقوا الله يا ملا الروح ولا تعقبوا كل عالم بعيد هل تظنون انه اراد
 نفسه بعد الذي كان تحت سيوف الأعداء في كل الاحيان او اراد الدنيا بعد
 الذي سجن في اضراب البلدان فانصفوا ولا تتبعوا الظالمين ان افتحوا
 ابواب قلوبكم ان الروح قائم خلفها ما لكم ان تعبدوا من اراد ان يقتره بكم
 الى متفرسير قل انما فحتم لكم ابواب الملكوت هل انتم تخلقون على وجهي ابواب
 البيوت ان هذا الاخطا كبير قل انه اتى من السماء كما اتى منها اول مرة اياكم
 ان تعرضوا على ما يقول كما اعترض الاعراب من قبلكم على ما قال كذلك يعليكم
 الحق ان انتم من العارفين قد اتصل نهم الارون بالسحر الاعظم والابن

في الواد المقدس نيادي لبنيك اللهم لبنيك والطويطوف حول البيت والشجر
 نيادي قداتي المقصود بمجدوا ميسع قل قد جاء الأب وكل ما وعدتم به في
 ملكوت الله هذه كلمة التي سترها الابن اذ قال لمن حوله انتم اليوم لا تحملونها فلما
 تم الميقات واتي الوقت اشرفت الكلمة من افق المشية اياكم يا ملا الابن ان
 تدعوا عن ورائكم تمسكوا بجها هذا خير لكم عما عندكم انه لقريب بالمحسنين قد
 قضت الساعة التي سترنا عليها عن على الارض كلها وعن الملكة المقربين قل انه
 شهد لي وانا اشهد له انه ما اراد الا نفسي ويشهد بذلك كل مضاف عليم انا في
 بحبوته بسلا ندع الناس الى الله مالك الاسماء قل ان استبقوا الى ما وعدتم به
 في كتب الله ولا تسلكوا سبيل الجاهلين قد حبس جسدي لعنق انفسكم ان متبلوا الى
 الوجه ولا تتسبعوا كل جبار عنيد انه قبل الذلة الكبرى لعزكم وانتم في وادي الخلة
 تحبسون انه في اضراب البيوت لاجلكم وانتم في القصور قاعدون قل اما سمعتم
 صوت الصارخ الذي كان ان نيادي في برية البيان ويتشركم بركم الرحمن الا انه
 قداتي بالسحق في ظل التبيان بالسحجة والبرهان والموحدون يرون الملكوت امام
 وجهه طوبى لمن اقبل اليه وويل لكل منكر مريب قل للقسيس قداتي الرئيس ان
 اخرج عن خلف الحجاب باسم ربك مالك الرقاب وبشر الناس بهذا الطوبى
 الاكبر العظيم قد جاء روح الحق ليرشدكم الى جميع الحق انه لا يتكلم من عند نفسه

بل من لدن عليم حكيم قل هذا هو الذي مجد الابن ورفع امره ضعوا يا اهل
 الارض ما عندكم وخذوا ما امرتم به من لدن قوتي امين قد سوا اذانكم وتوجهوا
 بقلوبكم لتسموا النداء الاعلى الذي ارتفع من شطر اسينا مقرر بكم الابن انه يجذبكم
 الى مقام ترون فيه انوار الوجه التي اشرقت من هذا الافق المنير قل يا ايها الذين
 دعوا للتواقيس ثم احسروا من الكناس مني لکم اليوم بان تصيخوا بين الامم بهذا
 الاسم الاعظم اتخارون لعنت بعد الذي كل حجر وشجر يصيح باعلى النداء
 اتى الرب ذو المجد الكبير طوبى لمن سبق اليه انه ممن شئت اسمه الى الابد ويذكره
 المذا الاعلى كذلك قضى الامر من لدى الروح في هذا اللوح البديع من يدع
 الناس باسمي انه متى ويظهر منه ما يعجز عنه من على الارض كلها ان تتبوا سبيل الرب
 ولا تعقبوا الغافلين طوبى لنا من انتبه من القواة وقام من بين الاموات قاصداً
 سبيل الرب الا انه من جوهه الخلق لدى الحق وانه من الفائزين قل انه قد اشرق
 من جهة الشرق وظهر في الغرب آثارة تفكروا فيه يا قوم ولا تكونوا كالذين غفلوا
 اذ جاءتهم الذكرى من لدن عزيز حميد ان استيقظوا من نومة الله انها فاحت في
 العالم طوبى لمن وجد عرفها وكان من المؤمنين قل يا ايها الاساقفة انتم تحم
 سماء علمي فضلي لا يجب ان تتساقطوا على وجه الارض ولكن عدلي يقول هذا ما قضى
 من لدى الابن ولا يتغير ما نخرج من فمه الطاهر الصادق الامين ان الناس

يُصِجُّ بِأَسْمَى وَيُنُوحُ لِفَسْنَى وَلَكِنَّ الرُّوحَ فِي سِرِّهِ وَرَبِّينَ قُلْ حَسْبِيَ الْحَبِيبُ شَيْتَانُ الصَّلِيبِ
وَرَأْسُهُ أَرَادَ السَّنَانَ فِي سَبِيلِ الرَّحْمَنِ إِنَّهُ لَا تَمْنَعُهُ عَمَّا أَرَادَ سَطْوَةُ الظَّالِمِينَ قَدْ دَعَوْنَا
كُلَّ الْأَشْيَاءِ إِلَى لِقَاءِ رَبِّكَ مَا لَكَ الْأَسْمَاءُ طُوبَى لِمَنْ قَبِلَ إِلَى اللَّهِ مَا لَكَ الْأَسْمَاءُ
طُوبَى لِمَنْ قَبِلَ إِلَى اللَّهِ مَا لَكَ يَوْمَ الدِّينِ يَا أَيُّهَا الرَّبِّانُ أَنْ تَسْبِعْتُمُونِي أَجْعَلُكُمْ
وَرِثَانًا لِمُلْكُونِي وَإِنْ عَصَيْتُمُونِي أَصْبِرْ كَعَلِيِّ وَإِنَّا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ إِنْ يَا بَرَّالْشَّامِ
إِنْ بَرَكْتَ قَدْ تَشَرَّفْتَ بِقَدُومِ الرَّبِّ هَلْ وَجَدْتَ عَرَفَ الْوَصْلِ أَوْ تَكُونُ مِنَ الْغَالِمِينَ
قَدْ تَحَرَّكَتْ بَيْتِ كَحْمٍ مِنْ نَسْمَةِ اللَّهِ نَسْمَعُ نَدَائَهَا تَقُولُ يَا رَبَّ الْكَرِيمِ إِنْ اسْتَقْرَّ مَجْدُكَ
الْعَظِيمِ قَدْ حَيَّتِنِي نَفْحَاتِ وَصَلَّتْ بَعْدَ الَّذِي إِذَا بَنَى هَجْرَكَ لَكَ السَّجْدَ بِمَا كَشَفْتَ
السَّجَاتِ وَجَبَّتْ مَعَ الْقَوَاةِ بِجَلَالِ مَبِينِ نَا دِينَا يَا عَنِّ دَرَادُ سَرَادِقِ الْعِظْمَةِ وَ
الْكِبْرِيَاءِ يَا بَيْتِ كَحْمٍ قَدْ ظَهَرَ هَذَا النُّورُ مِنَ الْمَشْرِقِ وَسَارَ إِلَى الْمَغْرِبِ إِلَى أَنْ تَأْتِيَ
فِي أَحْسَنِ أَيَّامِهِ فَاخْبِرْنِي هَلْ الْأَبْنَاةُ يَعْرِفُونَ الْأَبَّ وَيَقْرُونَ لَهُ أَوْ يَسْكُرُونَ كَمَا أَنْكَرَ
الْقَوْمُ مِنْ قَبْلِ عِنْدِ ذَلِكَ أَرْتَفَعَ صَرِيحًا وَقَالَتْ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ أَنَا نَشَاهِدُ كُلَّ
شَيْءٍ يَشْهَدُ لَنَا مِنْهُمْ مَنْ يَعْرِفُ وَيَشْهَدُ وَكَمْ يَشْهَدُونَ وَلَا يَعْرِفُونَ قَدْ أَخَذَ
أَهْتَرِازَ اللَّقَاءِ طَوْرَ السِّيَاءِ وَارْتَفَعَ نَدَائُهُ الْأَصْلَى فِي ذِكْرِ رَبِّهِ الْأَبْهَى وَيَقُولُ أَيُّ رَبِّ
أَجْدَعُ عَرَفَ قَمِيصِكَ كَأَنَّكَ تَقْرَبْتِ بِالْأَثَارِ وَتَشْرَفْتِ بِقَدُومِكَ تَلْكَ الدَّيَّاطُونِي
لَشَجْبِكَ لَوْ يَعْرِفُونَكَ وَيَجِدُونَ عَرَفَكَ فَوَيْلٌ لِلرَّاقِدِينَ طُوبَى لَكَ يَا أَيُّهَا الْمُقْبِلُ

إلى الوجه بما خرقت الاحجاب وكسرت الاصنام وعرفت مولدك القديم
 قد قام علينا اهل الفرقان من دون بيته وبرهان وعذبونا في كل الاحيان بعدا
 جديد طنوا بان السلام ينعنا عما اردنا فباطل ما هم نظنون ان ربك لهو الحاكم
 على ما يريد ما مررت على شجر الآ وخطبه فوادى ياليت قطعت لاسمي وصلب عليك
 جسدي هذا ما نزلناه في كتاب السلطان ليكون ذكرى لأهل الاديان ان ربك
 لهو العليم الحكيم انك لا تحزن بما فعلوا انهم اموات غير احياء دعمهم للموتى ثم آل
 وجهك إلى محبي العالمين اياك ان يحزنك مقالات الذين غفلوا ان ستقم
 على الامر وبلغ الناس بالحكمة الكبرى كذلك يا مكرم مالك الارض والسماء
 انه لهو العزيز الكريم سوف يرفع الله ذكرك ويشيت من القلم الاعلى ما تكلمت
 به في حبه انه ولي المحسنين ذكر من قبلي من سمى بالمراد قل طوبى لك يا مراد
 بما بذت مرادك واخذت مراد العالمين قل طوبى لراقده نسيه من نسما تي
 طوبى لميت حى من نفا تي طوبى لعين قررت بحمالي طوبى لقاصد قصد نجبا عظمي
 وكبريائي طوبى لخائف هرب إلى ظل قبابي طوبى لعطشان سرع إلى سبيل
 عنايتي طوبى لجائع هرع عن الهوى لهواني وحضر على المائدة التي نزلتها من سما
 فضلي لاصفيائي طوبى لذليل تمسك بحبل عزى ولفقير استظل في سرادق غمائي
 طوبى لجاهل اراد كوثر علمي ولعافل تمسك بحبل ذكرى طوبى لروح بعث من نفختي

ودخل ملكوتي طوبى لنفس هزتها راسحة وصلى واجتذبتها الى مشرق امرى
 طوبى لاذن سمعت وللسان شهدت ولعين رأت وعرفت نفس الرب ذى المجد
 والملكوت وذى العظمة والبحروت طوبى للغائرين طوبى لمن استغفرا من شمس
 كلمتى طوبى لمن زرين راسه باكليل حبي طوبى لمن سمع كربي وقام لنصرتي بين شعبي
 طوبى لمن قدمي نفسه في سبيلي وحمل الشدائد لاسمى طوبى لمن اطمن بكلمتى وقام
 بين الاموات لذكرى طوبى لمن اشجذب من نعماتي وخرق اسجاس بقدرتى
 طوبى لمن وفى بعهدى وما منعه الدنيا عن الورد فى بساط قدسى طوبى لمن
 انقطع عن سوائى وطار فى هواجى ودخل ملكوتى وشاهد ممالك عترى وشرب
 كوثر فضلى وسلبيل عنايتى واطلع بامرى وما سترته فى خزان كلماتي وطلع من
 افق المعاني بذكرى وثنالى انه منى عليه رحمتى وعنايتى و
 مكرمتى وبهاني .

بشارات

هَذَا نَدَاءُ الْأَبْحَى الَّذِي ارْتَفَعَ مِنَ الْأَفْقِ الْأَعْلَى فِي سَجْنِ عِلْمِكَ

هُوَ أَسْمَاءُ الْعَلِيمِ الْخَبِيرِ

حق شایه و مظاهر اسماء و صفاتش گواہ کہ مقصود از ارتفاع نداء و کلمه علیما
آنکہ از گوشربیان آذان امکان از قصص کا ذبہ مطہر شود و مستعد گردد از برای
اصغای کلمه طیبہ مبارکہ علیما کہ از خسرانہ علم فاطر سما و خالق اسماء ظاهر گشته
طوبی للمنفین .

یا اهل ارض بشارت اول کہ از اتم الکتاب در این ظهور عظم جمع اهل
عالم عنایت شد محو حکم جهاد است از کتاب تعالی الکریم ذوالفضل لعظیم اللہ
بفتح باب الفضل علی من فی السموات والارضین .

بشارت دوم اذن داده شد احزاب عالم با یکدیگر بروج و ریجان معاصر

نماید عاشر و یازدهم مع الادیان کتبا بالروح و الریحان کذلک اشرق نیر الادیان
والارادة من افق سما. امر الله رب العالمین .

بشارت سوم تعلیم السن مختلفه است از قبل از قلم اعلی این حکم جاری
حضرات ملوک آید هم الله و یا وزرای ارض مشورت نمایند و یک لسان از السن موجود
و یا لسان جدیدی مقرر دارند و در مدارس عالم اطفال را به آن تعلیم دهند و همچنین خط
در این صورت ارض قطعه واحده مشاهده شود طوبی لمن سمع النداء و عمل بما امر به
من لدی الله رب العرش العظیم .

بشارت چهارم هر یک از حضرات ملوک و قهقم الله بر خط این حزب
مظلوم قیام فرمایند و اعانت نمایند باید کل در محبت و خدمت به او از یکدیگر
سبقت گیرند این فقره فرض است بر کل طوبی للعالمین .

بشارت پنجم این حزب در مملکت هر دولتی ساکن شوند باید به امانت و صدق
وصفا با آن دولت رفتار نمایند هذا ما نزل من لدن امرتیم براهل عالم طرأ و با
و لازم است اعانت این امر عظیم که از سما اراده مالک قدم نازل گشته شاید
ناربخسها که در صدور بعضی از احزاب مشتعل است به آب حکمت الهی و نصیح و مواعظ
ربانی ساکن شود و نور اتحاد و اتفاق آفاق را روشن و منور نماید امید آنکه از توهمات
مظاہر قدرت حق جل جلاله سلاح عالم باصلاح تبدیل شود و فساد و جدال از باطن

عباد مرتفع گردد .

بشارت ششم صلح اکبر است که شرح آن از قبل از قلم اعلیٰ نازل نِعْمَ مَنْ تَمَسَّكَ بِهِ وَعَمِلَ بِمَا أَمَرَ بِهِ مِنْ لَدَى اللَّهِ عَسَىٰ أَنْ يَكْفِيَهُمْ .

بشارت هفتم زمام البسه و ترتیب لجا و اصلاح آن در قبضه اختیار عباد گذارده شد و لکن ایام یا قوم آن تجمل و انفسکم طعم ایجا بلین .

بشارت هشتم اعمال حضرات زهبه و خوریه های ملت حضرت روح علیه سلام و بپاوه عند الله مذکور و لکن الیوم باید از انزوا قصد فضا نمایند و بما ینفصم و ینتفع به العباد مشغول گردند و کل را اذن تزویج عنایت فرمودیم لیظهر منهم من یدکر الله رب یمیری و مالاییری و رب الکرسی الرسیع .

بشارت نهم باید عاصی در حالتی که از عنبر الله خود را فارغ و آزاد مشاهده نماید طلب مغفرت و آمرزش کند نزد عباد انظار خطایا و معاصی جائزانه چه که سبب و علت آمرزش و عفو الهی نبوده و نیست و همچنین این است از نزد خلق سبب حقارت و ذلت است و حق جل جلاله ذلت عباد خود را دوست ندارد الله هو الشفیق الکریم عاصی باید مابین خود و خدا از بحر رحمت رحمت طلبد و از سما کرم مغفرت مسئلت کند و عرض نماید :

الهی الهی اسئلك بداء عاشقیک الذین اجتمع بهم باینک الاصلی بحبیش

قصدوا الذروة العليا مقر الشهادة الكبرى وبالاسرار المكتوبة في علمك وباللذات
 المحروقة في سحر عطائك أن تغفر لي ولأبي وامي وأنت انت ارحم الراحمين
 لا اله الا انت الغفور الكريم اي رب تری جوهرا خطا اقبل الى سحر عطائك
 والضعيف ملكوت اقدارك والنقص شمس غنائك اي رب لا تخيبه بحدوك
 وكرمك ولا تمنعه عن فيوضات آياتك ولا تطرده عن بابك الذي فحنته
 على من في ارضك وسمائك آه آه خطيئاتي منعتني عن التقرب الى بساط قدسك
 وجريراتي ابعديني عن التوجه الى خبايا مجدك قد عملت ما نهيتني عنه وتركت ما
 به اسألك سلطان الاسماء ان تكتب لي من قلم الفضل والعطاء ما يقربني اليك
 ويظهرني عن جريراتي التي حالت بيني وبين عفوك وغفرانك أنك انت المقدم
 العياض لا اله الا انت العزيز الفضال .

بشارت دهم حكم محو كتب راز زبر والواح برداشتيم فضلا من لدى الله
 مسبب هذا الشبا العظيم .

بشارت ياز دهم تحصيل علوم وفنون از هر قبيل جائز ولكن علومى كه نافع است
 وسبب و علت ترقى عبادت كذلك قضى الامر من لدن امر حكيم .
 بشارت دوازدهم قد وجب على كل واحد منكم الاشتغال بامر من الامور
 من الصنایع والاقراف وامثالها وجعلنا اشتغالكم بهاتفس العبادة لله الحق

تفکروا یا قوم فی رحمۃ اللہ و الطافہ ثم اشکروه فی العشی و الاشرار لا تفتنوا
 اوقاتکم بالبطاۃ و الکساة و اشتغلوا بما تنفع بہ انفسکم و انفس غیرکم کذلک قضی الامر
 فی ہذا اللوح الذی لاحت من افقہ شمس الحکمتہ و البیان انبغض الناس عند اللہ
 من یقعد و یطلب تمسکوا بسبب الاسباب متوکلین علی اللہ مسبب الاسباب
 ہر نفسی بصنعتی و یا کبسی مشغول شود و عمل نماید آن عمل نفس عبادت عند اللہ محسوب
 ان ہذا الامر فضلہ العظیم العظیم .

بشارت سیزدہم امور ملت معلق است بر جاں بیت عدل الہی ایشانند
 انشاء اللہ بین عبادہ و مطالع الامر فی بلادہ یا حزب اللہ مرئی عالم عدل است
 چہ کہ دارای دورکن است مجازات و مکافات و این دورکن دو چشمہ اند
 از برای حیات اہل عالم چونکہ ہر روز را امری و ہر عین را حکمی مقتضی لذا امور
 بوزرای بیت عدل راجع تا آنچہ را مصلحت وقت دانند معمول دارند نفوسی کہ
 لوجہ اللہ بر خدمت امر قیام نمایند ایشان علمند بالہامات فیہی الہی بر کل اطاعت
 لازم امور سیاسیہ کل راجع است بہ بیت العدل و عبادات بما انزلہ اللہ
 فی الکتاب یا اہل بجا شما مشارق محبت و مطالع عنایت الہی بودہ و بتیہ
 سان را بست و لعن احدی میا لاید چشم را از آنچہ لایق نیست حفظ نمایند
 آنچہ را در اید بنمایید اگر مقبول افتاد مقصود حاصل و الا تعرض باطل ذرورہ

بنفسه مقبلین الی اللہ المہین یوم سبب حزن شوید تا چه رسد بفساد و نزاع امید
در ظل سدره عنایت الهی تربیت شوید و بما اراده اللہ عامل گردید همه اوراق یک
شجرید و قطره های یک بحر .

بشارت چهاردهم شد رحال مخصوص زیارت اهل متبور لازم نه مخارج آنرا
اگر صاحبان قدرت و وسعت بر بیت عدل برسانند عند اللہ مقبول و محبوب نعمی للعالمین
بشارت پانزدهم اگر چه جمہوریت نفعش بموم اهل عالم راجع و لکن شوکت سلطنت
آیتی است از آیات الهی دوست نداریم مدن عالم از آن محسوم ماند اگر مدبرین
این دو راجع نمایند اجرشان عند اللہ عظیم است چون در مذاہب قبل نظر مقبضیت
وقت حکم جہاد و محو کتب و نہی از معاشرت و مصاحبت باطل و همچنین نہی از قرأت
بعضی از کتب محقق و ثابت لذا در این ظهور عظم و نبأ عظیم مواہب و الطاف الهی احاط
نمود و امر مبرم از افاق ارادہ مالک قدم بر آنچه ذکر شد نازل نحمد اللہ تبارک و تعالی
علی ما انزلہ فی هذا الیوم المبارک العزیز البدیع اگر جمیع عالم ہر یک دارای صد ہزار
لسان شود الی یوم لا احسر لہ بشکر و حمد ناطق گردد ہر آنیہ بنیاتی از عنایات مذکورہ
در این ورقہ معادلہ نماید یشد بذاک کل عارف بصیر و کل عالم خبیر از حق صلوات
سائل و آمل کہ حضرات ملوک و سلاطین را کہ مظاہر قدرت و مطالع غرّتند تائید فرمایند
بر اجراء اوامر و احکامش انہ ہو المقدر لہتدیروبالاجابہ حدیث

طرازات

بسمی المہین علی الأسماء

حمد و ثنا مالک اسما، و فاطر سما را لایق و سزااست کہ امواج بحیرہ ظنورش امام
و جوه عالم ظاہر و مہویدا آفتاب امرش حجاب قبول نفسہ بود و بکلمہ اثباتش محور راه
نیافت منع جبار برہ و ظلم فراعنہ اورا از ارادہ باز نہ داشت جل سلطانہ و عظم قدراہ
سبحان اللہ با اینکه آیات عالم را احاطہ نموده و حجت و برہان بمثابہ نور از ہر شری
ظاہر و مشرق عباد جاہل غافل بل معرض مشاہدہ میشوند ای کاشش با عرض کفایت
مینمودند بل در کل حین در قطع سدرہ مبارکہ مشورت نموده و مینمایند از اول امر منظر
نفس نظیم و اعتساف بر اطفال نور الہی حجب نمودند و لکن اللہ منعہم و اظہر النور سلطانہ
و حفظہ بقدرتہ الی ان اشرفت الارض و السماء بضیائہ و اشراقہ لہ الحمد فی کل الاحوال
سبحانک یا الہ العالم و مقصود الامم و الظاہر بالاسم الاعظم الذی بہ اظہرت نسالی
الحکمۃ و البیان من اصداف عمان حکمت و زینت سموات الادیان بانوار ظہور

شمس طلعتک اسدک بالکلمۃ الّتی بجاتمت حتک بن خلقک و برمانک
بین عبادک ان توید حزینک علی ما یتضیی به وجه الامر فی مملکتک و تفض
رایات قدرتک بین عبادک و اعلام هدایتک فی دیارک ای رب ترهم
متمسکین بحبل فضلک و متشبثین باذیال ردآ. که مک قدرطم ما تقرهم الیک و
مینعم عن دونک اسدک یا مالک الوجود و المہین علی الغیب و الشہود ان
تجعل من قام علی خدمتہ امرک بجرّاً موجّاً بارادتک و مشتعل بنار سدرتک و شرقاً
من افق سما شیتک انک انت المقدر الذی لا یعجزک اقتدار العالم و
لا قوۃ الأمم لا الہ الا انت الفرد الواحد المہین العتیوم یا ایہا الشارب
رحیق بیانی من کأس عرفانی امروز از حنیف سدرہ منتھی کہ در فردوس اعلی
ازید قدرت مالک اسما غرس شدہ این کلمات عالیات اصغار گشت :
طرز اول و تجلی اول کہ از افق سما ام کتاب اشراق نمودہ در معرفت انسان
است نفس خود و بہ آنچه سبب علو و دنو و ذلت و عزت و ثروت و فقر است
بعد از تحقق وجود و بلوغ ثروت لازم و این ثروت اگر از صنعت و اقراف
حاصل شود نزد اہل خسرو ممدوح و مقبول است مخصوص عبادی کہ بر تربیت عالم
و تہذیب نفوس ام قیام نمودہ اند ایشانند ساقیان کوشردانانی و ہادیان سبیل
حقیقی نفوس عالم را بصراط مستقیم راہ نمایند و بہ آنچه علت ارتفاع و ارتقار وجود است

آگاه سازند راه راست راهی است که انسان را بمشرق بینمائی مطلع دانائی
 کشاند و به آنچه سبب عزت و شرف و بزرگی است رساند رجا آنکه از عنایت
 حکیم دانا رمد ابصار رفع شود و بر بینایش بفرزاید تا بیا بند آنچه را که از برای آن
 بوجود آمده اند امروز آنچه از کوری بگاید و بر بینمائی بفرزاید آن سزاوار التفات
 این بنیانی سفیر و هادی دنانائی است نزد صاحبان حکمت دنانائی حسد و از بینمائی
 بصراست اهل هب باید در جمیع احوال به آنچه سزاوار است عمل نمایند و آگاه سازند
 طراز دوم معاشرت با ادیان است بروج و ریجان و اظهار مائتی به مکلم
 الظور و انصاف در امور اصحاب صفا و وفا باید با جمیع اهل عالم بروج و
 و ریجان معاشرت نمایند چه که معاشرت سبب اتحاد و اتفاق بوده است
 و اتحاد و اتفاق سبب نظام عالم و حیات امم است طوبی از برای نفوسی که
 بجهل شفتت و رأفت متمسکند و از ضعیفند و بغضا فارغ و آزاد این مظلوم اهل
 عالم را وصیت مینماید ببرد باری و نیکوکاری این دو دو سراجند از برای ظلمت
 عالم و دو معلمند از برای دنانائی امم طوبی لمن فاز و ویل للغافلین .

طراز سوم فی الخلق انه احسن طراز الخلق من لدی الحق زین الله به بساکن
 اولیانه لعمری نوره یفوق نور الشمس و اشراقها هر نفسی به آن فائز شد او از جوهر خلق
 محسوبست عزت و رفعت عالم به آن منوط و معلق خلق نیک سبب هدایت

خلق است بصراط مستقیم و نبأ عظیم نیکوست حال نفسی که بصفات و اخلاق
 ملا اعلیٰ مرتب است در جمع احوال بعدل و انصاف ناظر باشید در کلمات
 مکنونه این کلمه علی از قلم ابھی نازل یا ابن الروح احب الاشیا بعدی
 الانصاف لا ترعب عنه ان تکن الی راعباً و لا تغفل منه لتکون لی امیناً و انت
 توفی بذلک ان شاهد الاشیا بعینک لا بعین العباد و تعرفنا بمعرفک للمبعثرة
 احد فی البلاد فکر فی ذلک کیف ینبغی ان تکون ذلک من عطیتی علیک و عنایتی
 لک فاجعله امام عینک اصحاب انصاف و عدل بر مقام اعلیٰ و مرتبه
 علیا قائمند انوار بر و تقوی از آن نفوس مشرق و لاسخ امید آنکه عباد و بلاد از
 انوار این دویسہ محروم نمائند .

طرز چهارم فی الامانة انتخاب اب الطمینان لمن فی الامکان آیه العرة
 من لدی الرحمن من فاز بها فاز بکنوز الثروة والغنا امانت باب اعظم است
 از برای راحت و اطمینان خلق قوام همه امری از امور با و منوط بوده و هست عوامل
 عزت و رفعت و ثروت بنور آن روشن و منیر چندی قبل این ذکر اعلیٰ از قلم اعلیٰ
 نازل اما نذکر لک الامانة و مقامها عند الله ربک و رب العرش العظیم
 اما قصد ما یوماً من الایام بسریرتنا انخضر آفلما وردنا رأینا انهارها جاریة و اشجارها
 ملتفة و کانت الشمس تلعب فی خلل الاشجار تو جهنا الی الیمین رأینا ما لا یتحرک لقسلم

علی ذکره و ذکر ما شایسته عین مولی الوری فی ذاک المقام الالطف الاشرف
 المبارک الاعلی ثم اقبلت الی الیسا رشا هدنا طلعت من طلعات الفروس الاعلی
 قائمه علی عمود من النور ونادت بأعلی النداء یا ملا الارض و السماء انظروا جمالی
 و نوری و ظنوری و اشراقی تا الله الحق انا الامانه و ظهورها و حسنها و اجر لمن
 تمسک بها و عرف شأنها و مقامها و تشبث بذلیها انا الرزیه الکبری لاهل البهت
 و طراز العز لمن فی ملکوت الانشاء و انا السبب الاعظم لشروه العالم و افاق الاطینان
 یا اهل الامکان کذلک انزلنا کت ما یقرب العباد الی مالک الایجاد
 یا اهل البهت انما احسن طراز لیهیا کلکم و ابهی اکلیل لرؤسکم خذوها امرأ من لدن ام

خبیر
 طراز خبیر در حفظ و صیانت مقامات عباد الله است باید در امور اعما
 نکنند بحق و صدق تکلم کنند اهل بها باید اجرا حدی را انکار ننمایند و ارباب
 بهر را محترم دارند و بمشابه حزب قبل لسان را بسدگونی نیالایند امروز آفتاب
 صنعت از افق آسمان غرب نمودار و نهر هنر از بحر آن جهت جاری باید بانصاف
 تکلم نمود و قدر نعمت را دانست لعمر الله کلمه انصاف بمشابه آفتاب روشن و منیر
 است از حق می طلبیم کل را بانوارش منور فرماید آنه علی کل شیء متدیر و بالاجاب
 جدیر این ایام راستی و صدق تحت مخالف کذب مبتلی و عدل بسیاظ ظلم معتد

و خان فساد و جهلان را اخذ نموده بشأنیکه لایرنی من الهجات الآ الصوف و لایسمع
 من الارجاء الآ صلیل السیوف از حق می طلبیم مظاہر قدرت خود را تا یه منبرید
 بر آنچه سبب اصلاح عالم و راحت اُمم است .
 طراز ششم دانانی از نعمت های بزرگ الهی است تحصیل آن بر کل لازم این صنایع
 مشهوده و اسباب موجوده از تیاج علم و حکمت اوست که از قلم اعلی در زبر و الواح ناب
 شده مسلم اعلی آن قلمی است که لسانی حکمت و بیان و صنایع امکان از خسران او
 ظاہر و نبویدا امروز اسرار ارض امام ابصار موجود و مشهود و اوراق اخبار طیار روزگار
 فی الحقیقه مرآت جهانست اعمال و افعال اصحاب مختلفه را میس نماید هم نمایا و هم
 میشوند مرآتی است که صاحب سمع و بصر و لسانست ظهور است عجیب و امر است
 بزرگ و لکن نگارنده را سزاوار آنکه از غرض نفس و هوی مقدس باشد و بطراز عدل
 و انصاف مزین و در امور بقدر مقدور تعض نماید تا بر حقیقت آن آگاه شود و بنگارد
 در امر این مظلوم آنچه ذکر نموده اند اکثری از راستی محروم بوده گفتار نیک و صدق
 در بلندی مقام و شان مانند آفتابست که از افق سما درخش اشراق نموده امواج
 این بحر امام و جوه عالم پیدا و آثار قلم حکمت و بیان نبویدا در صحیفه اخبار نوشته اند
 این عبد از ارض طافرا نموده بعراق عرب رفته سبحان الله این مظلوم در آبی
 خود را پنهان نموده لازل امام و جوه قائم و موجود انما ما سر زنا و لم نهرب

بل میرب متاعباد جاہلون خربجا من الوطن ومعنا فرسان من جانب الدولۃ
 العلیّۃ الایرانیۃ و دولة الروس الی ان وردنا العراق بالغزۃ والاقترار لہ احمد
 امر این مظلوم بمثابہ آسمان مرتفع و مانند آفتاب مشرق و لائح ستر را در این مقام
 راہی نہ و خوف و صمت را مقامی نہ اسرار قیامت و شروط ساعت کل مشہود
 و لکن عباد غافل و محجوب و اذا البجار سجرت و اذا الصحف نشرت تانہ الحق
 ان الصبح تنفس و النور اشرق و اللیل عمس طوبی للعارفین طوبی للفقائزین
 سبحان اللہ قلم متخیر کہ چه تخسیر نماید لسان متفکر کہ چه ذکر کند بعد از زحمتهای قوی العباد
 و جس و اسر و عذاب چندین سالہ مشاہدہ میشود آنچه خرق شدہ اعظم از آن حاصل
 گشتہ و ابصار را منع نمودہ و نور ادراک را ستر کردہ مفتریات حدیثہ از قدیمہ براتب کبر
 ملاحظہ میگردد ای اہل بیان اتقوا الرحمن در ضرب قبل تفکر نماید عمل چه بود و
 ثم چه شد آنچه گفتہ اند کذب و آنچه عمل نمودہ اند باطل الا من حفظہ اللہ بسلطانہ المقصود
 اگر نفسی تفکر نماید منقطعاً عن العالم قصد نیست عظیم کند و خود را از غبار ظنون و دخان
 اوہام مقدس و مطہر سازد آیا علت گمراہی ضرب قبل چه بود و کہ بود الی حین معرضند
 و بہوای خود مقبل مظلوم لوجہ اللہ میگوید من شاء فلیقبل و من شاء فلیعرض از کان
 ضعیفاً عماکان و ما یکون ای اہل بیان مانع و حاجب نفوسی بودند بمثابہ ہادی
 دولت آبادی با عمامہ و عصا ناسس چاہرہ را با و ہاماتی مستبلی نمودند کہ الی حین

منتظرند نفس موهوم از مقام موهومی ظاهر شود فاعترضوا یا اولی الالباب یا هادک
 بشوند ای ناصح امین را از شمال همین توجه نما و از طرف بریقین سبب اضلال مشو
 نور مشرق امر ظاهر آیات محیط دل و جهک شطر الله المبین القیوم از
 ریاست لوجه الله بگذر و ناس را و گذار از اصل بی خبری و آگاه نیستی یا هادک
 در سبیل الهی صاحب یک وجه باش نزد مشرکین مشرکی و نزد موحدین موحد
 در نفوسی که در آن ارض جان و مال را انفاق نمودند تفکر نما شاید پندگیری و متنسبه
 شوی ان الذی یحفظ جسده و روحه و ما عنده خیر ام الذی انفق کلها فی سبیل الله
 اصف و لا یکن من الظالمین بعدل تنک نما و بانصاف تثبت شاید دین را
 دام تمنائی و از برای دینار چشم از حق پوشی ظلم تو و امثال تو بمقامی رسیده که قلم
 اعلیٰ به این اذکار مشغول خفت عن الله ان المبشر قال انه یطق فی کل شأن انتی انا الله
 لا اله الا المبین القیوم یا اهل بیان شمار از ملاقات او یار منع نموده اند سبب این
 منع چه و علت چه اصفوا بالله و لا تکنوا من الغافلین نزد اهل بصیر و منظر کبر
 سبب منع واضح و علت مشهود لئلا یطلع احد علی اسرارہ و اعماله یا هادی تو
 با ما نبودی و آگاه نیستی گمان عمل نما از همه گذشته حال در آثار بصیر خود رجوع کن و در
 آنچه ظاهر شده تفکر نما رحم کن بر خود و بر عباد بمشابه حزب قبل سبب ضلالت مشو
 سبیل واضح دلیل لایح ظلم را بعدل و اعتساف را بانصاف بدل نما امید هست

نجات و حی ترا مؤید نسر ماید و سمع فوادت با صغاء کلمه مبارکه قل الله ثم در هم
 فی خصوص بلعین فائز شود رفتی و دیدی حال با نصاف تکلم نما بر خود و ناس مشبه
 مناهم جاهلی و هم بی خبری بشنوندای مظلوم را و قصد بجز علم الهی نما شاید بطراز
 آگاهی مزین شوی و از ماسوی الله بگذری ندای ناصح مشفق را که من غیر ستر و حجاب
 امام و جوه ملوک و مملوک مرتفع است اصغار کن و احزاب عالم طراً را با ملک قدم
 دعوت نما اینست آن کلمه که از افق آن سیه فضل مشرق لایح است بایهادی
 این مظلوم منقطعاً عن العالم در اطفال نارضعینه و بقضا که در قلوب احزاب مشتعل است
 سعی و جهد بلیغ مبذول داشته باید هر صاحب عدل و انصافی حق جل جلاله را شکر نماید
 و بر خدمت این امر عظم قیام کند که شاید بجای نار نور ظاهر شود و مقام بغض محبت
 لعن الله اینست مقصود این مظلوم و در اظهار این امر عظم و اثبات آن حمل بلا یا و باسار
 و ضراء نموده ایم تو خود گو اهی بر آنچه ذکر شد اگر با نصاف تکلم کنی ان الله یقول الحق
 و بیدای استبیل و هو المقتدر العزیز الجلیل البها من له نا علی اهل بهنا و الذین ما منعهم
 ظلم الظالمین و سطوة المعتدین عن الله رب العالمین

تجليات

صحيفة الله المهيمن القويم

هو السامع من افقه الاعلى

شهد الله انه لا اله الا هو والذي اتى انه هو الله المكنون في الرمز المحزون في الكتاب
الاعظم للامم وسماء الكرم للعالم وهو الآية الكبرى بين الورى ومطلع الصفات العليا
في ناسوت الانشاء به ظهر ما كان محض زمانا في ازل الازال مستورا عن اولى الابصار
انه هو الذي بشرت بظهوره كتب الله من قبل ومن بعد من اقربه و باياته وبيناته
انه اقترب بانطق به لسان العظمة قبل خلق الارض والسماء وقبل ان يظهر ملكوت السماء
به ما ج سحر العلم بين الانام وجبري فرات الحكمة من لدى الله ما كانت الايام
طوبى لبصير شهد ورأى وسميع سمع ندائه الاعلى وليد اخذت الكتاب بقوة ربها
سلطان الاحسنه والاولى والسريع سرح الى افقه الاعلى ولقوى ما ضعفت سطوة
الامراء وضوضاء العلماء وويل لمن انكر فضل الله وعطائه ورحمته وسلطانه انه ممن انكر

حجة الله وبرهانه في ازل الازال ونسيما لمن نبذ اليوم ما عند القوم واخذ ما امر به
 من لذي الله مالكت السماء و فاطر الاشياء الذي اتى من سماء القدم بالاسم الاعظم و
 سلطان لا تقوم معه حسود الارض يشهد بذلك ام الكتاب في اعلى المقام
 يا على قبل كبره انا سمعنا ذلك مرة بعد مرة اجبتناك بما لا تعادله اذكار العالم
 وسجد منه المخلصون عرف بيان الرحمن والعشاق نفحات الوصال والعطشان خريير
 كوثر احيوان طوبى لمن فاز به ووجد ما تنوع في هذا الحين من براعة الله المهيمن
 العزيز الوهاب نشهد انك قبلت وقطعت السبل الى ان وردت وحضرت و
 سمعت نداء المظلوم الذي سخن بما كتبت ايدي الذين كفروا بايات الله وبرهانه و
 انكروا هذا الفضل الذي به انارت الافاق طوبى لوجهك بما توجه ولا ذلك
 بما سمعت ولسانك بما نطقت بشناء الله رب الارباب نسأل الله ان يجعلك علما
 نصرته امره ويقربك اليه في كل الاحوال ونذكر اولياء الله واجبا هناك وتبشرهم
 بما نزل لهم من ملكوت بيان رحيم مالك يوم الحساب ذكرهم من قبلي ونورهم بانوار
 نير بياني ان ربك هو العزيز الفضال يا ايها الناطق ثباني اسمع ما قاله الظالمون
 في ايامي مخم من قال انه ادعى الربوبية ومنهم من قال انه اقضى على الله ومنهم من
 قال انه ظهر للفساد تباه لهم وسحقا لهم الا انهم من عبدة الاوهام انا اردنا ان نبذل
 اللعنة بضحي ان ربك هو المقدر المختار اراده انك بلسان پارسي نطق نمايم كه شيه

اهل ایران طرأ بیانات رحمن را بشنوند و بیابند و بیابند .

تجلی اول کہ از آفتاب حقیقت اشراق نمود معرفت حق جل جلالہ بودہ و معرفت سلطان قدم حاصل نشود مگر بمعرفت اسم اعظم اوست مکلم طور کہ بر عرش ظہور ساکن و مستوی است و اوست غیب مکنون و سر مخزون کتب قبل و بعد الہی بذکرش فرین و بنیانش ناطق بہ نصب علم العلم فی العالم و ارتفعت رایۃ التوحید بین الامم لقاءہ حاصل نشود مگر بقاء او باو ظاہر شد آنچہ کہ ازل الازل مستور و پنهان بودہ آنہ ظہر بالحق و نطق کلمتہ نصعق بہا من فی السموات و الارض الامن شاء انہ ایمان بہہ و عرفان او تمام نشود مگر تصدیق آنچہ از او ظاہر شدہ و ہمچنین عمل بہ آنچہ امر فرمود و در کتاب از قلم اصلی نازل گشتہ منغین سحر بیان باید در کل حین بہ او امر و نوحی الہی نام باشند او امرش حصن اعظم است از برای حفظ عالم و صیانت امم نور المن قسہ و عمرہ و نار المن ادبر و انکر .

تجلی دوم استقامت بر امراتہ و جبہ جل جلالہ بودہ و آن حاصل نشود مگر بمعرفت کامل و معرفت کامل حاصل نشود مگر بہ ہتہ کلمتہ مبارکہ لیفعل ما یشاء ہن نفسی بہ این کلمتہ علیا تمسک نمود و از کوشہ بیان مودع در آن آشامید او خود را مستقیم مشاہدہ نماید بشانیکہ کتب عالم اورا از اتم کتاب منع نکند جبذ اھذا المقام الاعلی و المرتبہ اعلیا و الغایۃ القصوی یا علی قبل کسبر درستی مقام معرضین تفکر نما کل کلمتہ آنہ ہو محسود

فی فعله و مطاع فی امره ناطق اند معذکات اگر بقدر رسم ابره مخالف نفس و هوس
ظاهر شود اعراض نمایند بگو بر مقتضیات حکمت بالغه الهیه احدی آگاه نه آنه لو
یک حکم علی الارض حکم السماء لیس لاحد ان یعترض علیه هذا ما شهد به نقطه البسیان فیما
انزله بالحق من لدی الله فالتق الا صباح .

تجلی سوم علوم و فنون و صنایع است علم بمنزله جناح است از برای وجود
و مراقبت از برای صعود تحصیلش بر کل لازم و لکن علمی که اهل ارض از آن منتفع شوند
نه علمی که بحرف ابتداء شود و بحرف منتهی گردد صاحبان علوم و صنایع را حق عظیم
است بر اهل عالم میشد بندگان ام ابیان فی الماب نیما لاس معین فی الحقیقه
کنز حقیقی از برای انسان علم اوست و اوست علت عزت و نعمت و فرح و نشاط
و بهجت و انبساط که لکن نطق لسان العظمه فی هذا السجین العظیم .

تجلی چهارم در ذکر الوهیت و ربوبیت و امثال آنست اگر صاحب بصر
در سوره مبارکه طاهره و اثمارش نظر نماید انها تغنیه عن دوحنا و یعترف بما
نطق به مکلم الطور علی عرش الطور یا علی قبل کسب ذکر الناس بآیات ربانک و عرفهم
صراط المستقیم و نبأه العظیم بگو ای عباد اگر از اهل عدل و انصافید تصدیق مینمایید
آنچه را که از قلم اعلی جاری شده اگر اهل بیانید بیان پارسی شمارا راه نماید و کفایت
کند و اگر اهل فسر قانید در تجلی و ندای سدره از برای ابن عسر ان تفکر نماید سبحان

لجان آنکه عرفان در ظهور حق کامل و بالغ شده و بنیایت قصوی رسیده حال
 معلوم میشود عرفان نزد معروضین تشنل نموده و نابالغ مانده . یا علی آنچه از
 شجر پذیرفتند از سدره وجود نمی پذیرند بگوای اهل بیان از روی نفس و موی
 تکلم منماید اکثر احزاب عالم مقترند بکلمه مبارکه که از شجر ظاهر شد لعمر الله اگر
 ذکر مبشر نبود هرگز این مظلوم به آنچه سبب اضطراب و هلاکت جهال است تکلم نمینمود
 در اول بیان در ذکر ذکر من لطیفه الله جل ظهوره میفرماید الذی نطق فی کل شأن اثنی
 انا الله لا اله الا انار رب کل شیء وان مادونی خلقی ان یا خلقی ایامی فاعبدون
 و همچنین در مقام دیگر عند ذکر من نظیر میفرماید اننی انا اول العابدین حال
 باید در عابد و مسبود تفکر نمود شاید عباد ارض بقطره از حبه عرفان فائز گردند و مقام
 ظهور را ادراک نمایند انّه ظهر و نطق باحق طوبی لمن اقر و اعترف و ویل لكل منکر
 بعید یا ملا الارض اسمعوا نداء السدرة التي احاط على العالم ظلها ولا تكونوا من
 جبابرة الارض الذین انکروا ظهور الله و سلطانه و کفروا بنعمته الا انهم من الصاغیرین فی
 کتاب الله رب العالمین البهائم المشرق من افق سماء عنایتی علیک و علی من
 معک و یسمع قولک فی امر الله العزیز الحمید .

کلمات فردوسیہ

ہو المناطق بالحق فی ملکوت البیان

یا مشارق العدل والانصاف ومطالع الصدق والالطاف ان المظنوم سببی و
يقول سبوح ونيادی الهی الهی زین رؤس اولیائک باکلیل الانقطاع و ہیا کلہم بطہ از
التقوی یعنی لاهل الجہنم ان یضروا الرب بیائخہم ویعطوا الناس باعمالہم و اخلاقہم
اثر الاعمال انفع من اثر الاقوال یا حیدر قبل علی علیک ثنا، اللہ و بہتاء قل ان الانسان
یرتفع بامانتہ و عفتہ و عقلہ و اخلاقہ و ہیبط بنجائتہ و کذبہ و جہلہ و نفاقہ لعمری لا یسمو
الانسان بالزنیۃ و التشرؤۃ بل بالاداب و المعرفۃ اهل ایران اکثری کذب و ظنون برتہ
شدہ اند کجاست مقام آن نفوس مقام رجالی کہ از خلیج اسما گذشتہ اند و بر شاطی بجر
تقدیس خرگاہ افراشتہ اند . باری نفوس موجودہ لائق اصغار تغردات حمامات فردوس علی
نبودہ و نیستند مگر قلیلی و قلیل من عبادی اشکور اکثری از عباد با و ہام انس دارند یک قطرہ
از دریای و ہم را بر بحر ایقان ترجیح میدہند از معنی محروم با ہم متمسکند و از مشرق آیات الهی ممنوع

و بطنون تشبث اشاء الله آن جناب در جمیع احوال مؤید باشند بر کسر
اصنام اوهام و حشرق سجات انام الامر بید الله مطهر الوحي و الالهام و
مالک یوم القیام آنچه جناب مذکور در باره بعضی از مبلغین ذکر نموده اصفا
شدند نطق باحق بعضی از نفوس خافه در بلاد با اسم حق سائرند و بتفصیح
امرش مشغول و اسم آن رانصرت و تبلیغ گذاشته اند مع آنکه انجم شهر انطباق
از آفاق سموات الواح الکی مشرق و لایح هر منصفی گواه و هر بصیری آگاه که حق
جل جلاله در لیالی و ایام به آنچه سبب ارتفاع مقامات و مراتب انسان است
تکلم فرموده و تسلیم نموده اهل بها چون شمع مابین جمع مشرق و لایحند و باراده الله
ستسک این مقام مالک مقامات طوبی لمن نبذ ما عند العالم رجاء
ما عند الله مالک القدم قل الھی الھی ترانی طانفا حول ارادک و ناظر الی اثنی خود
و نظراً تجلیات انوار نیر عطا کت اسدک یا محبوب افده العارفين و مقصود
المقربین ان تجعل اولیایک منقطعین عن ارادتهم متمسکین بارادک ای رب نینیم
بطراز التقوی و نور هم بنور الانقطاع ثم ایدهم بحسنود الحکمة و البیان لاعلا کلماتک
بین خلقت و اظهار امرک بین عبادک انک انت المقدر علی ما تشاء و فی
قبضتک زمام الامور لاله الا انت العزیز العفور یا ایهی الناظر الی الوجه این آیام
وارد شد آنچه که سبب حزن اکبر گشت از بعضی از ظالمین که خود را بحق نسبت میدهند

ظاهر شد آنچه که فرائض صدق و امانت و عدل و انصاف مرتفعه مع آنکه کمال عنایت
 و عطا در باره شخص معلوم ظاهر و مجرب گشت عمل نمود آنچه را که عین الله کریمیت
 و از قبل ذکر شد آنچه که سبب آگاهی و انقباه است چند سینه ستر نمودیم که شاید متنبه
 شود و راجع گردد اثری ظاهر نه بلاخره امام و جوه خلق بر تفضیح امر الله قیام نمود
 ستر انصاف را درید نه رحم بر خود و نه بر امر الله نمود حال حسن ان اعمال بعض دیگر بر حزن
 اعمال او غلبه نمود از حق طلب نفوس غافل را تا آید فرمایند بر رجوع و انابه آنه هو
 الغفار و هو الغضال الکریم این آیام باید کل با تشاد و اتفاق تمسک نمایند و
 بصرت امر الله مشغول گردند که شاید نفوس غافل فائز شوند به آنچه که سبب استگاری
 ابدیت باری اختلاف احزاب سبب و علت ضعف شده هر حسرتی راهی
 اخذ نموده و بجلی تمسک جسته مع کوری و نادانی خود را صاحب بصر و علم میدانند از جمله
 عرفای ملت اسلام بعضی از آن نفوس تشبثند به آنچه که سبب کسالت و انزواست
 لعمر الله از مقام بجا بد و بر غرور بیفزاید از انسان باید ثمری پدید آید انسان بی ثمر
 بفرموده حضرت روح بمثابة شجر بی ثمر است و شجر بی ثمر لایق نار آن نفوس
 در مقامات توحید ذکر نموده اند آنچه را که سبب اعظم است از برای ظهور کسالت و دوام
 عباد فی الحقیقه فرق را برداشته اند و خود را حق پنداشته اند حق مقدس است از کل
 در کل آیات او ظاهر آیات از اوست نه او در دفتر دنیا کل مذکور میشود نقش عالم

کتابی است اعظم هر صاحب بصری ادراک مینماید آنچه را که سبب وصول بصراط
 مستقیم و نبأ عظیم است در تجلیات آفتاب مشاهده نماید انوارش عالم را احاطه نمود
 و لکن تجلیات از او و ظهور اوست بنفس او نه نفس او آنچه در ارض مشاهده میشود
 حاکی از قدرت و علم و فضل اوست و او مقدس از کل حضرت مسیح مفسر ماید
 باطفال عطا فرمودی آنچه را که علما و حکما از آن محسوس و مند حکیم سبزواری گفته اذن
 و اعیه یافت نمیشود و الا زمره سدره طور در هر شجر موجود در لوح کلی از حکما
 که از بسیطة الحقیقه سؤال نموده بکلمه مذکور مشهور خطاب نمودیم اگر این کلمه فی الحقیقه
 از تو بوده چرا ندای سدره انسان را که از اعلی مقام عالم مرتفع است نشنیدی اگر
 شنیدی و حفظ جان و خوف تو را از جواب منع نمود چنین شخص قابل ذکر نبوده و نیست
 و اگر نشنیدی از سمع محروم بوده باری در قول منزه عالمند و در عمل ننگ امم انا
 نفخنا فی الصور و هو قلمی الاعلی و انصت منه العباد الا من حفظه الله فضلا من عنده
 و هو الفضل العظیم قل یا معشر العلماء هل تعترضون علی تسلیم اذا ارتفع صریح
 استعد ملکوت البیان لا صغاره و خضع کل ذکر عند ذکره العزیز العظیم اتقوا الله
 و لا تتبعوا الظنون و الاوهام اتبعوا من انکم بعلم مبین و یقین مستین سبحان الله
 کثر انسان بلیان اوست این مظلوم از اظهار آن توقف نموده چه که منکران در
 کمینگاهان مترصدند احفظ من الله رب العالمین انا توکلنا علیه و فوضنا الامور

ایله و هو حسبا و حسب کل شیئی هو الذی باذنه و امره اشرق نیر الاقترار من
 افق العالم طوبی لمن شهد و عرف و دلیل للمعرضین و المنکرین و لکن این مظلوم
 حکما را دوست داشته و میدارد یعنی آنانکه حکمتشان محض قول نبوده بلکه اثر و ثمر در عالم
 از ایشان ظاهر شده و باقی مانده بر کل احترام این نفوس مبارکه لازم طوبی للعالمین
 و طوبی للعالمین و طوبی لمن انصف فی الامور و تمسک بسجل عدل المستین اهل ایران
 از حافظ و معین گذشته اند و با و هام جدا متمسک و مشغول شانی با و هام متمسکند
 که فصل آن ممکن نه مگر بذراعی قدرت حق جل جلاله از حق طلبت با حجات احزاب
 را با صبح اقتدار بردارد تا کل اسباب حفظ و علو و سمو را بیاید و بشر دوست گنایا بشاید
 کلمه الله در ورق اول فردوس اعلی از قلم ابھی مذکور و مسطور برستی میگویم
 حفظ بسین و حصن مستین از برای عموم اهل عالم خشیه الله بوده است سبب اکبر از برای
 حفظ بشر و عدت کبری از برای صیانت و رمی علی در وجود آیتی موجود و آن انسان را
 از آنچه شایسته و لایق نیست منع مینماید و صراحت میفرماید و نام آنرا حیا گذارده است
 و لکن این فقره مخصوص است بمعدودی کل دارای این مقام نبوده و نیستند .
 کلمه الله در ورق دوم از فردوس اعلی قلم اعلی در این صین مظاہر قدرت و
 مشارق اقتدار یعنی ملوک و سلاطین و رؤسا و امرا و علما و علمه فارانصیحت میفرماید
 و بدین و تمسک به آن وصیت مینماید است سبب بزرگ از برای نظم جهان و اطمینان

من فی الامکان سستی ارکان دین سبب قوت جہال و جرات و جسارت شدہ
 برستی میگویم آنچه از مقام بلند دین کاست بر غفلت اثر افشرد و نتیجہ بالاخرہ
 برج و برج است اسمعوا یا اولی الابصار ثم عتبروا یا اولی الالبصار .

کلمتہ اللہ در ورق سوم از فردوس اعلیٰ یا ابن الانسان لو تکلون ناظرًا الی الفضل
 ضعیف ما ینفک وخذ ما ینفک بہ العباد وان کن ناظرًا الی العدل اختر له وناک ما
 تختارہ لنفسک ان الانسان مرۃ یرفعہ الخضوع الی سماء العشرة و الاقدار و اخری
 نیز لہ العزور الی افضل مقام الذلہ و الاکنسار یا حزب اللہ یوم عظیم است و نداء
 بزرگ در لوحی از الواح از سما مشیت این کلمتہ علیا نازل اگر قوہ روح تبما ہما بقوہ سما
 تبدیل شود میستوان گفت لایق اصغار این نداء است کہ از اقی اعلیٰ مرتفع و الایین
 آذان آلودہ لایق اصغار نبودہ و نیست طوبی للسامعین و ویل للکافین .

کلمتہ اللہ در ورق چہارم از فردوس اعلیٰ یا حزب اللہ از حق جل جلالہ طلبید
 مطاہر سطوت و قوت را از شر نفس و ہوی حفظ فرماید و بانوار عدل و ہدی منور وارد
 از حضرت محمد شاہ مع علو مقام دو امر منکر ظاہر اول نفی سلطان ممالک فضل و
 عطا حضرت نقطہ اولی و ثانی قتل سید مدینہ تدبیر و انشاء باری خطا و عطا
 ایشان عظیم است سلطانی کہ غرور اقدار و خستیار اورا از عدل منع نماید و نعمت
 و ثروت و عزت و صفوف و الوف اورا از تجلیات نیر انصاف محروم نسازد

او در ملا اعلیٰ دارای مقام اعلیٰ و رتبه علیاست بر کل اعانت و محبت آن وجود مبارک لازم طوبی ملک ملک زمام نفسه و غلب غضبه و فضل العدل علی نظم و الانصاف علی الاعتصاف .

کلمه الله در ورق چشم از فردوس اعلیٰ عطیة کبیری و نعمت عظمیٰ در رتبه اولیٰ خرد بوده و هست اوست حافظ وجود و معین و ناصر او خرد پیک رحمت است و منظر اسم عظام به او مقام انسان ظاهر و مشهود اوست دانا و معلم اول در دستان وجود و اوست راه نما و دارای رتبه علیا از زمین تربیت او عنصر خاک دارای گوهر پاک شد و از افلاک گذشت اوست خطیب اول در مدینه عدل و در سال نه جهان را بشارت ظهور منور نمود اوست دانی بکیتا که در اول دنیا بمرقاة معانی ارتقا حبت و چون بار اده رحمانی بر منبر بیان ستوی بد و صرف نطق فرمود از اول بشارت و عد ظاهر و ارشانی خوف و عید و از وعد و وعید بیم و امید با هر دو این دو اساس نظم عالم محکم و برتر از تعالیٰ الحکیم ذو الفضل العظیم .

کلمه الله در ورق ششم از فردوس اعلیٰ سراج عباد داد است او را ببادهای مخالف نظم و اعتصاف خاموش نمایند و مقصود از آن ظهور اتحاد است بین عباد در این کلمه علیا بحکمت الهی متواج و فاتر عالم تفسیر آن را کفایت نماید اگر عالم بر این طراز مزین گردد شمس کلمه یوم یعنی الله کلام من سعه از افق سماء دنیا طالع و مشرق مشاهد

شود مقام این بیان را بشناسید چه که از علیا ثمره شجره قلم اعلی است نیکوست
 حال یعنی که شنید و فائز شد بر آستی میگویم آنچه از سما مشیت الهی نازل آن سبب
 نظم عالم و علت اتحاد و اتفاق اهل آسمت کذات نطق لسان المظلوم فی صحنه العظیم
 کلمه الله در ورق هشتم از فردوس اعلی ای دانیان ام از بیگانگی چشم بردارید و
 به بیگانگی ناظر باشید و با سبایی که سبب راحت و آسایش عموم اهل عالم است تنگ
 جوئید این یک شهر عالم یک وطن یک مقام است از افتخار که سبب اختلاف است
 بگذرید و به آنچه علت اتفاق است توجه نمایند نزد اهل بحب افتخار بعلم و عمل و حسن خلق
 و دانش است نه بوطن و مقام ای اهل زمین قدر این کلمه آسمانی را بدانید چه که بمنزله
 کشتی است از برای دریای دانائی و بمنزله آفتاب است از برای جهان بینائی .

کلمه الله در ورق هشتم از فردوس اعلی دارالتسلیم باید در ابتدا اولاد را بشرائط
 دین تعلیم دهند تا وعده و وعید مذکور در کتب الهی ایشان را از مسامحه منع نماید و بطراز
 او امر مرتین دارد و لکن بقدری که بتخصیب حمیه جاہلیه منجر و غنمی نگردد آنچه از حدود او
 در کتاب بر حسب ظاهر نازل نشده باید امنای بیت عدل مشورت نمایند آنچه را پسندیدند
 مجری دارند آنرا علیهم مایشاء و هو المدبر بعلم از قبل فرمودیم تکلم به دو لسان مقدر
 شد و باید حجب شود تا یکی منتهی گردد و همچنین خطوط عالم تا عسر نای مردم در تحصیل
 السن مختلفه ضایع نشود و باطل نگردد و جمیع ارض بدینه واحده و قطعاً واحده مشاهده شود

کلمه الله در ورق نغم از فردوس علی برستی میگویم به امری از امور اعتمد الش
 محبوب چون تجاوز نماید سبب ضرر گردد در تمدن اهل غرب ملاحظه نماید که سبب
 اضطراب و وحشت اهل عالم شده آلت جهنمیه بمیان آمده و در قتل و وجود شقاوتی
 ظاهر شده که شبه آن را چشم عالم و آذان اعم نذیده و نشنیده اصلاح این مفاسد
 قویه قاهره ممکن نه مگر به اتحاد احزاب عالم در امور و یاد مذهبی از مذاهب بشنوید
 ندای مظلوم را و بصلح کسبه تمسک نماید اسباب عجیبه غریبه در ارض موجود و کس از
 افنده و عقول مستور و آن اسبابیت که قادر است بر تبدیل هوا، ارض کلهما و سمیت آن
 سبب هلاکت سبحان الله امر عجیبی مشاهده گشت برق یا مثل آن مطیع قانده است و
 با مراد حرکت مینماید تعالی القادر الذی اظهر ما اراد بامر المحکم الممتین یا اهل بجا
 او امر منزه له بر یک حسنی است محکم از برای وجود آن المظلوم ما اراد الا حفظکم و
 ارتقاکم رجال بیت عدل را وصیت مینمایم و بصیانت و حفظ عباد و امانا، و اطفال
 امر میفرمایم باید در جمیع احوال بمصلح عباد ناظر باشند طوبی لامیر اخذ الایسر
 و لغنی توجه الی الفقیر و لعادل اخذ حق المظلوم من الظالم و لاین عمل ما امر به من لدن
 امر قدیم یا حیدر قبل علی علیک بهانی و ثنایی نصائح و مواظب عالم را احاطه نمود
 مع ذلک سبب احزان شده نه فرج و سرور چه که بعضی از مدعیان محبت طغیان نموده
 و وارد آورده اند آنچه را که از عل قبل و علمای ایران وارد نشد قلنا من قبل لیسین بلقی

سجنی و ماورد علی من اعدائی بل عمل اجتنابی الذین نیبون نفسهم الی نفسی و یرتکبون
 ماینوح بر قلبی و تسلیمی مکرر امثال این بیانات نازل و لکن غافلین را نفسی بخشید چه
 که اسیر نفس و هوئی مشایده میشوند از حق بطلب کل را تا ناید فرماید بر انا به و رجوع تا
 نفس مشتبهاتش باقی صبرم و خطا موجود امید آنکه ید بخشش آئی و رحمت رحمانی کل را
 اخذ نماید و بطرز عفو و عطا مزین دارد و همچنین حفظ نماید از آنچه سبب تفسیح امر است
 مابین عبادش آنه هو المقتدر القدير وهو الغفور الرحيم .

کلمه الله در ورق دهم از فردوس اعلی یا اهل ارض انزوا و ریاضات
 شاقه بستان قبول فائزانه صاحبان بصیر و خرد ناظرند با سببانی که سبب روح ویرجاست
 امثال این امور از صلب ظنون و بطن او با هم ظاهر و متواله لایق اصحاب دانش نبوده
 و نیست بعضی از عباد از قبل و بعد در مغارهای حیا ساکن و بعضی در لیاالی مستبور
 متوجه بگوشش نوید نصیح مظلوم را از ما عندکم بگذرید و به آنچه ناصح امین میفرماید
 تمسک جوئید لا تحرموا انفسکم عما خلقکم اتفاق عند الله محبوب و مقبول و از
 سید اعمال مذکور انظر و اثم اذکروا ما انزلہ الرحمن فی الفرقان و یوشرون علی انفسهم
 ولو کان بهم خصاصة و من یوق شح نفسه فاولئک هم الفائزون فی الحقیقه این
 کلمه مبارکه در این مقام آفتاب کلمات طوبی لمن اختار اخاه علی نفسه آنه من
 اهل البهائم فی السیفه احسن آ من لدی الله لعلم حکیم .

کلمه الله در ورق یازدهم از فردوس اعلیٰ مظاہر اسما و صفات را از بعد
 امر بنماییم کل به آنچه در این ظهور عظیم ظاهر شده تمسک نمایند و سبب اختلاف شوند
 و الی الاخر الذی لا یندر له به آفاق این کلمات مشرقا که در این ورقه نازل شده
 ناظر باشند اختلاف سبب خونریزی است و علت انقلاب عباد است بشنودند یکی
 مظلوم را و از آن تجاوز ننمایند اگر نفسی در آنچه از قلم اعلیٰ در این ظهور نازل شده تفکر
 نماید یقین مینماید این مظلوم آنچه ذکر نموده مقصودش اثبات مقام و شانی از برای خود
 بل اراده آنکه بکلمات عالیات نفوس را باقی اعلیٰ جذب نماییم و مستعد کنیم از برای
 اصغای آنچه که سبب تنزیه و تطهیر اهل عالم است از نزاع و جدالی که بواسطه اختلاف
 مذاهب ظاهر میشود یسجد بزدک قلبی و علمی و ظاهری و باطنی انشاء کل
 بخرانه های مکنونه در خود توجه نمایند .

یا اهل محبت قوه متفکره مخزن صنایع و علوم و فنون است جهد نمایند تا از
 این معدن حقیقی لسانی حکمت و بیان ظاهر شود و سبب آسایش و اتحاد احزاب مختلفه
 عالم گردد .

این مظلوم در جمیع احوال از شدت و رخا و عزت و عذاب کل را بجهت و
 ووداد و شفقت و اتحاد امر نمود هر یوم که فی الجمله علو و سموی ظاهر شد نفوس
 مستوره از خلف حجاب بیرون میآمدند و بمقتضای تکلم مینمودند که احد از سیف بود

بکلمات مروده مجعوله متمسکنند و از بجز آیات الهی ممنوع و محسوم و اگر این
 حجات حاصل نمیشد ایران در دوسنه او ازید ببیان مسخر میگشت و مقام دولت
 و ملت برود مرتفع میشد چه که مقصود کمال ظهور من غیرتست و نفاظ ظاهر میشد .
 باری تارة بالتصریح و اخری بالتلویح آنچه باید گفته شود گفتیم و بعد از اصلاح
 ایران نجات کلمه در سائر ممالک متضوع میگشت چه که آنچه از قلم اعلی جاری شده بسبب
 علو و سمو و تربیت جمیع اهل عالم بوده و هست و از برای حسیع امراض در یاق اعظم است
 لوهم نیقون و یسحرون .

این آیات حضرات افغان و امین صلیهم بهانی و عنایتی بحضور و تقاضا و بچنین
 نبیل ابن نبیل و ابن سمندر علیم بحب آله و عنایتیه حاضر و از کانس وصال مرزوق نسل الله
 ان یقذر لهم خیر الاحسنة و الاولی و نیزل علیهم من سما فضلہ و سبحان رحمتہ برکتہ من عنده
 و رحمتہ من لدنہ انه هو ارحم الراحمین و هو الفضال الکریم یا حیدر قبل علی نامه دیگر
 شما که باسم جود ارسال نمودی بساحت اقدس فائز لده احمد مزین بود بنور توحید
 تقدیس و مشعل بود بنا رحمت و و داد از حق بطلب ابصار را قوت بخشید و بنور تازه منور
 دارد شاید فائز شود با آنچه که شبه و مثل نداشته امروز آیات ام الکتاب بشما باقی
 مشرق و لایح بکلمات قبل و بعد مشتبہ نشده و نمیشود آن المظلوم لایحبت ان سیتدل
 فی امره بما ظهر من غیره اوست محیط و ما سواش محاط قل یا قوم اقرأوا ما عندکم و

نقد ما عندنا لعمر الله لا يذكر عند ذكره اذكار العالم وما عند الامم بشبه ذلك
من خلق في كل شأن انه هو الله مالك يوم الدين ورب العرش العظيم سبحان
معلوم نسبت معرضين بيان بچه حجت و برهان از سيد امكان اعراض نمودند مقام
اين امر فوق مقام ما ظهرو و بظير است اگر نعوذ بالله اليوم نقطه بيان حاضر باشد و در
تصديق توقف نمايد داخل كلمه مبارکه که از مطلع بيان آن حضرت نازل شده ميشود
وقوله الحق حق لمن لطيفه الله ان يرد من لم يكن اعلى منه فوق الارض بگو اے
بي دانشها ايوم آن حضرت باني انا اول العابدين ناطق بصاغت عرفان خلق
مزجاست و قوه ادراكشان ضعيف شده القلم الاعلى بقرهم و غناء الله رب العالمين
سبحان الذي خلق الخلق وهو الحق علام الغيوب قد نزل ام الكتاب الوهاب
في مقام محسود قد طلع الفجر والقوم لا يفقهون قد اتت الآيات ومنزلها في صرح
مشود قد ورد على مانح به الوجود قل يا يحيى فأت باية ان كنت ذي علم رشيد
هذا ما نطق به بشري من قبل وفي هذا الحين يقول اني انا اول العابدين نصف
يا يحيى هل كنت ذابيان عند امواج بحر بياني وهل كنت ذاند آلدی صريرت سلمی وهل
كنت ذاقدره عند ظهورات قدرتي نصف بالله ثم اذكر اذ كنت قائما لدى المظلوم
ونلقى عليك آيات الله المبين التسيوم اياك ان منيک مطلع الكذب عن هذا الصدق
المبين يا يحيى الناظر الى الوجه بگو ای عباد غافل نبطره از سحر آيات الهي محروم

گشتید و بذره از تجلیات انوار آفتاب حقیقت ممنوع لولا البها من عتدر ان تکلم
امام الوجوه انصفوا ولا تکونوا من الظالمین به حاجت الجار و ظرت الاسرار و
نظمت الاشجار الملک و الملکوت لله منزل الآیات و منظر البسینات بیان
فارسی حضرت بشار ملاحظه نمایند و بصیر عدل در آن مشاهده کنید انّه بیدیکم الی صراط
ینطق فی هذا الحین بما نطق لسانه من قبل اذ کان مستویاً علی عرش اسمه العظیم .
ذکر اولیای آن اطراف را نموده اند لله احمد هر یک بذکر حق جل جلاله فاگر گشت و اسمی
کل در ملکوت بیان از لسان عظمت جاری و ظاهر طوبی لهم و نعماً لهم بشار بوار حق الوعی
واللهام من ایدوی عطاء رحمت المشفق الکریم نسل الله ان یوقتهم علی الاستقامه الکریمی
و میمدهم بحسنود الحکمه و البیان انّه هو المقدر القدر کبر من قبلی علیم و بشار هم بما
اشرق و لاح نیر الذکر من افق سما عطاء رحمت الغفور الرحیم ذکر جناب ها قبل ط
سین را نمودند انا زینا هیکله بطبر از العفو و رأسه با کلیل الغفران له ان یباحی بن الانام
بجهد الفضل المشرق اللامح المبین بگو محزون بباش بعد از نزول این آیه مبارکه
مثل آنست که در این صحن از بطن ام متولد گشته قل لیس لک ذنب و لا خطیبه
طهرک الله من کوثربیه انّه فی سجنه العظیم نسله تبارک و تعالی ان یؤتیک علی ذکره
و شانه و میدک بجنود الغیب انّه هو القوی القدر ذکر اهس طار را نمودید
انا قبلنا الی عباد الله هناك و نوصیم فی اول البسیان بما انزله نقطه البیان لهذا الظهور

الذی به ارتعدت فرائض الاسماء، وسقطت اصنام الاوهام ونطق لسان العظمة
 من افقه الاعلی تانته قد ظهر الكثرة المكنون والسر المحزون الذی به یتسم ثغر ما كان
 وما یكون قال وقوله الحق وقد كتبت جوهره فی ذكره وهو انه لا یتسار باسار
 ولا بما ذكر فی السببان ونوصیم بالعدل والانصاف والامانة والديانة وما ترشح
 به كلمة الله ومقاماتهم بن العباد وانا الناصح بالحق یشهد بذلك من صبری من مستلمة
 الرحمة ومن بيانه كوثر الحيوان لاهل الامكان تعالی هذا الفضل الاعظم وتباحی هذا العطا
 المبين يا اهل طار اسمعوا نداً لمجتار انه يذكرکم بما یقرکم الی الله رب العالمین
 انه اقبل الیکم من سجن عکا وانزل لکم ما یبقی به اذکارکم واسمائکم فی کتاب لا یأخذ المحو
 ولا تبدله شبهات المعرضین صنعوا ما عند القوم وخذوا ما امرتم به من لدن امر
 قدیم هذا یوم فیه تنادی سدره المنتقی وتقول یا قوم انظروا اثاری واوراقی
 ثم اسمعوا حیثی ایاکم ان تمنعکم شبهات القوم عن نور الیقین وبعبر السببان ینادی
 ویقول یا اهل الارض انظروا الی امواجی وما ظهر منی من سالی الحکمة والبیان تقوا الله
 ولا تكونوا من الغافلین امر وزجشن عظیم در ملا اعلی برپا چه که آنچه در کتب الهی و عذ
 داده شده ظاهر گشته یوم فرح اکبر است باید کل کمال فرح و نشاط و سرور و نبسط
 قصد بساط قرب نمایند و خود را از نار بعد نجات دهند یا اهل طار خذوا بقوة الی
 ال اعظم کاوس العرفان ثم اشربوا منها رعماً لاهل الامکان الذین نقضوا عهد الله ویشاق

وانكروا حجتهم وبرهانهم وجادلوا باياتهم التي احاطت على من في السموات والارضين
 معرضين بيان بمثابة حزب شيعة مشا بده میشوند و برتدم آن حزب مشی مینمایند درهم
 فی او حاکم و ظنونهم انهم من الاخرین فی کتاب الله لعظیم حکیم حال علمای شیعه
 طراً بر منابر بسبب و لعن حق مشغول تسجان الله دولت آبادی هم متابعت آن
 قوم را نمود و بر منبر ارتقا جست و تکلم نمود به آنچه که لوح صیحه زد و قلم نوحه کرد در عمل او عمل
 اشرف علیه جهانی و عنایتی تفکر نماید و همچنین در اولیائی که بر این اسم قصد معرفت را
 نمودند و جان را در سبیل مقصود عالمیان انفاق کردند امر ظاهر و بمثابة آفتاب لایح
 و لکن قوم خود حجاب خود شده اند از حق می طلبیم ایشان را مؤید فرمایید بر رجوع آتیه
 هو التواب الرحیم یا اهل طارانا نکتبر من هذا المقام علی وجوهکم و نسل الله تبارک
 و تعالی ان یتقیکم رحیق الاستقامة من ایدمی عطاءه انه هو الفیاض العزیز الحمید
 بگذارید تا با نعمای عالم را که بهوئی متحرکند و بمطالع او نام تشبث انه مؤیدکم و معینکم
 انه هو المقدر علی ما یشاء لا اله الا هو الفرد الواحد العزیز العظیم البهاء من لدنا
 علی الذین قبلوا الی مشرق لظهور واقروا و اعترفوا بما نطق به

سان البیان فی ملکوت العرفان

فی هذا الیوم المبارک العزیز

البدیع

لوح دُنیا

بِسْمِ النَّاطِقِ فِي مَلَكُوتِ الْبَيَانِ

حمد و ثنا سلطان مسبین را لائق و سزااست که سمنستین را بحضور حضرت علی قبل کبر
و حضرت امین مزین فرمود و بانوار ایقان و استقامت و اطمینان مزین داشت علیهما
بِحَاءِ اللَّهِ وَبِحَاءِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ النُّورِ وَالْبَهَاءِ وَالتَّكْبِيرِ وَالتَّشَاءِ عَلَى
أَيَادِي أَمْرِهِ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ نُورَ الْأَصْطِبَارِ وَثَبَّتْ حُكْمَ الْأَخْتِيَارِ لِلَّهِ الْمُقَدَّرِ الْعَزِيزِ الْمُخْتَارِ
وَبِهِمْ مَلَجَ سَجْسُ الْعَطَاءِ وَحَاجَ عَرَفَ عِنَايَةَ اللَّهِ مَوْلَى الْوَرَى سَلَّمَ تَعَالَى أَنْ تَحْفَظْنِمُ
بِحَبُودِهِ وَبِحِرْسِهِ سِبْطَانَهُ وَيُضَرِّمُ بَعْدَ رَتِّهِ الَّتِي غَلَبَتْ الْأَشْيَاءَ الْمَلَكُوتِ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاءِ
وَالْمَلَكُوتِ الْمَلَكُوتِ الْأَسْمَاءِ نَبَا عَظِيمٍ مَبْفِرٍ مَابِدِ أُمِّي أَصْحَابِ إِيْرَانِ شَمَا مُشَارِقِ حَمِيَّتِ
وَسَطْلَحِ شَفَقَتِ وَمَحَبَّتِ بُوْدِهِ وَآفَاقِ وَجُودِ بَنُورِ خُرْدِ وَدَنْشِ شَمَا مُنُورِ وَفَرْزِ بُوْدِهِ
أَيَا حِيَّةِ شَدَّ كَيْدِ بَدَسْتِ خُوْدِ بَرِ هَلَاكَتِ خُوْدِ وَدُوسْتَانِ خُوْدِ قِيَامِ كَرْدِيدِ يَا أَفْئَانِي
عَلَيْكَ بَهَائِي وَعِنَايَتِي خِيْمَةُ أَمْرِ اللَّهِ عَظِيمِ اسْتِ جَمِيعِ أَحْزَابِ عَالَمِ رَا فَرَا كَرْمَةُ وَخَوَابِ كَرْمَتِ

روز روز شماست و هزار لوح گواه شما بر نصرت امر قیام نماید و بحسبند بیان بتبخیر
افنده و قلوب اهل عالم مشغول شوید باید از شما ظاهر شود آنچه که سبب آسایش
و راحت بیچارگان روزگار است کمر همت را محکم نماید شاید بنندگان از اسیری فارغ
شوند و به آزادی رسند امروز ناله عدل بلند و حنین انصاف مرتفع دو دوسیره ستم
عالم و امم را احاطه نموده از حرکت قلم اعلی روح جدید معانی به امر امر حقیقی در اجساد
الفاظ دمیده شد و آثارش در جمیع اشیای عالم ظاهر و هویدا اینست بشارت اعظم
که از قلم مظلوم جاری شده بگوای دوستان ترس از برای چه و بیم از که گلپاره‌های
عالم بر اندک رطوبتی متلاشی شده و میشوند نفس اجتماع سبب تفریق نفوس مو هوومه است
نزاع و جدال شأن درنده‌های ارض بیاری بیاری شمشیرهای برنده حزب بابی بگفتا
نیک و کردار پسندیده بغلاف راجع لازال انخیز بگفتار حدائق وجود را تصرف نمودند
بگوای دوستان حکمت را از دست مدهید نصائح قلم اعلی را بگوش هوش بشنوید
عموم اهل عالم باید از ضرر دست و زبان شما آسوده باشند در کتاب اقدس در ذکر
ارض طانازل شده آنچه که سبب آفتباه عالمیاست ظالمهای عالم حقوق امم را
غصب نموده اند و بتمام قدرت و قوت بهشتیات نفوس خود مشغول بوده و هستند
از ظالم ارض یا ظاهر شد آنچه که عیون ملا اعلی خون گریست یا ایها الشارب حریق
بیانی و الناظر الی افق ظوری آیا چه شده که اهل ایران مع استغیثشان در علوم و فنون

حال است تر از جمیع احزاب عالم مشاهده میشوند یا قوم در این یوم مبارک منیر
 خود را از فیوضات فیاض محسوس نمایند امروز از سحاب رحمت رحمانی امطار
 حکمت و بیان نازل طوبی لمن انصف فی الامر و ویل للظالمین امروز هر گواهی
 گواهی میدهد بر این که بیاناتی که از قلم مظلوم نازل شده سبب اعظم است از برای
 ارتفاع عالم و ارتقا، امم بگو ای قوم بقوت ملکوتی بر نصرت خود قیام نمایند که
 شاید ارض از اصنام ظنون و او با هم که فی الحقیقه سبب و علت خسارت و ذلت
 عباد و بیچاره اند پاک و طاهر گردد این اصنام ها نکنند و خلق را از علو و صعود مانع
 امید آنکه ید اقتدار مدد فرماید و ناس را از ذلت کبری برهاند در یکی از الواح نازل
 یا حزب الله بخود مشغول نباشید در فکر اصلاح عالم و تهنید امم باشید اصلاح عالم
 از اعمال طیبیه ظاهره و اخلاق راضیه مرضیه بوده ناصر امر اعمالست و معیش خلق
 یا اهل بجا بتقوی تمسک نمایند هذا ما حکم به المظلوم و احتاره المختار ای
 دوستان سزاوار آنکه در این بهار جانفرا از باران نیسان نیردانی تازه و خسر م شوید
 خورشید بزرگی بر تو افکننده و ابرخشش سایه گسترده با بهره کسی که خود را بی بهره ساخت
 و دوست را در این جامه شناخت بگو اهریمنان در کینگان ایستاده اند آگاه باشید
 و بروشنائی نام بسینا از تیر گویا خود را آزاد نمائید عالم بین باشید نه خود بین اهریمنان
 نفوسی هستند که حائل و مانعند ما بین عباد و ارتفاع و ارتقا، مقاماتشان امروز بر کل

لازم و واجب است تمسک نمایند به آنچه که سبب سمو و علو دولت عادل و ملت
 است قلم اعلی در هر یک از آیات ابواب محبت و اتحاد باز نموده قلنا و قولنا
 الحق عاشرو مع الادیان کلمها بالروح و الریحان از این بیان آنچه سبب
 اجتناب و علت اختلاف و تفریق بود از میان برخاست و در ارتقا و وجود و ارتفاع
 نفوس نازل شده آنچه که باب اعظم است از برای تربیت اهل عالم آنچه از لسان و قلم
 عل اولی از قبل ظاهر فی بحقیقه سلطان آن در این ظهور اعظم از سایر مشیت مالک
 قدم نازل از قبل فرموده اند حب الوطن من الایمان و لسان عظمت در یوم ظهور فرمود
 لیس العنصر لمن حیب الوطن بل لمن حیب العالم به این کلمات عالیات بطیور فسرده را
 پرواز جدید آموخت و تحدید و تقلید را از کتاب محو نمود این مظلوم حزب الله را از فساد و نزاع منع
 فرمود و به اعمال طیبه و اخلاق مرضیه روحانیه دعوت نمود امروز جنودی که ناصرند
 اعمال و اخلاق است طوبی لمن تمسک بهما و ویل للمعرضین یا حزب الله شماره آباد
 وصیت مینمایم و دوست در مقام اول سید اخلاق طوبی از برای نفسی که بنور ادب منور
 و بطراز راستی مزین گشت دارای ادب دارای مقام نبرگ است امید آنکه این مظلوم و کل
 به آن فائز و به آن متمسک و به آن متشبث و به آن ناظر باشیم اینست حکم محکم که از مسلم
 اسم اعظم جاری و نازل گشته امروز روز ظهور لسانی استقامت است از معدن انسانی
 یا حزب العدل باید بماند به نور روشن باشید و مانند نار سدره مشتعل این نار محبت احزاب

مختلفه را در یک بساط جمع نماید و ناربعضا سبب علت تفریق و جد است نسل الله
 ان یحیط عباده من شتر اعدائه انه علی کل شیء قدير احمد لله حق جل جلاله بمصالح قلم
 ابواب افنده و قلوب را گشوده و بر آیه از آیات منزله بابت مسین از برای ظهور
 روحانیه و اعمال مقدسه این ندا و این ذکر مخصوص مملکتی و یا مدینه نبوده و نیست باید اهل علم
 طرأ به آنچه نازل شده و ظاهر گشته تمسک نمایند تا به آزادی حقیقی فائز شوند گیتی بانوار
 نیر ظهور منور چه که در سنه ستین حضرت بشر روح ماسوئه فداه بروج جدید بشارت داد و در
 سنه شانین عالم بنور جدید و روح بدیع فائز گشت حال اکتشاه اهل بلاد مستعدند از برای صنع
 کلمه علیا که بعث و حشر کل به آن منوط و معلق است در صحیفه حمراء در سخن عکا نازل شد آنچه که
 سبب سمو عباد و عمار بلاد است از جمله این بیانات در آن از قلم مالک امکان نازل
 اس عظم که اداره خلق به آن مربوط و منوط آنکه اول باید وزرای بیت عدل صلح
 را اجرا نمایند تا عالم از مصاریف باهظ فارغ و آزاد شود این فقره لازم و واجب چه
 که محاربه و مجادله اس رحمت و شفقت است . دوم باید لغات منحصر بلغت و احد
 گردد و در مدارس عالم به آن تعلیم دهند . سوم باید به اسبابی که سبب الفت و
 محبت و اتحاد است تشبث جویند . چهارم جمیع رجال و نساء آنچه را که از هم ترا
 وزارت و امور دیگر تحصیل نمایند جزئی از آن را از برای تربیت و تعلیم اطفال نزد امینی
 و دیعه گذارند و به اطلاع امنای بیت عدل صرف تربیت ایشان شود . پنجم توجه

کامل است در امر زراعت این فقره اگر چه در حسیب ذکر شد و لکن فی تحقیق دارائی مقام
 اول است در ممالک خارجه این فقره بسیار ترقی نموده و اما در ایران الی حدین امرش
 معوق است امید آنکه پادشاه ائده الله توجیبی بر این امر عظیم خطیر منبر نماید باری
 به آنچه در صحیفه حسرا از قلم اعلی نازل اگر تمسک نمایند از قوانین عالم خود را فارغ مشاهد
 کنند مگر بعضی از اذکار از قلم اعلی جاری که شاید مشارق قدرت و مطالع عزت
 الهی و قتی از اوقات موید شوند بر احب رای آن اگر طالب یافت شود آنچه از اراد
 مطلقه نافذ ظاهر گشته لوجه الله اظهار میشود و لکن این الطالب و این السائل و این العابد
 و این المنصف حال هر یوم نار ظلمی مشتعل و سیف اعتسافی مسلول سبحان الله
 بزرگان ایران و نجبای عظام به اخلاق بسعی منبر نمایند حیرت اندر حیرت آندزین
 قصص این مظلوم دریایی و آیام بشکر و حمد مالک انام مشغول چه که مشاهده شد نصائح
 و مواعظ تأثیر نموده و اخلاق و اطوار این صرنب بدرجه قبول فائز چه که ظاهر شد
 آنچه که سبب روشنی چشم عالم است و آن شفاعت دوستان از دشمنان نزد امر ا بود
 کردار نیک گواه راستی گفثار است امید آنکه انخیر بروشنی کردار گستی را روشن نمایند
 نسل الله تبارک و تعالی ان یؤتیه الکل علی الاستقامه علی حبه و امره فی آیامه انه
 ولی المخلصین و العالمین یا حزب الله قلم اعلی عالمها ظاهر نموده و ابصار را روشن
 حقیقی بخشیده و لکن اکثری از اهل ایران لازال از بیانات نافعه و علوم و فنون مبارکه

محروم بوده اند یوم قبل مخصوص از برای یکی از اولیاء این کلمه علیاً از قسم اعلیٰ نازل که شاید
 اهل اعراض باقبال فائز گردند و بغوامض مسائل اصول الهیه پی برند و آگاه شوند معرضین
 و منکرین به چهار کلمه متمسک اول کلمه فضر ب الرقاب و ثانی حرق کتب و
 ثالث اجتناب از مثل اضری و رابع قنای اضراب حال از فضل و اقتدار کلمه
 الهی این چهار سه عظیم از میان برداشته شد و این چهار امر مبین از لوح محو گشت و
 صفات سبعی را بصفات روحانی تبدیل نمود جلالت ارادته و جلالت قدرته و عظم سلطنت
 حال ارتق جمل بسالاه بطلیبیدومی طلبیم که حزب شیعه را هدایت فرماید و از صفات
 نالایقه نجات بخشد از لسان هر یک از آن حزب در هر یوم لعنت یادگور و ملعون با
 عین حلقی از خداهای یومیه آن حزب است **الهی الهی** تسمع حنین بجانک و صریحه فی
 الیالی و الایام و تعلم انه ما اراد لنفسه امر ابل اراد تعدیس نفوس عبادک و نجاهتم عن نار
 الضغینه و ابغضنا التي احاطتکم فی کل الانحیان ای رب قدر تعفت ایادی المقترین
 الی سما، جودک و المخلصین الی هوا، عطا نکت اسئلک ان لا تخیبها عما اراد و امن بحجر عطا
 و سما، فضلک و شمس جودک ای رب آیدهم علی آداب ترتفع بجا مقاماتهم بین
 الاضراب انک انت المقدر الغریز الوهاب یا حزب الله بشنوید آنچه را که صفات
 سبب آزادی و آسودگی و راحت و علو و سمو کل است از برای ایران قانون و اصولی لازم
 و واجب و لکن شایسته آنکه حسب الاراده حضرت سلطان ایده الله و حضرات علمای اعلام

و امرای عظام واقع شود باید باطلاع ایشان مقرب می معین گردد و حضرات در آن مقتر
 جمع شوند و بجهل مشورت تمسک نمایند و آنچه را سبب و علت اذیت و نعمت و برکت
 و اطمینان عباد است معین فرمایند و حسب ارادند چه اگر بغیر این ترتیب واقع شود علت
 اختلاف و ضوضاء گردد در اصول احکام که از قبل در کتاب اقدس و سایر الواج نازل
 امور راجع به سلاطین و رؤسای عادل و امنای بیت عدل شده و منصفین و مقبضین
 بعد از تفکر اشراق نسیه عدل را بعین ظاهر و باطن در آنچه ذکر شده مشاهده نمایند
 حال آنچه در لندراومت انگریز به آن متمسک خوب نظر میاید چه که بنور سلطنت و مشور
 امت هر دو مزین است در اصول و قوانین بابی در قصاص که سبب صیانت و حفظ
 عباد است مذکور و لکن خوف از آن ناس را در ظاهر از اعمال شنیعه نالایقه منع مینماید
 اما امری که در ظاهر و باطن سبب حفظ و منع است خشیته الله بوده و مهت او است
 حارس حقیقی و حافظ معنوی باید به آنچه سبب ظهور این موهبت کبری است تمسک جست
 و تثبث نمود طوبی لمن سسع مانطق به قلمی الاعلی و عمل بما امر به من لدن آمر قدیم
 یا حزب الله و صایای دوست یکتارا بگوش جان بشنویید کلمه الهی ثباته نخواست مقتر
 و مستقرش فنده عباد باید آنرا بکوش حکمت و بیان تربیت نمایند تا اصلش ثابت
 گردد و فرعش از افلاک بگذرد ای اهل عالم فضل این ظهور عظم آنکه آنچه سبب
 اختلاف و فساد و نفاق است از کتاب محمودیم و آنچه علت الفت و اتحاد و ائتلاف است

ثبت فرمودیم نفسیاً للعالمین مکرر وصیت نموده و بینائیم دوستان را که از آنچه
 راسخ فساد استشام میشود اجتناب نمایند بل فرار اختیار کنند عالم منقلب است و
 افکار عباد مختلف نسل الله ان یرتیم بنور عدله و یعرفهم ما ینفخهم فی کل الاحوال انه
 هو العنی المتعال از قبل به این کلمه علیاً نطق نمودیم نفوسی که به این مظلوم منسوبند باید
 در مواقع بخشش و عطا ابر بارنده باشند و در اخذ نفس آماره شعله فروزنده سبحان الله
 این ایام ظاهر شده آنچه که سبب حیرت است از قراری که شنیده شد نفسی وارد مقرر
 سلطنت ایران گشت و جمعی بزرگان را به اراده خود مسخر نمود فی الحقیقه این مقام مقام
 نوحه و ندبه است آیا چه شده که مظاهر عزت کبری ذلت عظمی از برای خود پسندیدند
 استقامت چه شد عزت نفس کجارت لازال آفتاب بزرگی و دانائی از افق سما آیران
 طالع و مشرق حال مقامی تنزل نموده که بعضی از رجال خود را ملعب جاهلین نموده اند
 و شخص مذکور در باره این حزب در جراند مصر و دائرة المعارف بیروت ذکر نموده آنچه را
 که سبب تحقیر صاحبان آگاهی و دانش گشت و بعد باریس توجه نمود و حسب یده با هم عروه اش
 طبع کرد و با طراف عالم فرستاد و بسج عکاحسم ارسال داشت و به این سبب اظهار محبت
 نمود و مقصودش تدارک مافات بوده باری این مظلوم در باره او وصیت اختیار کرد از حق
 می طلبیم او را حفظ نماید و بنور عدل و انصاف متور دارد له ان یتقول الھی الھی ترانی فتاناً
 له می باب عفونک و عطانک و ناظر الی آفاق مواهبک و الطافک اسئلک بئذ

الاعلیٰ وصریرتک یا مولیٰ الوری ان توفیق عبادک علی ما یسبغنی لایاکم ویلیق لظهور
 وسلطانک انک انت المقدر علی ما تشاء یشهد بقوتک واقدارک وعظمتک وعظمت
 من فی السموات والارضین الحمد لک یا الہ العالمین و محبوب افدۃ العارفين تری
 یا الہی کینوتہ انقراضات بحر عنانک وحقیقۃ العصیان فرات معقرتک وعظمتک
 قدر یا الہی ما ینبغی لعظمتک ویلیق لساہ فضلک انک انت الفصال الفیاض الامر حکیم لا الہ الا
 انت القوی الغالب القدیر یا حزب اللہ الیوم باید انظار کل بہ انفق کلمہ مبارکہ یفعل ما یشاء
 وحده متوجہ باشد چه اگر احدی باین مقام فائز گردد او بنور توحید حقیقی فائز و منور و من دون
 آن در کتاب الہی از اصحاب طنون و اوہام مذکور و مرقوم بشنود ندای مظلوم را و مرا
 را حفظ نمایند این فقرہ بر کل لازم و واجب است مظلوم در جمیع ایام من غیر ستر و حجاب اما
 وجوہ اہل عالم نطق نہ نمود آنچه را کہ مفتاح است از برای ابواب علوم و فنون و دانش
 و آسایش و ثروت و عنایہ ظلم ظالمین مسلم اعلیٰ را از صبر باز نہ داشت و شبہات میربین و
 مضدین اورا از انظار کلمہ علیا منع نمود از حق در جمیع احوال سائل و آلم کہ اہل بجا
 را از طنون و اوہام حزب قبل حفظ نہ نماید و مقدس دارد یا حزب اللہ علما
 راشدین کہ ہدایت عباد مشغولہ و از وساوس نفس امارہ مصون و محفوظ ایشان از پنجم سما
 عرفان نزد مقصود عالمیان محسوب احترام ایشان لازم ایشانند عیون جاریہ و کسب
 مضینہ و اثمار سد رۃ مبارکہ و آثار قدرت الہیہ و بجز حکمت صدانیتہ طوبی لمن تمسک بحکمہ

من الفائزين في كتاب الله رب العرش العظيم البها من لدى الله رب العرش و
الشرى عليكم يا اهل البها واصحاب السفينة الحمراء وعلى الذين سمعوا نداءكم الاصلى و
عملوا بما امروا به في هذا اللوح العزيز
البيدع .

اشرافات

بذه حقيقة الله المهيمن المستقيم
هو الله تعالى شأنه الحكمة والبيان

الحمد لله الذي تفرد بال عظمة والقدرة والجمال وتوحد بالعسرة والقوة والجمال
وتقدس عن ان يدركه الخيال او يذكر له نظير ومثال قد اوضح صراطه المستقيم باوضح بيان
ومقال انه هو المعنى المتعال فلما اراد ان يخلق السبع فصل النقطة الطاهرة المشرفة
من انق الارادة ونحس دارت في كل بيت على كل هيئة الى ان بلغت فتى المقام امراً
من لدى الله مولى الانام وانها هي مركز دائرة الاسماء ومنتم ظهورات الحروف في مكتوب
الانشاء وبجسار ما دل على السرة الاكتم والرمز المنتم الظاهر الحاكى عن الاسم العظيم
في الصحيفة النورانية والورقة المقدسة المباركة البيضاء فلما اتصلت بالحرف الثاني البارز
في اول المثاني دارت افلاك البيان والمعاني وسطع نور الله الابدتي وثقبت على وجه
سماها بسرها وان وصار منه الثيران تبارك الرحمن الذي لا يشار باشارة ولا يعبر

بعبارة ولا يعرف بالاذكار ولا يوصف بالآثار انه هو الامر الوهاب في المبداء والاسباب
 وجعل لها حفاظا وحسرا من جنود القدرة والاقطار انه هو المهين العزيز المختار
 قد نزلت انجوبة مرتين كما نزل الميثاقين واسم الله الذي طهر النقطة وفصل منها
 علم ما كان وما يكون وجعلها مناديه باسمه وببشارة بظهوره الاعظم الذي به ارتعدت فرائض
 الامم وسطح النور من افق العالم انفتحت هي النقطة التي جعلها الله كسر النور للمخلصين من
 عباده وكرمة النصارى للمعرضين من خلقه والممجدين من بريته الذين بدلوا نعمته الله كفرا و
 مائدة السما تنفقا وقادوا اوليا نعم الى بسبب القرار اولئك عباد الظلم والظنق
 في الآفاق ونقضوا الميثاق في يوم فيه استوى بكل التدم على العرش الاعظم وماذا
 المنادى من الشطر الايمن في الوادي المقدس يا ملا البيان اتقوا الرحمن هذا
 هو الذي ذكره محمد رسول الله ومن قبله الروح ومن قبله الحكيم وهذا النقطة البيان
 ينادى امام العرش ويقول تالله قد خلقتم لذكر هذا الشبا الاعظم وهذا الصراط الاقوم
 الذي كان مكنونا في فسدة الانبياء ومخسرونا في صدور الاصفياء مسطورا من العلم الاعلى
 في الواح ربكم مالكت الاسماء قل موتوا بغيظكم يا اهل الظنق قد ظهر من لا يعزب عن علمه
 من شئى واتى من افتر به ثغر العرفان وترين ملكوت البيان واقبل كل مقبل الى الله
 مالكت الاديان وقام به كل قاعد وسرع كل سطح الى طور الايتان هذا يوم
 جعله الله نعمته للابرار ونقمة للاشهار ورحمة للمقبلين وغصبا للمنكرين والمعرضين انه ظهر

بسطان من عنده وانزل ما لا يعادله شيء في ارضه وسماؤه اتقوا الرحمن يا ايها
 الذين آمنوا لا تتركبوا ما ارتكبه اولو الفرقان الذين ادعوا الاليمان في الليالي والايام فلما
 اتى مالكت الانام اعرضوا وكفروا الى ان اتقوا عليه بظلم نوح به ام الكتاب
 في المآب اذكروا ثم انظروا في اعمالهم واقوالهم ومزاجهم ومقاماتهم وما
 ظهر منهم اذ تكلموا بكلم الطور ونفخ في الصور واضعق من في السموات والارض الاعداء
 احرف الوجوه يا ايها البيان ضعوا اوهاكم وظنونكم ثم نظروا بطرف الانصاف
 الى افق الظهور وما ظفروا من عنده ونزل من لدنه وما ورد عليه من اعدائه هو الذي
 قبل البداية كلها لاظهار امره واعلاء كلمته قد بس مرة في الطاء واخرى في الميم ثم في
 الطاء مرة اخرى لامر الله فاطر السماء وكان فيما تحت السلاسل والاعمال شوقا الى
 العزيز الفضال يا ايها البيان هل نسيتم وصاياي وما ظفروا من تسلي ونطق به لساني
 وهل بدلتهم يقيني باوهاكم وسبيلي باهوانكم وهل نسيتم اصول الله وذكره وتركتهم
 احكام الله واوامره اتقوا الله دعوا لظنون لمطاهرة والاوهاهم لمطالعةما واشكوك
 لشارقما ثم قبلوا بوجه نورآء وصدور بيضاء الى افق اشرقته منه شمس الايقان امراً
 من لدى الله مالكت الاديان اسجد لله الذي جعل العصمة الكبرى درعاً ليكل امره في
 ملكوت الانشاء وما قدر لاحد نصيباً من هذه الرتبة العليا والمقام الاسنى انها طراز نجمة
 انامل القدرة لنفسه تعالى انه لا ينبغي لاحد الا لمن استوى على عرش يعقيل ما يشاء من اقسه و

اعترف بما رقم في هذا الحين من القلم الأعلى انه من اهل التوحيد واصحاب
التجريد في كتاب الله مالك المبدء والمآب ولما بلغ الكلام هذا المقام سطعت
رائحة العرفان واشرق نير التوحيد من افق سماء لبيان طوبى لمن اجتذبه السداد
الى الذروة العليا والغاية القصوى وعرف من صير قلمي الأعلى ما اراده رب الصخرة
والاولى ان الذي ما شرب من حقيقنا المختوم الذي فلكنا ختمه باسمنا التسييم
انه ما فاز بانوار التوحيد وما عرف المقصود من كتب الله رب الارض والسماء وما ملك
الآخرة والاولى وكان من المشركين في كتاب الله بعليم انجبر يا ايها السائل مجيب
نشده انك تمسكت بالصبر جميل في ايام فحيا منع القلم عن البحران ولسان عن لبيان
في ذكر عصمة الكبرى والآية العظمى التي سلطتها عن المظلوم ليكشف لك قواعها وغطاها
ويذكرتها وامرها ومقاهها ومقرها وشأنها وعلوها وسموها لعسر الله لو نظر لسالى
البرهان المكنونة في اصناف بحر العلم والايقان ونخرج طلعات المعاني المستورة في عرفات
البيان في حبة العرفان لتتفع ضوضاء العلماء من كل الجهات وترى حرب الله
بين انياب الذئاب الذين كفروا بالله في المبدء والمآب بذلك امسكنا لعقلم
في برهنة طويلة من الزمان حكمته من لدى الرحمن وحفظاً لاوليانى من الذين بدلوا نعمته
كفروا وحلوا قومهم دار البوار يا ايها السائل الناظر والذي اجتذب المدا الأعلى
بحكمته العليا ان لطيور مما ملك ملكوتى وحمامات رياض حكمتى تغردات ونعمات ما

اطلع عليهما الآلهة ما لك الملك والجبروت ولو يظهر اقل من اسم الأبره ليقول
 الظالمون ما قاله الأولون ويرتكبون ما لا تركبه احد في الاعصار والقرون
 قد انكروا فضل الله وبرهانه وحجة الله وآياته ضلوا وضلوا الناس ولا يشعرون يعبدون
 الا وهام ولا يعرفون قد اتخذوا الظنون لانفسهم اربابا من دون الله ولا يفقهون
 نبذوا البحر الا عظم سرعين الى الغدير ولا يعلمون يتبعون ابوهم معرضين عن الله
 المهين القيوم قل تالله قد اتى الرحمن بعبرة ولسلطان وبه ارتعدت فرائض الاديان
 وعن عندي البيان على اعلى نخص العرفان قد ظنهم من كان مكنونا في العلم ومسطورا في
 الكتاب قل هذا يوم فيه استوى ملكم الطور على عرش الطور وقام الناس لله رب العالمين
 وهذا يوم فيه حدثت الارض اجبارها وانطرت كنوزها والبحار تساليها والسدرة اثناها
 والشمس اشراقها والاقمار انوارها والسماء انجمها والساعة اشراطها والقيامة سطوتها والاقلام
 انمارها والارواح اسرارها طوبى لمن عرفه وفاز به وويل لمن انكره واعرض عنه فاسئل الله
 ان يؤيد عباده على الرجوع انه هو التواب الغفور الرحيم يا ايها المقبل الى الافق الاعلى
 واشرب رحمتي المختوم من ايامي العطاء فاعلم للعصمة معان شتى ومقامات شتى ان
 الذي عصمه الله من الزلل يصدق عليه هذا الاسم في مقام وكذلك من عصمه الله من الخطأ
 والعصيان ومن الاعراض والكفر ومن الشرك وامثالها يطلق على كل واحد من هؤلاء اسم
 العصمة واما العصمة الكبرى فمن كان مقامه مقدسا عن الاوامر والنواهي ومنتهزا عن الخطأ

والقيان انه نور لا تعقبه الظلمة وصواب لا يعيريه الخطا لو يحكم على الماء بحكم الخسر وعلى السماء
 حكم الارض وعلى النور حكم النار حق لا ريب فيه وليس لاحد ان يعترض عليه او يقول لم وبم
 والذي اعترض انه من المعرضين في كتاب الله رب العالمين انه لا يسئل عما يفعل وكل
 عن كل سئلون انه اتى من سما، الغيب ومعه راية يفعل ما يشاء، وجنود القدرة والاختيار
 ولدونه ان يتمكن بما امر به من الشرائع والاحكام لو يتجاوز عنصفا على قدر شعرة واحدة ليحيط
 عمله انظر ثم اذكر اذ اتى محمد رسول الله قال وقوله الحق والله على الناس حجج اصبحت
 وكذلك الصلوة والصوم والاحكام التي اشرقت من افق كتاب الله مولى العالم ومر
 الامم للكل ان يتبعوه فيما حكم به الله والذي انكره كفر بالله وآياته ورسله وكتبه انه لو
 يحكم على الصواب حكم الخطا وعلى الكفر حكم الايمان حق من عنده هذا مقام لا يذكر
 لا يوجد فيه الخطا والعصيان انظر في الآية المباركة المنزلة التي وجب بها حج البيت على
 الكل ان الذين قاموا بعده على الامر وجب عليهم ان يعملوا ما امروا به في الكتاب ليس
 لاحد ان يتجاوز عن حدود الله وسننه والذي تجاوزا من النخاطين في كتاب الله رب
 العرش العظيم يا ايها الناظر الى افق الامر اعلم ارادة الله لم تكن محدودة بحدود العباد
 انه لا يمشي على طرفهم للكل ان تتسكوا بصراطه مستقيم انه لو يحكم على اليمين حكم اليسار او على
 الجنوب حكم الشمال حق لا ريب فيه انه محمود في فعله ومطاع في امره ليس له شريك
 في حكمه ولا معين في سلطانه يفعل ما يشاء، ويحكم ما يريد ثم اعلم ما سؤنه مخلوق بكلمة من عنده

ليس لحم حركته ولا سكون الآبامره واؤنه يا ايها الظائر في بواء المحبة والوداد
واننا نطرا الى انوار وجه ربك مالك الاسباد اشكر الله بما كشف لك ما كان مكنونا
مستورا في العلم لعلم الكل انه ما اتخذ لنفسه في العصمة الكبرى شريكا ولا وزيرا انه هو ^{مطلع}
الاوامر والاحكام ومصدر العلم والعرفان وما سونه ما مور محكوم وهو الحاكم الامرا لعليم
النجيب انك اذا اجتذبتك نفحات آيات النور واتخذك الكوثر الطور من ايادي
عطاء ربك مالك يوم النور قل الهى الهى لك الحمد بما دللتنى اليك وهدتني
الى انقائك واضمت لى سبيدك وانطرت لى دليدك وجعلتني مقبلا اليك اذا عرض
عنك اكثر عبادك من العلماء والنقهاء ثم الذين اتبعوه هم من دون بينة من عندك و
برهان من لدنك لك الفضل باياله الاسماء ولك الشارة يا فاطر السماء بما سقيتني حقايق
المخوم باسمك القيوم وتربتني اليك وعرفتني مشرق بيانك ومطلع آياتك ومصدر
اوامرك واحكامك ومنبع حكمتك والطاقك طوبى لارض فازت بقدمك واستقر
عليها عرش عظمتك وتضوع فيها عرف قميصك وعزتك وسلطانك وقدرتك و
اقتدارك لا احب البصر الا لما شاهدة جمالك ولا اريد السمع الا لاصفا ندانك وآياتك
الهى الهى لا تحرم العيون عما خلقتهما له ولا الوجوه عن التوجه الى انقائك والقيام لدى باب
عظمتك والحضور امام عرشك والخضوع لدى اشراقات انوار شمس فضلك اى رب
انا الذى شهد قلبى وكبدى وجوارحى ولسان ظاهرى وباطنى بوحده انيتك وفردانيتك

وبأنك أنت الله لا اله الا انت قد خلقت اخلق لعرفانك وخدمته امرك لترفع
 به مقامهم في ارضك وترتقي انفسهم بما انزلت في زبرك وكتبك والواحد فلما
 انظرت نفسك وانزلت آياتك اعرضوا عنك وكفروا بك وبما انظرته بقدرتك
 وقوتك وقاموا على ضررك واطفأ نورك واحقاد نار سدرتك وبلغوا في الظلم مقاماً
 ارادوا سفك دمك وهتك حرمتك وكذلك من ربتيه بايادي عنياتك ^{حفظته}
 من شر طغاة خلقك وبقاعة عبادك وكان ان حيرة آياتك امام عرشك فاه آه
 عما اتركب في آياتك بحيث نقض عهدك وميثاقك وانكر آياتك وقام على الاعراض و
 ارتكب ما نوح به سكان ملكوتك فلما خاب في نفسه ووجد راحته الحسرة ان صلاح وقال
 تحير به المقربون من اصفياك واهل خبار مجدك تراني يا الهى كالسحوت لتبديل على التراب
 اغثنى ثم ارحمنى يا مستغاث ويا من في قبضتك زمام الناس من الذكور والاناث
 كلما تفكر في حيراتي اعظمى وخطيئاتي الكبرى ياخذني الياس من كل الجهات وكلما تفكر
 في عبث عطايتك وسماء جودك وشمس فضلك اجد عرف الرجال من اليمين واليسار والجنود
 والشمال كان الاشياء كلها تبشرني بمطار سحاب سماء رحمتك وعزتك يا سادة المخلصين
 ومتصود المقربين شجعتني مواهبك والطاقات وظهورات فضلك وعنيتك والاما
 للمفقود ان يذكر من انظر الوجود بكلمة من عنده وما للمعدوم ان يصيف من ثبت بالبرهان
 انه لا يوصف بالاوصاف ولا يذكر بالاذكار لم ينزل كان مقدساً عن ادراك خلقه ومنشراً

عن عرفان عباده امى رب ترمى الميت امام وجهك لا تجعله محسروا ما من كل
 الحيوان سجودك وكرامتك والعين تلقا عرشك لا تمنعه عن سحر شفاك اسلك ان
 تؤيدنى فى كل الأحوال على ذكرك وثنائك وخدمته امرك بعد علمى بان ما يظهر من بعد
 محدود وسجد ودفن نفسه ولا يلقى لخضرتك ولا ينفى لبساط عزتك وعظمتك وغزتك لولا
 ثنائك لا يفتنى لسانى ولولا خدمتك لا يفتنى وجودى ولا احب لبصر الا المشاهدة انوار
 انك الاعلى ولا يريد السمع الا لاصغارك اذ احلى اواه لم ادر يا الهى وسندى
 ورجانى هل قدرت لى ما تقر به عيسى وينشرح به صدرى ويفرح به قلبى او قضائك المبرم معنى
 عن الحضور امام عرشك يا مالك القدم وسلطان الامم وغزتك وسلطانك وعظمتك
 واقدمارك قد امانتني ظلمة البعد اين نور قربك يا مقصود العارفين وهلكنى سطوة الجبرين ضياء
 وصالك يا محبوب المخلصين ترمى يا الهى ما ورد على فى سبيك من الذين انكروا حقك
 ونقضوا عيثاقتك وجادلوا بابائتك وكفروا بعظمتك بعد ظهورها وكلمتك بعد انزالها
 بحجتك بعد احكامها امى رب يشهد لسان لسانى وقلب قلبى وروح روحى وظاهر
 وباطنى بوجه انتيتك وفردانيتك وبقدرتك واقدمارك وعظمتك وسلطانك و
 بغزتك ورفعتك واختيارك وبانك انت الله لا اله الا انت لم تنزل كنت كثر منخبا
 عن الابصار والادراك ولا تزال تكون مثل ما كنت فى ازل الازل لا تضعفك قوة العالم
 ولا يخونك اقدار الامم انت الذى فتحت باب العلم على وجه عبادك لعرفان مشرق حجاب

ومطلع آياتك وسما، ظهورك وشمس جمالك ووعدت من على الارض في كتبك وزبرك
 وصفك بظهور نفسك وكشف سجات الجلال عن وجهك كما اخبرت به حبيبتك الذي
 به اشرق نسيب الامر من افق الحجاز وسطع نور احتقيقه بين العباد بقولك يوم تقوم الناس
 لرب العالمين ومن قبله بشرت الحكيم ان يخرج القوم من الظلمات الى النور وذكرهم
 بايام الله واخبرت به الروح وانبيائك ورسلك من قبل ومن بعد لو ينظر من خزان
 قلبك الاعلى ما انزلته في ذكر هذا الذكر الاعظم ونباك العظيم لينصتق اهل مدائن بعلم
 والعرفان الا من انقذته باقتدارك وحفظته بجدك وفضلك اشهد انك وفيت بعهدك
 واظهرت الذي بشرت بظهوره انبيائك واصفيائك وعبادك انه اتى من تحت
 الغرة والاقطار برآيات آياتك واعلام بيناتك وقام امام الوجوه بقولك وقدر
 ودعا الكل الى الذروة العلية والافق الاعلى بحيث ما منع ظلم العلماء وسطوة الامراء قام
 بالاستقامة الكبرى ونطق بالعلم النادر قد اتى الوهاب راكبا على السحاب اقبلوا يا اهل
 الارض بوجوه بضياء وقلوب نوراً طوبى لمن فاز بقلبك وشرب رحيق الوصال من
 ايادي عطائك ووجد عرف آياتك ونطق ثباتك وطار في هوائك واخذ جذوة
 بيانك وادخله في الفردوس الاعلى مقام المكاشفة والمشاهدة امام عرش عظمتك
 امي رب اسئلك بالعصمة الكبرى التي جعلتها انقا لظهورك وبقلمتك العلية التي بها
 خلقت الخلق واظهرت الامر وبهذا الاسم الذي به ناحت الالسا، وارتعدت فرائص العرفاء

ان تجعلني منقطعاً عن دونك بحيث لا تحرك الا بارادتك ولا اتكلم الا بمشيئتك ولا
 اسمع الا ذكرك وثنائك لك الحمد يا الهى ولك الشكر يا رباني بما وضعت لي
 صراطك المستقيم واظهرت لي نباك العظيم وايدتني على الاقبال الى مشرق حياك
 ومصدر امرك بعد اعراض عبادك وخلقك اسئلك يا مالك ملكوت
 البقاء بصبر قلبك الاعلى وبالنار المشتعلة الناطقة في شجرة الخضراء وبالسيفنة
 التي جعلتها مخصوصة لاهل البهاء ان تجعلني مستقيماً على حبك وراضياً بما قدرت لي في
 كتابك وقائماً على خدمتك وخدمته اوليانك ثم ايد عبادك يا الهى على ما يرض
 به امرك وعلى عمل ما نزلت في كتابك انت المقدر المهيم على ماشاء و في
 قبضتك زمام الاشياء لا اله الا انت المقدر العليم الحكيم يا ايها الجليل قد
 اريناك البحر واماوجه والشمس واشراقها والسماء وانجمها والاصداف ولسانها
 اشكر الله بهذا الفضل الاعظم والكرم الذي احاط على العالم يا ايها المتوجه الى
 انوار الوجود قد احاطت الاوهام على سكان الارض ومنتمهم عن التوجه الى افق يقين
 واشراقه وظهوراته وانواره بالظنون منغوا عن القيوم يتكلمون باهواهم ولا يشعرون
 منهم من قال هل الآيات نزلت قل اى ورب السموات وهل انت الساعة
 بل قضت ومطر البينات قد جاءت الحاقة واتي الحق بالحقه والبسران قد برزت
 الساهرة والبسرية في جبل واضطراب قد اتت الزلازل وناحت القبائل من

خشيته الله المقتدر الجبار قل الصاخة صاحت واليوم لله الواحد المختار وقال
هل الطامة تمت قل اى ورب الارباب وهل القيمة قامت بل القسيوم
مبلكوت الآيات وهل ترى الناس صرعى على وربى الأعلى الابهى وهل انقصر
العجاز بل نسفت ابجبال وما لك الصفات قال اين اجبتة والنار قل الاولى لغاى
والاخرى نفسك يا ايها المشرك المتراب قال انا ما نرى لمسيران قل اى
وربى الرحمن لا يراه الا اولو الابصار قال هل سقطت النجوم قل اى اذ كان لقيوم
فى ارض السرفا عتبروا يا اولى الا نظار قد ظهرت العلامات كلها اذ احسبنا
يد القدرة من جيب العظمة والاقتدار قد نادى المناد اذ اتى الميعاد ونصق الطوريون
فى تيه الوقوف من سطوة ربك مالك الابدان يقول الناقور هل نفع فى بصور
قل على وساطان الطور اذ استقر على عرش اسمه الرحمن قد اضاء الديجور من فخر
رحمة ربك مطلع الانوار قد مرت نسمة الرحمن واهتزت الارواح فى قبور الابدان
كذلك قضى الامر من لدى الله العزيز المنان قال الذين كفروا متى انظرت السماء
قل اذ كنتم فى اجداث الغفلة والضلال من المشركين من مسح عينيه ونظر يمين
والشمال قل قد عميت ليس لك اليوم من ملاذ منهم من قال هل حشرت نفوس
قل اى وربى اذ كنت فى محاد الاوهام منهم من قال هل نزل الكتاب بالنظرة قل
انحافى بحيرة اتقوا يا اولى الالباب ومنهم من قال حشرت عمى قل على ورب

السحاب قد تزئنت البجته باوراد المعاني وسعر السعير من نار الفجار قل قد شرف
 النور من افق الطور واصانت الآفاق اذ اتى مالك يوم لميثاق قد خسر
 الذين ارتابوا ورجح من اقبل بنور اليقين الى مطلع الايقان طوبى لك يا أيها
 الناظر بما نزل لك هذا اللوح الذي منه تطير الارواح احفظه ثم اقرئه لعمرى
 انه باب رحمة ربك طوبى لمن يقرئه في العشي والاشراق انا سمعنا ذكرك
 في هذا الامر الذي منه اندك جبل العلم وزلت الاقدام البها على اهل لجهت
 الذين اقبلوا الى العزيز الوهاب قد انتهى اللوح وما انتهى لبيان صبر ان يك
 هو الصبار هذه آيات انزلنا ما من قبل امي في اول ورودنا في السجن الاعظم
 وارسلناها اليك لتعرف ما نطقت به الالسنه الكذبة اذ اتى الله بقدرة وسلطان
 قد تزعزع بنيان الظنون وانفطرت سماء الاوهام والقوم في مرية وثشاق
 قد انكروا حجة الله وبرهانه بعد اذ اتى من افق الاقدار ملكوت الآيات تركوا
 ما امروا به واكذبوا ما منعوا عنه في الكتاب وضعوا اللهم احذوا اهو انهم الا
 انهم في غفلة وضلال يقرئون الآيات وينكرونها يرون البينات يعرضون
 عنها الا انهم في ريب عجاب انا وصيونا اوليانا بتقوى الله الذي كان مطلع الاعمال
 والاضلاق انه فانه جنود العدل في مدينة البها طوبى لمن دخل في ظل رايته النوراء وتمسك
 الله من اصحاب السفينة الحمراء التي نزل ذكرها في قيوم الاسماء قل يا حيزب الله زينوا هياكلكم

بظرا الامانة والديانة ثم انصروا ربكم بحسنود الاعمال والاخلاق انا منعتكم
عن الفساد والجدال في كتبى وصحفى وزبرى والواحي و ما اردنا بذلك الا علوكم وسموكم
تشهد بذلك السماء وانجها وشمس اشراقها والاشجار واوراقها والبحار و امواجها
والارض وكنوزها نسل الله ان مية اولياءه ويؤيدهم على ما ينسبني لهم في هذا المقام
المبارك العزيز البديع ونسئله ان يوفق من حولى على عمل ما امر وا به من قلمي الاعلى
يا جليل عليك بجانى و عيائى انا امرنا بالعباد بالمعروف وهم عملوا ماناح به تسبى و
قلمى اسمع ما نزل من سما شيتى و ملكوت ارادتى ليس صرنى سمى و ما ورد على من اعدا
بل من الذين ينسبون انفسهم الى نفسى ويرتكبون ما تصعبه ز من راتى و تنزل عبراتى
قد نصحنهم بعبارات شتى فى الواح شتى نسل الله ان توفقهم و يعترهم و يؤيدهم
على ما تظن به القلوب و تشرح به النفوس و يمنعم عما لا ينسبني لا يامه قل يا اوليا
فى بلادى اسمعوا نصح من نصحكم لوجه الله انه خلقكم و اطعمكم و ارتقىكم و نفعكم و علمكم صراط
المتقيم و نباه العظيم يا جليل و ص العباد و تقوى الله تالله هو القائد الاول فى عساكر
ركب و جنوده الاخلاق المرضية و الاعمال الطيبة و بها فتحت فى الاعصار و القرون
مدائن الافدة و القلوب و نصبت رايات النصر و نظفر على اعلى الاعلام انا نكده
لك الامانة و مقامها عند الله ركب رب العرش العظيم انا قصدنا يوما من الايام
جزيرتنا انحرأ و لما وردنا راينا انحرأها جارية و اشجارها ملتفة و كانت الشمس تلعب فى

خلال الاشجار توجهن الى اليمين رأينا مالا يتحرك القلم على ذكره وذكر ما شهدت عين
 مولی الوری فی ذاک المقام الالطف الاشراف المبارک الاعلی ثم قلبنا الی الیسا
 شاهدنا طلعة من طلعات الفردوس الاعلی قائمة علی عمود من النور ونادت باعلی لنذا
 یا ما الارض والسما. انظروا جمالی ونوری و ظهوری و شرافی تالله الحق انا الامانة
 و ظهورها و حسنهما و اجر لمن تمسک بها و عرف شأنها و مقامها و تثبت بذلیها انا
 الرزینة الکبری لاهل الحبس. و طراز العز لمن فی ملکوت الانشاء و انا السبب الالعظم
 لسروة العالم و افق الاطمینان لاهل الامکان کذلک ازلنا کانت ما یقرب العباد
 الی مالک الایجاد قلم اعلی ازلت فصیحی بلبنت نورا. توجه نمود لیسعرف بحبیل عنایة
 ربّه بحبیل و یکون من اشاکرین یا ایها الناظر الی الافق الاعلی ندابلند است و
 قوه سامعه قلیل بل منقود این مظلوم در فم شعبان اولیای الهی را ذکر می نماید این ایام
 وارد شد آنچه که سبب صرع و فرغ ما اعلی گشت ظلم عالم و ضرام مالک قدم را از ذکر منع
 نمود و از اراده اش باز نداشت نفوسی که سالها خلف حجاب مستور چون افق مهر را میسر و
 کلمه الله را نافذ مشاهده نمودند بیرون دویدند با سیوف بغضا و وارد آوردند آنچه را که قلم
 از ذکرش عاجز و لسان از بیانش قاصر مضضین شاهد و گواه که از اول امر مخفی مظلوم امام
 و جوه ملوک و مملوک و علما و امرا من خیرسترو حجاب قیام نمود و باعلی الله کل را بر صراط
 مستقیم دعوت فرمود تا صری خبر قلمش نبود و معینی جز نفسش نه نفوسی که از اصل امر بی خبر

و غافلند بر اعراض قیام کردند ایشانند ناعقین الذین ذکرهم الله فی الزبر و الالواح
 و اخیر عباده با مشارهم و ضوضا هم و اغوا هم طوبی از برای نفوس که من فی عالم را
 تلقا ذکر مالک قدم معده و مفقود مشاهده نمایند و بعروه محکم الهی متک جویند تسکلی
 که شبهات و اشارات و ایاف و مدافع ایشان را منع نماید و محسوم سازد و طوبی
 لمرآئین و طوبی لثابتین **قلم اعلیٰ نظر باسته عای آنجناب مراتب و مقامات عصمت**
 کبری را ذکر نمود و مقصود آنکه کل تقیین بسین بدانند که خاتم انبیاء روح ماسوئه فذاه در مقام
 خود شبه و مثل و شریک نداشته اولیا صلوات الله علیهم بکلمه او خلق شده اند ایشان
 بعد از او اعلم و افضل عباد بوده اند و در منتهی رتبه عبودیت قائم تقدیس ذات الهی از
 شبه و مثل و تشبیه کینوتش از شریک و شبیه به آن حضرت ثابت و ظاهراً است مقام
 توحید حقیقی و تفرید معنوی و حزن قبل از این مقام کما هو حق محسوم و ممنوع حضرت **نقطه**
 روح ماسوئه فذاه میفرماید اگر حضرت خاتم بکلمه ولایت نطق نمیفرمود ولایت خلق نمیشد
 حزن قبل مشرک بوده اند و خود را موحد میشمردند اجمل عباد بودند و خود را افضل میدانستند
 از جزای آن نفوس غافله در یوم حزار عقاید و مراتب و مقامات ایشان نزد هر بصیر
 و هر خبری واضح و معلوم گشت از حق طلب عباد این ظهور را از ظنون و او هام حزن
 قبل حفظ فرماید و از اشراقات انوار آفتاب توحید حقیقی محسوم سازد یا جلیل
 مظلوم عالم میفرماید نیز عدل مستور آفتاب انصاف خلف سحاب مقام حارس

حافظ سارق قائم مکان امین خائن جالس در سنه قبل ظالمی بردست حکومت این
 مدینه جالس در عصر صبح از اوضری وارد لعمرا لعمه عمل نمود آنچه را که سبب فرغ کسب بود
 و لکن قلم اعلی را ظلم عالم منع نموده و نمینماید محض فضل و رحمت مخصوص امراء و وزرای
 ارض مرقوم داشتیم آنچه را که سبب حفظ و حراست و امن و امانست که شاید عباد اشرار
 ظالمین محفوظ مانند آنه بواجب محافظه الناصر المعین رجال بیت عدل الهی باید در
 نیایی و آیام به آنچه از ارفق سماست علم اعلی در تربیت عباد و تعمیر بلاد و حفظ نفوس و سیاه
 ناموس اشراق نموده ناظر باشند .

اشراق اول چون آفتاب حکمت از ارفق سما سیاست طلوع نمود باین کلمه علیا
 نطق فرمود اهل ثروت و اصحاب عزت و قدرت باید صرمت دین را با حسن
 مایکن فی الأبداع ملاحظه نمایند دین نوریت مبین و حصنی است متین از برای حفظ و
 آسایش اهل عالم چه که خشیت الله ناس را بمعروف امر و از منکر نهی نماید اگر سراج
 دین مستور ماند بروج و مرج راه یابد نیست عدل و انصاف و آفتاب امن و اطمینان از نور
 بازمانده هرگاه ای بر آنچه ذکر شده گواهی داده و میدهد .

اشراق دوم جمیع را بصلح کسب که سبب اعطنت از برای حفظ بشر امر نمودیم
 سلاطین آفاق باید باتفاق باین امر که سبب بزرگ است از برای راحت و حفظ عالم متک
 فرمایند ایشانند مشارق قدرت و مطلع قهت دار الهی از حق می طلبیم تا یوسف نماید بر کعبه

که سبب آسایش عباد است شرحی در این باب از قبل از قسم اصلی جاری و نمازل طوبی
للعالمین .

اشراق سیم اجرای حدود است چه که سبب اول است از برای حیات عالم
آسمان حکمت الهی به دنیای روشن و منیر مشورت و شفقت و خیمه نظم عالم به دو ستون
قائم و برپا مجازات و مکافات .

اشراق چهارم جنود منصوره در این طور اعمال و اخلاق پسندیده است و قائد سردار
این جنود تقوی الله بوده اوست دارای کل و حاکم بر کل .

اشراق پنجم معرفت دول بر احوال مأمورین و اعطاء مناصب باندازه و مقدار
التفات به این فخره بر هر رئیس و سلطانی لازم و واجب شاید خائن مقام امین را غضب نماید
و ناهب مقرر حارس را در سجن اعظم بعضی از مأمورین که از قبل و بعد آمده اند لکن بظن از عدل
مزین و بعضی نعوذ بالله از حق می طلبیم کل را پدایت فرماید شاید از اثم سدره امانت و دیانت
محروم نمایند و از انوار آفتاب عدل و انصاف ممنوع نشوند .

اشراق ششم اتحاد و اتفاق عباد است لازماً با اتفاق آفاق عالم نور امر منور و
سبب اعظم دانستن خط و گفتار یکدیگر است از قبل در الواح امر نمودیم امنای بیت عدل
یک لسان از اسن موجوده و یا لسانی بدیع و یک خط از خطوط اختیار نمایند و در مدارک
عالم اطفال را به آن تسلیم دهند تا عالم یک وطن و یک قطعه مشاهده شود . اینهمه

شجره دانش این کلمه عیاست همه بار یکدارید و برگ یک شاخسار لیس لغت بل من
یحیب الوطن بل من حیب العالم از قبل در این مقام نازل شد آنچه که سبب عمار عالم
و اتحاد امم است طوبی للفائزین و طوبی للعالمین .

اشراق هفتم قلم اعلی کل را وصیت میفرماید بتعلیم و تربیت اطفال و این آیت در
این مقام در کتاب اقدس در اول درود سخن از سما شیت الهی نازل کتب علی کل اب
تربیه ابنه و بنسته بالعلم و انخط و دو نهما عما حد و فی اللوح و الذی ترک ما امر به فلما من ان
یاخذ و امنه ما یکون لازمالته بهتیا ان کان غنیا و الایرجع الی بیت العدل انا جعلت
ما دعی للفقراء و المساکین ان الذی ربی ابنه او ابنا من الابناء کانه ربی حسد ابنا فی
علیه بهانی و عنایتی و رحمتی الّتی سبقت العالمین .

اشراق هشتم این فقره از قلم اعلی در این صحن مسطور و از کتاب اقدس محسوب است
معلق است بر جبال بیت عدل الهی ایشانند امنا الله بن عباده و مطالع الامر فی بلاد
یا حزن الله مرئی عالم عدل است چه که دارای دورکن است مجازات و مکافات و
این دورکن دو چشمه اند از برای حیات اهل عالم چونکه هر روز را امری و هر صحن را
حکمتی مقتضی لذا امور به بیت عدل راجع تا آنچه را مصلحت وقت دانند معمول دارند
نفوسی که لوجه الله بر خدمت امر قیام نمایند ایشان مهند به الهامات غیبی الهی بر کل اطا
لازم امور سیاسیة کل راجع است به بیت عدل و عبادات بما انزل الله فی الکتاب

یا اهل ببا شما مشارق محبت و مطاع عنایت الهی بوده و هستیید لسان را بسبب لعن
 احدی میالاید و چشم را از آنچه لایق نیست حفظ نماید آنچه را دارا یید بنماید اگر مقبول
 افتاد مقصود حاصل و الا تعرض باطل ذروه بنفسه مقبلین الی الله لهین التیوم سبب
 حزن میشود تا چه رسد بفساد و نزاع امید است در ظل سدره عنایت الهی تربیت شوید و
 با اراده الله عامل گردید همه اوراق یک شجرید و قطره های یک بحر .
 اشراق نغم دین الله و ندهب الله محض اتحاد و اتفاق اهل عالم از سما و شتیت کائنات
 قدم نازل گشته و ظاهر شده آنرا علت اختلاف و نفاق میکنند سبب عظم و علت کبری
 از برای ظهور و اشراق نیت اتحاد دین الهی و شریعه ربانی بوده و نمو عالم و تربیت اعم و
 اطمینان عباد و راحت من فی البلاد از اصول و احکام الهی اوست سبب عظم از برای
 این عطیه کبری کانس زندگانی بخشید و حیات باقیه عطا فرماید و نعمت سرمدیه مبذول
 دارد رؤسای ارض مخصوص امنای بیت عدل الهی در صیانت این مقام و علو و حفظ آن
 جبهه یغ مبذول دارند و همچنین آنچه لازمست تفحص در احوال رعیت و اطلاع بر اعمال و امور
 بر حزبی از احزاب از مظاہر قدرت الهی یعنی ملوک و رؤسا میطلبیم که همت نمایند شاید
 اختلاف از میان بر خیزد و آفاق بنور اتفاق منور شود باید کل به آنچه از قلم اعلی جاری شده
 تمسک نمایند و عمل کنند حق شاهد و ذرات کائنات گواه که آنچه سبب علو و سمو و تربیت
 و حفظ و تهذیب اهل ارض است ذکر نمودیم و از قلم اعلی در زبر و الواح نازل از حق می طلبیم

عباد و آتائید فرمایید آنچه این مظلوم از کل طلب مینماید عدل و انصاف است
 با صفا گفتا ننمایید در آنچه از این مظلوم ظاهراً شده تفکر نکنند قسم به آفتاب بیان که از
 افق سما ملکوت رحمن اشراق نموده اگر مبتغی مشاهده میشد و یا ناطقی خود را تحمل ثبات
 و استنرا، و مفتریات عباد نمینمودیم حین ورود عراق امراند محسود و نجات وحی
 مقطوع اکثری پر مرده بل مرده مشاهده گشتند لذا در صورتی اخیری دمید و شد و آن
 کلمه مبارکه از لسان عظمت جاری نفعنا فی الصور مرة اخرى آفاق را از نجات وحی و
 الهام زنده نمودیم حال از خلف هر حجابی نفوسی بقصد مظلوم بیرون دویده اند این
 کبریی را منع کردند و انکار نمودند ای اهل انصاف اگر این امر انکار شود که ام امر در ارض
 قابل اثبات است و یا لایق استرار معرضین در صد و جمع آیات این ظهور بر آید و اند
 و نزد هر که یافته اند با ظهار محبت اخذ کرده اند و نزد هر که ندیده اند از آن بی خبر
 میشوند قل موتوا بغيظکم آنه اتی بامر لاینکره ذو بصیر و ذو سمیع و ذو درایت و ذو عدل و ذو
 انصاف یشهد بذلك قلم التدم فی هذا الحین المبین یا صبیح علیک بھانی اولیاک
 حق را با اعمال امر مینمایم شاید موفق شوند و به آنچه از سما امر نازل شده عمل نمایند نفع بیان
 رحمن نبوس عامله راجع نسل الله ان یؤیدهم علی ما یحب و یرضی و یوفقهم علی العدل و
 الانصاف فی هذا الامر المبرم و یعرفهم آیاتہ و یمیدھم الی صراطہ المستقیم حضرت مبعوث
 روح ماسوئہ فذاه احکامی نازل فرموده اند و لکن عالم امر معلق بود بتبطل لذا این مظلوم

بعضی را حبر نمود و در کتاب اقدس بعبارات آخری نازل و در بعضی توقف نمودیم الامر
 بیده یفعل ما یشار و حکیم ما یرید و هو لم یزیر الحید و بعضی از احکام هم بدعا نازل طوبی
 للمغائزین و طوبی للعالمین باید ضرب الله جبهه مبلغ مبدول دارند که شاید ناراضغینه و بعضی
 که در صد و احراب مکتونست بکثر بیان و نصاح مقصود عالمیان ساکن شود و اشجار وجود
 با شمار بدیعه منسیعه مزین گردد آنه هو الناصح المشفق الکریم البهائم اللامح المشرق من
 افق سما العطاء علیکم یا اهل البهائم و علی کل ثابت مستقیم و کل راسخ حلیم اینکه سوال
 از منافع و برج ذهب و فضه شده بود چند سنه قبل مخصوص اسم الله زین المقربین علیه بخت است
 الابهی این بیان از ملکوت رحمن ظاهر قوله تعالی اکثری از ناس محتاج به این فقره مشاهده
 میشوند چه اگر ربی در میان نباشد امور معطل و معوق خواهد ماند نفسی که موفق شود با همجنس خود
 و یا هموطن خود و یا برادر خود مدار نماید و یا مراعات کند یعنی بدادن قرض الحسنه کیاست
 لذا فضلا علی العباد ربار مثل معاملات دیگر که مابین ناس متداولست قرار فرمودیم یعنی
 برج نقود از این صین که این حکم مبین از سما مشیت نازل شد حلال و طیب و ظاهر است
 تا اهل ارض بحال روح و ریجان و فرخ و انبساط بذر محبوب عالمیان مشغول باشند آنه
 یحکم کیف شاء و اهل الربا کما حرمه من قبل فی قبضه ملکوت الامر یفعل و یا مرو هو الامر لعلم
 یازین المقربین اشکر ربک بجز الفضل المبین علمای ایران کشری بصد هزار حلیه و خده
 باکل ربا مشغول بودند و لکن ظاهر آنرا بجان خود بطراز حلیت آراسته نمودند و بلعین

با و امر الله و احكامه و لا يشعرون و لكن بايد اين امر با عدل و انصاف واقع شود
 قلم اعلى در تحديد آن توقف نموده حكمت من عنده و وسعه لعباده و نوصى اوليائه
 بالعدل و الانصاف ما يظهر به رحمة اجبانه و شفقتهم منيهم انه هو الناصح المشفق الكريم
 انشاء الله كل مؤيد شوند بر آنچه از لسان حق جارى شده و اگر آنچه ذكر شده عمل نمايند البته
 حق جل جلاله از سما فضل ضعف آنرا عطا مي فرمايد انه هو الفضال الغفور الرحيم
 اسجد لله العلى العظيم و لكن جبراي اين امور بر حال بيت عدل محول شده تا مقتضيات
 وقت و حكمت عمل نمايند مجد و كل را وصيت بنمايم بعدل و انصاف و محبت و رضا
 انتم اهل البها و اصحاب السفينة الحسرا عليهم سلام الله
 مولى الاسما و فاطر السما .

لوح حكمت

بسمه المبدع اعلى الحكيم

كتاب انزله الرحمن من ملكوت البيان وانه لروح بحسب ان لاهل الامكان
تعالى الله رب العالمين يذكر فيه من يذكر الله ربه انه لهو النبي في لوح عظيم
يا محمد اسمع النداء من شطر الكبريا من السدة المرتفعة على ارض الرعفران انه لا اله الا
انا اعلى الحكيم كن سهوب الرحمن لاشجار الامكان ومرتيا باسم ربك العادل
انجبر انا اردنا ان نذكر لك ما تذكر به الناس ليدعون ما عندهم ويتوجهن الى الله
مولى المخلصين انا نصح العباد في هذه الايام التي فيها تغبر وجه العدل وانارت
وجهة الجبل وفتحت ستر العقل وخاضت الراحة والوفا، وفاضت المحنة والسلا،
وفيا تقصت العهود وكشفت العقود لا تدري نفس ما يصره ويعنيه وما يضلده ويهديه
قل يا قوم دعوا الرذائل وحذوا الفضائل كونوا قوه حسنة بين الناس وصحيفة

يُذَكِّرُ بِجَبَابِ النَّاسِ مَنْ قَامَ خِدْمَةَ الْأَمْرِ أَنْ يَصْدُقَ بِالْحِكْمَةِ وَيَسْعَى فِي إِزَالَةِ
الْجَهْلِ عَنِ بَيْنِ لِبَسْرِيَّةٍ قُلْ أَنْ تَسْجُدُوا فِي كَلِمَتِكُمْ وَاتَّقُوا فِي رَأْيِكُمْ وَاجْعَلُوا أَسْرَابَكُمْ
أَفْضَلَ مِنْ عَشِيَّتِكُمْ وَغَدَكُمْ أَحْسَنَ مِنْ أَسْكُمْ فَضْلَ الْإِنْسَانِ فِي الْخِدْمَةِ وَالْكَامِلِ لَا فِي
الرِّزْقِ وَالشَّرْقَةِ وَالْمَالِ اجْعَلُوا أَوْقَالَكُمْ مَقْدَسَةً عَنِ الرِّبْحِ وَالْهَوَىٰ وَاعْمَلُوا كَمَا
مَنْزُوتُهُ عَنِ الرِّيبِ فِي الرِّبَا قُلْ لَا تَصْرَفُوا نِقُودَ أَعْمَارِكُمْ أَنْفِيَّةً فِي الْمَشْتَبَاتِ لِبَفْسِيَّةِ
وَلَا تَقْتَصِرُوا الْأُمُورَ عَلَىٰ مَنَافِعِكُمْ الشَّخْصِيَّةِ انْفِقُوا إِذَا وَجَدْتُمْ وَصَبِرُوا إِذَا فَتَقْتُمْ
أَنْ يَبْدُ كُلُّ شَيْءٍ رِخَاءً وَمَعَ كُلِّ كَرِّ صَفَاءً حَبْتَنُوا الشُّكَايِلَ وَالشُّكَايِلَ وَمَسْكُوا
بِمَا يَنْتَفِعُ بِهِ الْعَالَمُ مِنَ الصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ وَاشْتَوْخِ وَالْأَرَامِلِ قُلْ أَيَاكُمْ أَنْ تَرْزَعُوا
زُؤَانَ الْخِصْمَةِ بَيْنَ لِبَسْرِيَّةٍ وَشُوكِ الشُّكُوكِ فِي الْقُلُوبِ الصَّافِيَةِ الْمُنِيرَةِ
قُلْ مَا أَحْتَأَدُ اللَّهُ لَا تَعْمَلُوا مَا يَتَكَدَّرُ بِهِ صَافِي سَبِيلِ الْمَحَبَّةِ وَيَنْقَطِعُ بِهِ عَرْفُ الْمَوَدَّةِ
لِعَمْرِي قَدْ خَلَقْتُمْ لِلْوَدَادِ وَاللِّغْصِيَّةِ وَالْعِنَادِ لَيْسَ الْفَخْرُ بِحِكْمِكُمْ نَفْسِكُمْ بِلِحَبِّ ابْنِ
جَنْسِكُمْ وَلَيْسَ الْفَضْلُ لِمَنْ حَيَّبَ الْوَطْنَ بِلِ مَنْ حَيَّبَ الْعَالَمَ كُونُوا فِي الطَّرْفِ
غَفِيضًا وَفِي الْيَدِ أَمِينًا وَفِي اللِّسَانِ صَادِقًا وَفِي الْقَلْبِ مُتَذَكِّرًا لَا تُسْقُوا
مَنْزِلَةَ الْعِلْمِ فِي الْبُهَاءِ وَلَا تَصْغُرُوا تَدْرَمِنْ يَجِدَلُ بَيْنَكُمْ مِنَ الْأُمَرَاءِ اجْعَلُوا
جُنْدَكُمْ الْعَدْلَ وَسِلَاحَكُمْ الْعَقْلَ وَشِيْمَكُمْ الْعَفْوَ وَالْفَضْلَ وَمَا تَفْرَحُ بِهِ فُسْدَةُ الْمُتَفَرِّقِينَ
لِعَمْرِي تَدَاخِرْنِي مَا ذَكَرْتُمْ مِنَ الْأَحْزَانِ لَا تَنْظُرُوا إِلَىٰ الْخَلْقِ وَاعْمَلُوا لِمَنْ بَلِ

الى الحق وسلطانة انه يذكر كرم بما كان مبدئ شرح العالمين اشر بكوثر
 السرور من قبح بيان مطلع الظهور الذي يذكر كرم في هذا المحسن المتين وافرغ
 جهدك في احقاق الحق بالحكمة والسببان وارهق الباطل عن بين الامكان
 كذلك يا مكرم مشرق العرفان من هذا الافق المنير يا ايها الناطق باسمي
 انظر الناس واعمروا في ايامي انا نزلنا لاحد من الامراء ما عجز عنه من
 على الارض وسألناه ان يجعنا مع علماء العصر لطيف له حجة الله وبرهانه وعظمته
 وسلطانة وما اردنا بذلك الا انخير المحض انه اتركب ماناح به سكان مدائن
 العدل والانصاف وبذلك قضى بيني وبينه ان ربك لهو الحاكم الخبير
 ومع ما تراه كيف يقدر ان يطير الطير الالهى في هوا المعاني بعد ما انكسرت
 قواديمه باحجار الطنون والبغضاء وجس في سجن نبي من الصخرة الملساء لعمرته
 ان القوم في ظلم عظيم واما ما ذكرت في بدا الخلق فهذا مقام تخليف
 باختلاف الافئدة والانظار لو تقول انه كان ويكون هذا حق ولو
 تقول كما ذكر في الكتب المقدسة انه لا ريب فيه نزل من لدى رب العالمين
 انه كان كسنة اخفيا وهذا مقام لا يعبر بعبارة ولا يشار باشارة وفي مقام
 اجبت ان اعرف كان الحق واخلق في ظله من الاول الذي لا اول له الا
 انه مسبوق بالاولية التي لا تعرف بالاولية وبالعلة التي لم يعرفها كل عالم عليم

قد كان ما كان ولم يكن مثل ما تراه اليوم وما كان تكون من بحسرة المحدث من
 امتزاج الفاعل والمنفعل الذي هو عينه وغيره كذلك ينبئك النبأ الأعظم
 من هذا البناء العظيم إن الفاعلين والمنفعلين قد خلقت من كلمة الله
 المطاعة وانحفا هي علة الخلق وما سواها مخلوق معلول ان ربك لهو
 المبين الحكيم ثم علم ان كلام الله عن وجهه ووجه اهل من ان يكون ما
 تدركه الحواس لانه ليس بطبيعة ولا يجوز قد كان مقدسا عن العناصر المعروفة
 والاسطقتات العوالم المذكورة وانه ظهر من غير لفظ وصوت وهو امر الله
 المهين على العالمين انه ما انقطع عن العالم وهو الفيض الأعظم الذي كان
 علة الفيضات وهو الكون المقدس عما كان وما يكون انما لا نحب ان نفصل
 هذا المقام لان آذان المعرضين ممدودة اليه لئلا يستمعوا ما يعترضون به على الله
 المهين لقتيوم لانهم لا ينالون بسره العلم والحكمة عما ظهر من مطلع نور الاحدية
 لذا يعترضون ويصيحون والحق ان يقال انهم يعترضون على ما عرفوه لا على ما
 المبين وانبأه الحق علام الغيوب ترجع اعتراضاتهم كلها على انفسهم وهم لعمركم
 لا يفقهون لا بد لكل امر من مبدأ ولكل بناء من بان وانه هذه العلة التي سبقت
 الكون المزين بالطرز القديم مع تجده وحدثه في كل حين تعالى حكيم
 الذي خلق هذا البسنا الكريم فانظر العالم وتفكر فيه انه يريك كتاب نفسه

وما سطر فيه من قلم ربك الصانع الخبير وخبرك بما فيه وعليه ويضج لك
على شأن يغنيك عن كل مبين فصيح قل ان الطبيعة بكنيوتها منظر اسمي لمبتعث
والمكون وقد تختلف ظهوراتها بسبب من الاسباب وفي اختلافها لايات
للمتفرسين وهي الارادة وظورها في رتبة الامكان بغض الامكان انها تقدر من مقدر
عليم ولو قيل انها لهي المشية الامكانية ليس لاحد ان يعرض عليه وقد فيها
قدرة عجز عن ادراك كنهها العالمون ان بصيرة لا يرى فيها الا تجلي اسمها لمكون
قل هذا كون لا يدركه الفساد وتغيرت الطبيعة من ظهوره وبرهانه واشراقه انه
احاط العالمين ليس بحبايك ان تلمقت الى قبل وبعد اذكر اليوم وما ظهر
فيه انه يكفي العالمين ان البيانات والاشارات في ذكر هذه المقامات
تتجد حرارة الوجود لك ان تنطق اليوم بما تستقل به الافدة وتطير اجساد
المقبليين من يوقن اليوم باخلق البديع ويرى الحق ايسر مهيئاً قيوماً عليه انه
من اهل البصر في هذا المنظر الاكبر يشهد بذلك كل موقن بصير امس يقوة الاسم
الا عظم فوق العالم لثرى اسرار القدم وتطلع بما لا اطلع به احد ان ربك لهو المؤيد
العليم الخبير كن نباضاً كاشحاً في جسد الامكان ليحدث من الحرارة المحدثة
من الحركة ما تسرع به افدة المتوقفين انك عاشرت معي ورأيت شمس
سما حكمتي وامواج بحر بياني اذ كنا خلف سبعين الف حجاب من النور ان ربك

لهو الصادق الأمين طوبى لمن فاز بفيضان هذا البحر في أيام ربه انفاض الحكيم
 إنابتنا لك أذكتنا في العراق في بيت من سمى بالمجيد سرار الخليفة ومبداها
 وعتماها وعتما فلما خرجنا اقصرنا البيان بانه لا اله الا انا الغفور الكريم
 كمن مبلغ امراته بيان نتحدث به النار في الاشجار وتنطق انه لا اله الا انا العزيز
 المختار قل ان البيان جوهر يطلب النفوذ والاعتدال واما النفوذ فمعلق باللطافة
 واللطافة منوطة بالقلوب الفارغة الصافية واما الاعتدال مهتزاز بالحكمة
 التي نزلناها في الزبر والالواح تفكر فيما نزل من سما مشية ربك الفياض لتعبر
 ما اردناه في غيايب الآيات ان الذين انكروا الله وتمسكوا بالطبيعة من حيث
 هي هي ليس عندهم من علم ولا من حكمة الا انهم من الهامين اولئك ما بلغوا
 الذروة العليا والغاية القصوى لذا سكرت ابصارهم وختلفت افكارهم والآن
 رؤساء القوم اعترفوا بالله وسلطانة يشهد بذلك ربك المهيمن لتسيوم ولما
 طيشت عيون اهل الشرق من صنائع اهل الغرب لذا حاموا في الاسباب وغفلوا
 عن سببها وممدا مع ان الذين كانوا مطالع الحكمة ومعادنها ما انكروا عتتها
 ومبداها ومبداها ان ربك يعلم وان كشرهم لا يعلمون ولنا ان نذكر في
 هذا اللوح بعض مقالات الحكماء لوجه الله مالك الاسماء ليفتح بها ابصار العباد
 ويوقن ان الله هو الصانع القادر المبدع المنشئ لعليم الحكيم ولو يرى اليوم حكماء العصر

يُدْ طُولِي فِي الْحِكْمَةِ وَالصَّنَاعِ وَلَكِنْ لَوْ نَظَرَ أَحَدٌ بَعَيْنِ الْبَصِيرَةِ لَيَعْلَمَ نَحْمَهُمْ
أَخَذُوا أَكْثَرَهُ مِنْ حِكْمَةٍ يَقْبَلُ وَهُمْ الَّذِينَ سَمَّوْا أَسَاسَ الْحِكْمَةِ وَقَمَدُوا بَنِيَانَهَا
وَشَيَدُوا أَرْكَانَهَا كَذَلِكَ يَنْبَغُ رَبِّكَ الْقَدِيمِ وَالْقَدَمَاءِ أَحْذُوا الْعُلُومَ
مِنَ الْأَنْبِيَاءِ لِأَنَّهُمْ كَانُوا مَطَالِحَ الْحِكْمَةِ الْإِلَهِيَّةِ وَمُظَاهِرَ الْأَسْرَارِ الرَّبَّانِيَّةِ
مِنَ النَّاسِ مِنْ فَازِ بَرِّ لَالِ سَلْسَالِ بَيَانَاتِهِمْ وَمِنْهُمْ مَنْ شَرِبَ ثَمَالَةَ الْكَافِرِ لِكُلِّ
نَصِيبٍ عَلَى مَقْدَارِهِ أَنَّهُ هُوَ الْعَادِلُ الْحَكِيمُ إِنَّ أَيْدِي قَلْبِيسِ الَّذِي شَتَرَ فِي الْحِكْمَةِ
كَانَ فِي زَمَنِ دَاوُدَ وَفِي شَاغُورِثِ فِي زَمَنِ سَيْلَمَانَ بْنِ دَاوُدَ وَحِذْ الْحِكْمَةَ
مِنَ مَعْدَنِ التَّبَسُّوتِ وَهُوَ الَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ سَمِعَ حَفِيفَ الْفَلَكَاتِ وَبَلَغَ مَقَامَ الْمَلَكِ
إِنَّ رَبَّكَ يَفْضَلُ كُلَّ أَمْرٍ أَدْبَارَهُ أَنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَمِيدُ إِنَّ حَسَّ الْحِكْمَةَ وَأَصْدَهَا
مِنَ الْأَنْبِيَاءِ وَخْتَلَفَتْ مَعَانِيهَا وَأَسْرَارُهَا بَيْنَ الْقَوْمِ بِإِخْتِلَافِ الْأَنْظَارِ وَتَقْوَلُ
أَتَانَا نَذَكَرْكَ نَبَأَ يَوْمٍ تَحْكُمُ فِيهِ أَحَدٌ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ بَيْنَ الْوَرِيِّ بِمَا عَلَّمَهُ شَيْدُ الْقَوْلِ
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْمَلِكُ الْعَزِيزُ الْمُنِيعُ فَلَمَّا انْفَجَرَتْ نِيَابِجُ الْحِكْمَةِ وَأَسْبِيَانُ مِنْ شَيْخِ
بَيَانِهِ وَأَخَذَ سَكْرُ خَسْرِ الْعُرْفَانِ مِنْ فِي قَنَائِهِ قَالَ الْآنَ قَدْ عَلَا الرُّوحُ مِنَ الْبَنَاتِ
مِنْ أَخَذَ بِذَلِكَ الْقَوْلِ وَوَجَدَ مِنْهُ عَلَى زَعْمِهِ رَاحَتَهُ السَّحْلُولُ وَالذَّخُولُ اسْتَدَلَّ فِي ذَلِكَ
بَيَانَاتِ شَيْخِي وَاتَّبَعَهُ حَرْبٌ مِنَ النَّاسِ لَوْ أَنَا نَذَكَرُ اسْمَاءَهُمْ فِي بَذَا الْمَقَامِ
وَنَفْضَلُ لَكَ لَيَطُولُ الْكَلَامُ وَنَبْغُذُ عَنِ الْمَرَامِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَسَامُ وَمِنْهُمْ

من فاز بالرحيق المحستوم الذي فكك بمفتاح لسان مطلع آيات ربك العزير
الوهاب قل ان الفلاسفة ما انكروا العتيم بل مات اكثرهم في حصرة عرفانه
كما شهد بذلك بعضهم ان ربك لهو المنجر الخبير ان بقراط الطبيب كان من كبار
الفلاسفة واعترف بانه و سلطانه وبعده سقراط انه كان حكيما فاضلا زاهدا
اشتغل بالرياضة و شئى النفس عن الهوى واعرض عن ملاذ الدنيا واعتزل الى جبل
واقام في غار ومنع الناس عن عبادة الاوثان وعلمهم سبيل الرحمن الى ان ثارت
عليه اجهال واخذوه وقتلوه في السجن كذلك يقص لك هذا القلم السريع
ما احدث بصر هذا الرجل في فلسفة انه سيد الفلاسفة كلما قد كان على جانب عظيم من
الحكمة نشد انه من فوارس مضاربا وخص القائلين نخذمتها وله يدطولى في علوم
المشودة بين القوم وما هو المستور عنهم كانه فاز بحسرة اذ فاض البحر الاعظم بهذا
الكوثر المنير هو الذي اطع على طبيعته المخصوصة المعتدلة الموصوفة بالغلبة و
انما شبه الاشياء بالروح الانساني قد احسرها من اجد الجواني وله بيان
مخصوص في هذا البنيان المرصوص لو تسأل اليوم حكما العصر عما ذكره كثرى
عجزهم عن ادراكه ان ربك يقول الحق ولكن الناس اكثرهم لا يفتون وبعده
افلاطون الاصحى انه كان تلميذا لسقراط المذكور وجلس على كرسي الحكمة بعده و
اقر بانه وآياته المهينة على ما كان وما يكون وبعده من سمي بارسطوطليس الحكيم

المشهور وهو الذي استنبط القوة البخارية وهو لا من صناده ليقوم
وكبريهم كلهم اقرؤا واعترفوا بالتقديم الذي في قبضته زمام العلوم ثم
اذكر لك ما تكلم به بليئوس الذي عرف ما ذكره ابو الحكمة من اسرار الخليقة في
الواحه الزبرجدية ليوقن الكل بما يتسناه لك في هذا اللوح المشهود الذي
لو يعصر بايدي العدل والعرفان ليحجر منه روح الحيوان لاجيا من في الامكان
طوبى لمن يسبح في هذا البحر ويسبح ربه العزيز المحبوب قد تضرعت نجات
الوحى من آيات ربك على شان لا يتكرها الا من كان محسوسا عن السمع و
البصر والفؤاد وعن كل الشؤون الانسانية ان ربك يشهد ولكن اناس
لا يعرفون وهو الذي يقول انا بليئوس الحكيم صاحب العجائب والظلمات
وانتشر منه من الفنون والعلوم ما لا انتشر من غيره وقد ارتقى الى اعلى
مراقي الخسوع والابتهال اسمع ما قال في مناجاته مع الغنى المتعال (اقوم
بين يدي ربى فاذكر آلاءه ونعمائه واصفه بما وصف به نفسه لان اكون حمته
وهدى لمن يقبل قولى) الى ان قال (يا رب انت الاله ولا اله غيرك
وانت الخالق ولا خالق غيرك ايدى وقوى فتد رحف قلبى وضربت
مفاصلى وذهب عفتى ونقطعت منكرتى فاعطىنى القوة وانطق لسانى حتى
اتكلم باحكمة) الى ان قال (انك انت العليم الحكيم القدير الرحيم)

انه لهو الحكيم الذي اطلع على اسرار الخليقة والرموز المكنونة في الالواح الهرمسية
 انا لانسحب ان تذكر ازيد مما ذكرناه ونذكر ما القى الروح على قلبي انه لا اله الا هو العالم
 المقدر الميسر العزيز الحميد لعمرى هذا يوم لانسحب السدرة الا ان تنطق
 في العالم انه لا اله الا انا الفرد الخبير لولا تجي آياك ما تكلمت بكلمة مما ذكرناه
 اعرف هذا المقام ثم احفظه كما تحفظ عينيك وكن من الشاكرين وانك تعلم
 انا ما قرانا كتب القوم وما اطلعنا بما عندهم من علوم كلما اردنا ان نذكر بيانات
 العلماء والحكماء نيطر ما نطهر في العالم وما في الكتب والترير في لوح امام وجه رب
 نرى ونكتب انه احاط علمه السموات والارضين هذا لوح رسم فيه من اعلم
 المكنون علم ما كان وما يكون ولم يكن له مسترحم الا لسانى البديع ان قلبي من
 حيث هو هو قد جعله الله ممدوا عن اشارات العلماء وبيانات الحكماء انه لا يحكى الا
 عن الله وحده يشهد بذلك لسان العظمة في هذا الكتاب المبين قل يا ايها الارض
 اياكم ان ميعكم ذكر الحكمة عن مطلعها وشرقها تمسكوا برئكم المعلم الحكيم انا قد رنا
 لكل ارض نصيبا ولكل ساعة قسمة ولكل بيان زمانا ولكل حال مقالا فانظروا
 اليونان انا جعلنا بكرسى الحكمة في برهة طويلة فلما جاء اجلها مثل عرشها وكل نسائها
 ونجبت مصابيحها ونكثت اعلا عما كذلك ناخذ ونعطى ان ربك لهو الاخذ
 المعطى المقدر القدير قد اودعنا شمس المعارف في كل ارض اذ جاء الميقات

تشرق من افقها امرأ من لدس الله العليم الحكيم انا لو نريد ان نذكر
لك كل قطعة من قطعات الارض و ما و لج فيها و ظهر منها لفتد ان ربك
احاط علمه السموات و الارضين ثم اعلم انه قد ظهر من القدماء ما لم يظهر
من الحكماء المعاصرين انا نذكر لك نبأ مؤرخس انه كان من الحكماء و صنع
آلة تسمع على ستين ميلا و كذلك ظهر من غيره ما لا تراه في هذا الزمان ان
ربك يظهر في كل قرن ما اراد حكمة من عنده انه لهو المدبر الحكيم من كان
فيلسوفاً حقيقياً ما انكر الله و برهانه بل اقر بعظمته و سلطانه المهين على العالمين
انا نحب الحكماء الذين ظهر منهم ما انتفع به الناس و ايدناهم بامر من عندنا انا
كنا قادرين اياكم يا اجابى ان تشكروا و افضل عبادى الحكماء الذين جعلهم الله
مطالع اسمه الصانع بين العالمين افرغوا جسدكم ليظهر منكم الصنائع و الامور
التي يجب ان يتفح كل صغير و كبير انا نعتبر من كل جابل طن بان الحكمة هي الحكيم
بالهوى و الاعراض عن الله مولى الورى كما نسمع اليوم من بعض علماء فلين
قل اول حكمة و اصلها هو الالفة ار بما بينه الله لان به استحكم بنيان سياسته
التي كانت درعاً تحفظ بدن العالم تفكر و التعرفوا ما نطق به قلمى الاعلى في
هذا اللوح البديع قل كل امر سياسى اتم شكلمون به كان تحت كلمة من الكلمات
التي نزلت من جبروت بيانه العزيز المنيع كذلك قصصنا لك ما يفرح به

قلبك وتقر عينك وتقوم على خدمة الامر بين العالمين نبيلي لاسخرن
 من شئى انسرح بذكرى اياك واقبالى وتوجهى اليك وتكلمى معك بهذا
 الخطاب المبرم المتين تفكرنى بلائى وسجنى وغربتى وما ورد على وما ينسب
 الى الناس الا انهم فى حجاب غليظ لما بلغ الكلام هذا المقام طلع فخر
 المعانى وطفى سراج البيان البهاء لاهل الحكمة والعرفان من لدن عزيز حميد
 قل سبحانك اللهم يا الهى اسألك باسمك الذى به سطع نور الحكمة اذ
 تحركت افلاك بيانه بين البسرية بان تجعلنى مؤيداً بتأييدتك وذاكراً باسمك
 بن عبادك اى رب توجهت اليك منقطعاً عن سوانك وتشبهاً بديل الظلم
 فانطقنى بما تنجذب به العقول وتطير به الارواح والنفوس ثم قوتنى فى امرك
 على شان لا تمنعنى سطوة الظالمين من خلقك ولا قدرة المنكرين من اهل مملكتك
 فاجعلنى كالسراج فى ديارك ليهتدى به من كان فى قلبه نور معرفتك وشغف
 محبتك انك انت المقدر على ما تشاء وفى قبضتك ملكوت
 الانشاء لا اله الا انت العزيز الحكيم

أصل كل الخير

هو على الأعلى

أصل كل الخير هو الاستماد على الله والالتقياؤ لأمره والرضاء لمرضاته
أصل الحكمة هي الخشية عن الله عز ذكره والمخافة من سطوته وسيناطه والوجل
من مظاهر عدله وقضائه .

رأس الدين هو الإقرار بما أنزل من عند الله والاتباع لما شرع في محكم كتابه
أصل عبادة هي قناعة العبد بما رزق به والاكتفاء بما قدر له
أصل المحبة هو إقبال العبد إلى المحبوب والإعراض عما سواه ولم يكن مرادوه
إلا ما أرادوه مولاه

أصل الذكر هو القيام على المذكور ونسيان عن ورائه
رأس التوكل هو إقرار العبد وكتسابه في الدنيا واعتماده بالله ونهضاً

- النظر إلى فضل مولاه إذ إليه يرجع أمور العبد في منقلبته ومثواه .
- رأس الانقطاع هو التوجه إلى شطر الله والورود عليه والنظر إليه والشهادة بين يديه
- رأس الفطرة هي الاستمرار بالافتقار والخضوع بالاختيار بين يدي الله الملك العزيز المتحار .
- رأس القدرة والشجاعة هي اعلاء كلمة الله والاستقامة على حبه .
- رأس الاُحسان هو اظهار العبد بما أنعم الله وشكره في كل الاحوال وفي جميع الايام
- رأس الايمان هو التثقل في القول والتكثُر في العمل ومن كان اقواله ازيد من اعماله فاعلموا عدمه خير من وجوده وفناءه احسن من ثباته .
- اصل العافية هي بصمتُ والنظر إلى العاقبة والأترواعن البسرية .
- رأس الهمّة هي انفاق المرء على نفسه وعلى اهله والفقراء من اخوته في دينه .
- رأس التجارة هي حتى يستغني كل شيء عن كل شيء وبدونه يفتقر كل شيء عن كل شيء وهذا ما رسمت من اصبع عز منسيه .
- اصل كل الشر هو اغفال العبد عن مولاه واتباله إلى ما سواه .
- اصل النار هي الجهاد في آيات الله والمجادلة بمن ينزل من عنده والانكار به والاستكبار عليه .
- اصل كل العلوم هو عرفان الله جل جلاله وهذا لن يحقق الا بعرفان مظهره نفسه .

رَأْسُ الذِّلَّةِ

رَأْسُ الْكُفْرِ

أَصْلُ الْخُشْرَانِ

رَأْسُ كُلِّ مَا أَذْكَرْنَاؤُكَ لَكَ

وَالْتَفَرُّسُ فِي مَطَاهِرِ الْقَضِيحِ

عَلَيْكَ وَصِرْفًا لَكَ كَلِمَاتُ الْحِكْمَةِ

لَتَشْكُرَنَّ اللَّهُ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ

وَتَفْتَخِرَنَّ بِهَا بَيْنَ

الْعَالَمِينَ

وَالْأَشْيَاطَانِ .

هُوَ الشِّرْكَ بِأَنَّهُ وَالْأَعْتِمَادُ عَلَى سِوَاهِ

وَالْفِرَارُ عَنِ قَضَايَاهُ .

لَمَنْ مَضَتْ أَيَّامُهُ وَمَا عَرَفَ نَفْسَهُ .

وَهُوَ ضَرْبٌ لِعِبَادَةِ اللَّهِ عَنِ الْوَهْمِ

وَالْتَقْلِيدِ

وَالْتَفَرُّسُ فِي مَطَاهِرِ الْقَضِيحِ

بِأَنَّ كُلَّ الْأُمُورِ بِالْبَصَرِ الْحَدِيدِ

لَكَ

لوح مقصود

بِهَوَالِدِ تَعَالَى شَأْنِهِ الْعَظِيمَةِ
وَالْأَقْتِدَارِ

حمد مقدّس از ذکر و بیان حضرت معبود و مالک غیب و شهودی را ایلی
و سزا که از نقطه اولی کتب لاتحیی پدید آورد و از کلمه علیا خلق اولین و
آخرین ظاهر نمود و در هر قرنی از قرون و هر عصری از اعصار بمقتضیات
حکمت بالغه سفیری فرستاد تا خلق افشوده را بما، بیان زنده نماید او
مبتین و اوست مترجم چه که ناس از ادراک آنچه در کتب الهی از قسم اعلی جاری
شده و نازل گشته قاصد و عاجزند و در هر حال ندگر و هادی و معرف
معلم لازم لذا سفر او بسیار و اصفیا، فرستاد تا ناس را از مقصود از تنزل
کتب و ارسال رسل آگاه نمایند و کل عارف شوند بودیعه ربانیّه که در ایشان

بنفس ایشان گذاشته شده انسان طلسم عظیم است و لکن عدم تربیت او را
از آنچه با اوست محروم نموده بیک کلمه خلق فرمود و بکلمه آخری بمقام تعلیم
هدایت نمود و بکلمه دیگر مراتب و مقاماتش را حفظ فرمود .

« حضرت موجود میف باید »

انسان را بمثابه معدن که دارای اجزای اجزای کریمه است مشاهده نما بتربیت جو
آن بعرضه شهود آید و عالم انسانی از آن منتفع گردد . انتهى .
اگر نفسی در کتب منزله از سماء احدیه ببدیه بصیرت مشاهده نماید و تفکر کند
ادراک مینماید که مقصود آنست جمیع نفوس نفس واحده مشاهده شوند تا در جمیع قلوب
نقش خاتم الملک لله منطبق شود و شمس عنایت و اشراقات انجم فضل و رحمت
جمیع را احاطه نماید حق جل جلاله از برای خود چیزی اخذ ننموده نه از اطاعت عالم
به او نفعی راجع و نه از ترک آن نقسی وارد در هر آن طیر ملکوت بیان بدین کلمه طاق
جمیع را از برای تو خواستم و تو را از برای خود اگر علمای عصر بگذارند و من علی الارض
را شمه محبت و اتحاد را بیابند در آن حین نفوس عارفه بر حریت حقیقی آگاه شوند رحمت
اندر راحت مشاهده نمایند آسایش اندر آسایش اگر ارض بانوار آفتاب این مقام
منور شود اذ ایصدق ان يقال لا تری فیها عوجا ولا امثا .

والصلاة والسلام علی من ابتم بظهوره ثغرا بطهار و تعطر بنفحات قمیصه کل الوری

الذمی اتی بحفظ العباد عن کل ما یضربهم فی ناسوت الانشاء تعالی تعالی مقام عن
 وصف الممکنات و ذکر الکائنات به ارتفع خبایر انظم فی العالم و علم العرفان
 بین الامم و علی آلہ و اصحابہ الذین بہم نسبت رایات التوحید و اعلام النصر و التقرید
 و بحم ارتفع دین اللہ بین خلقہ و ذکرہ بین عبادہ اسأله تعالی بان یحفظہ عن شر
 اعدائہ الذین خرقوا الاحجاب و شکوا الاستار الی ان نکست رایتہ الاسلام بین الانام
 و بعد عرض میشود نامہ آنجناب رسید و نفع وصال از او متصوع الحمد لله
 بعد از حکم محکم فراق نسیم قرب و تقا مرور نمود و ارض قلب را بجا سرور و مسوح
 تازہ فرمود لله الحمد فی کل الاحوال انشاء الله حق جل جلالہ عنایت
 فرماید و جمیع من علی الارض را بما سبب و یرضی ہدایت نماید مشاہدہ منبر ماید
 سالہاست نہ ارض ساکن است و نہ اهل آن گاہی سحر مشغول و ہنگامے
 بجا ہی ناگہانی معذب بانسا و ضرا ارض را احاطہ نموده مع ذلک احدی
 آگاہ نہ کہ سبب آن چیست و علت آن چه اگر ناصح حقیقی کلمہ منبر موده آنرا
 بر فساد حمل نموده اند و از او نپذیرفته اند انسان متحیر کہ چه گوید و چه عرض منساید
 و غنفس دیدہ نمیشود کہ فی الحقیقہ در ظاہر و باطن متحد باشند آثار تفاق در آفات
 موجود و مشہود مع آنکہ کل از برای اتحاد و اتفاق خلق شدہ اند

« حضرت موجود میفرماید »

ای دوستان سرا پرده یگانگی بلند شه چشم بگیاگان یکدیگر را ببینید همه بار
بکب و آرید و برگ یک شاخسار . انتهى .

ان شاد آتد نور انصاف تبا بد و عالم را از اعتساف مقدس فرماید اگر
ملوک و سلاطین که مظاہر اقتدار حق جل جلاله اند همت نمایند و ببا منتفع به من علی
الارض قیام فرمایند عالم را آفتاب عدل اخذ نمایند و منور سازد .
« حضرت موجود میفرماید »

خمیه نظم عالم به دو ستون قائم و برپا مجازات و مکافات
« و در مقام دیگر بلغت نفسی میفرماید »

للعدل جنبه و همی مجازات الاعمال و مکافاتهما بهما ارتفع جنبا ، انظم فی اعالم
و اخذ کل ظاغ زمام نفسه من خشية البحرار . انتهى .
« و در مقام دیگر میفرماید »

يا معشر الامراء ليس في العالم جنبة اقوى من العدل والعقل براستی میگویم
جنبی در ارض اقوی از عدل و عقل نبوده و نیست طوبی للملک میشی و تمشی امام
وجهه رایة العقل وعن ورائه کتیبته العدل انه غرة جبین اسلام بین الانام و ثباته
و جنبة الامان فی الامکان . انتهى .

فی یحقیقه اگر آفتاب عدل از سحاب ظلم فارغ شود ارض غیر ارض مشاهده کردد

« در مقامی حضرت موجود در سبب و علت اولیه سکون و راحت هم و عمارت عالم میفرماید »
 لابد بر این است مجمع بزرگی در ارض برپا شود و ملوک و سلاطین در آن مجمع مفاو
 در صلح کسب نمایند و آن امنیت که دول عظیمه برای آسایش عالم بصلح محکم تشبث
 شوند و اگر تلکی بر تلکی بر خیزد جمع متفقاً بر منع قیام نمایند در این صورت عالم
 محتاج قنات حربیه و صفوف عسکریه نبوده و نیست الا اعلیٰ قدر محفوظون به مما لکم
 و بلدانهم امنیت سبب آسایش دولت و رعیت و مملکت انشاء الله ملوک
 و سلاطین که مرایای اسم عزیز الهینند به این مقام فائز شوند و عالم را از سطوت
 ظلم محفوظ دارند .

« و همچنین سفیر ماید »

از جمله اموری که سبب اتحاد و اتفاق میگردد و جمیع عالم یک وطن شایده میشود
 آنست که السن مختلفه بیک لسان منتفی گردد و همچنین خطوط عالم به یک خط بای
 جمیع ملل نفوسی معین نمایند از اهل ادراک و کمال تا مجتمع شوند و بشا ورت یکدیگر بیک
 لسان اختیار کنند چه از السن مختلفه موجوده و چه لسان جدید تازه اختراع نمایند و
 در جمیع مدارس عالم اطفال را به آن تعلیم دهند . انتهى
 عنقریب جمیع اهل عالم بیک لسان و یک خط مزین در این صورت هر نفسی هر
 بدی توجه نماید مثل آنست که در بیت خود وارد شده این امور لازم و واجب

هر ذی بصر و سمعی باید حجب نماید تا اسباب آنچه ذکر شد از عالم الفاظ و اقوال
 بعرضه شود و ظهور آید. الیوم یکل عدل تحت مخالف نظم و اعتساف مشاهده میشود
 از حق جل جلاله بخواهید تا نفوس را از دریای آگاهی بی نصیب نفرماید چه اگر
 فی الجمله آگاه شوند ادراک مینمایند که آنچه از قلم حکمت جاری و ثبت شده بمنزله افتخار
 است از برای جهان راحت و امنیت و مصلحت کل در آشت و آلا هر یوم
 برای بیداری ارض را اخذ نماید و فتنه تازه فی برپا شود انشاء الله نفوس عالم
 موفق شوند و سرج بیانات مشفقانه را بمصباح حکمت حفظ نمایند امید هست که کل
 بطن حکمت حقیقی که اس اساس سیاست عالم است مزین گردند
 « حضرت موجود میفرماید »

آسمان سیاست به نیر این کلمه مبارکه که از مشرق اراده اشراق نموده منیر
 و روشن است یعنی لکل آمران یزن نفسه فی کل یوم بمبینه ان القسط و العدل
 ثم یحکم بین الناس و یا مرهم بما یجهدیم الی صراط الحکمة و العقل . انتهى
 امینت است سیاست و اصل آن حکیم آگاه از این کلمه استخراج مینماید آنچه
 سبب راحت و امنیت و حفظ نفوس و دماء و امثال آنست اگر صاحبان فتنه
 از دریای معانی که در این الفاظ مستور است بیاشامند و آگاه گردند کل شهادت
 میدهند بر علو بیان و سمو آن این فانی اگر آنچه ادراک نموده عرض نماید جمیع گواهی دهند

بر حکمت بالغه الهیه اسرار سیاست در این کلمه مکنون و آنچه ناس به آن
محتاج در او محسوس است این خادم فانی از حق حل حلاله سائل و آمل که ابصار
عالم را بنور حکمت منوره نماید تا کل ادراک نمایند آنچه را که ایوم لازم است
امروز انسان کسی است که بخدمت جمیع من علی الارض قیام نماید .

« حضرت موجود میفرماید »

طوبی لمن اصبح قائما علی خدمته الامم
« و در مقام دیگر میفرماید »

ليس الضمير لمن سميت الوطن بل لمن سميت العالم . انتهى .
فی حقیقه عالم یک وطن محسوب است و من علی الارض اهل آن و مقصود
از اتحاد و اتفاق که در کتب انبیاء از قلم اعلی ثبت شده در امور مخصوصه بوده و خواهد بود
نه اتحادی که سبب اختلاف شود و اتفاق به آن علت نفاق گردد این تمام
اندازه و مقدار است و مقام اعطاء کل ذی حق حقه است طوبی لمن عرف و
فاز و یا حصره للغافلین آثار طبیعت بنفسها بر این شاید و گواه و هر حکیم
بنیائی بر آنچه عرض شد مطلع و آگاه مگر نفوسی که از کوثر انصاف محرومند و در هیما
غفلت و حمیت جا بهتیه حاتم .

« حضرت موجود میفرماید »

ای سپران انسان دین است و مذہب است از برای حفظ و اتحاد و اتفاق و محبت
 و اُلفت عالم است اورا سبب و علت نفاق و اختلاف و ضغینہ و بغضا، نمایند
 انیت راہ مستقیم و اس محکم متین آنچه بر این اساس گذاشته شود حوادث
 دنیا اورا حرکت ندید و طول زمان اورا زہم نریزند . انتہی .

امید است کہ علماء و اُمراء ارض متحد اُبر اصلاح عالم قیام نمایند و بعد از
 تفکر و مشورت کامل بدریاق تدبیر ہیکل عالم را کہ حال مریض مشاہدہ میشود شفا
 بخشند و بطرز صحت مزین دارند .

« حضرت موجود میفرماید »

آسمان حکمت الہی بہ دو تیر روشن و منیر مشورت و شفقت در جمیع امور
 بمشورت متمسک شود چہ کہ اوست سراج ہدایت راہ نماید و گاہی عطا کند انتہی
 باید اول ہر امری آخر آن ملاحظہ شود و از علوم و فنون آنچه سبب منفعت
 و ترقی و ارتفاع مقام انسان است اطفال بہ آن مشغول گردند تا راسخ فساد از عالم
 قطع شود و کل بہت اولیای دولت و ملت در مہد امن و امان مسترح مشاہدہ شوند

« حضرت موجود میفرماید »

علمای عصر باید ناس را در تحصیل علوم نافعہ امر نمایند تا خود و اہل عالم از آن منتفع
 گردند علمی کہ از لفظ ابتدا و بہ لفظ منتہی گردد مفید نبوده و نخواہد بود اکثری از

حکمای ایران عسرها بدرس حکمت مشغولند و عاقبت حاصل آن حسن الفاعلی نبوده
و نیست . انتهى .

و در جمیع امور باید رؤسا با اعتدال ناظر باشند چو هر امری که از اعتدال تجاوز
نماید از طرز اثر محسوس و مشاهد شود مثلاً حریت و تمدن و امثال آن مع آنکه
بقبول اهل معرفت فائز است اگر از حد اعتدال تجاوز نماید سبب و علت ضرر گردد
اگر این نقطه تفصیل شود بیان بطول انجامد و بیم آنست که سبب کسالت گردد از حق
جمل جلاله این فانی سائل و آمل که جمیع را خیر عطا فرماید و فی الحقیقه بر نفس
دارای او شد و دارای کتل هست .

« حضرت موجود میفرماید »

زبان حسرد میگوید هر که دارای من نباشد دارای هیچ نه از هر چه هست بگذرد
و مرا بیاید منم آفتاب بنیش و دریای دانش پر مردگان را تازه نمایم و مردگان را
زنده کنم منم آن روشنائی که راه دیده بنمایم و منم شاهباز دست بی نیاز پرستگان
را بکشایم و پرواز بیاوزم . انتهى « و همچنین میفرماید »

آسمان حسرد به دو آفتاب روشن بر دباری و پرنیزکاری . انتهى .
یا جیبی سحر مفضله در این کلمات مختصره مسطور است طوبی لنفس عرفت و سرب
و فارت و الحسرة للغافلین این فانی از اهل ارض انصاف طلب مینماید که فی الحقیقه

گوش لطیف رقیق محبوب را که از برای اصغای کلمه حکمت خلق شده از سجات و اشارات و ظنون و اوهام لایسمنه و لایغنیه پاک و ظاہر نمایند تا ناصح اقبال کند به اظهار آنچه سبب برکت عالم و خیر اعم است حال در اکثر ممالک نور اصلاح محمود و خاموش و نارفاسد ظاہر و مشعل دو مملکت عظیمه که برود خود را رأس تمدن و محیی آن و مقنن قوانین می‌شمرند بر حسب نبی از اضراب که منسوب بحضرت کلیم است قیام نموده اند ان عتبر و یا اولی الالبصار اعتساف شأن انسان نبود و نیست در کل احوال باید به انصاف ناظر باشد و بطراز عدل مزین از حق بطلبید به ایادی عنایت و تربیت نفوسی چند را از آلائش نفس و هوئی مطهر منسره نماید تا لاله قیام نمایند و لوجه تکلم کنند که شاید آثار ظلم محو شود و انوار عدل عالم را احاطه نماید ناس غافلند مبین لازم است .

« حضرت موجود میفرماید »

حکیم دانا و عالم بینا دو بصرند از برای میکل عالم انشاء الله ارض از این ^{عطیه} کبری محروم نماند و ممنوع نشود . انتی .
 آنچه ذکر شده و میشود نظر بحسب خدمتی است که این عبد جمیع من علی الارض داشته و دارد یا جمیبی در جمیع احوال انسان باید تشبث شود با سببانی که سبب و علت اغنیت و آسایش عالم است .

آنچه در این روز پیر و شمار از آرایش پاک نماید و به آسایش رساند همان راه
راست بوده و خواهد بود . انتهى .

انشاء الله از تبت اولیا و حکمای ارض اهل عالم بمانیفعم آگاه شوند غفلت
تاکی اعتساف تاکی انقلاب و اختلاف تاکی این خادم فانی متخیر است جمیع
صاحب بصرو سمعند و لکن از دیدن و شنیدن محروم مشاهده میشوند حب این عبد
به آن جناب خادم را بر آن داشت که به این اوراق مشغول شود و آلا فی بحقیقه اریح
یاس از جمیع جهات در عبور و مرور است و انقلابات و اختلافات عالم یوماً فیوماً
در تزیید آثار هرج و مرج مشاهده میشود چه که اسبابی که حال موجود است نظر موقت
نمی آید از حق جل جلاله میطلبم که اهل ارض را آگاه نماید و عاقبت را بخیر منتی فرماید
و به آنچه سزاوار است مؤید دارد اگر انسان به قدر و مقام خود عارف شود جز خلاق
حسنه و اعمال طیبه راضیه مرضیه از او ظاهر نشود .

اگر حکما و عرفای مشفق ناس را آگاه نمایند جمیع عالم قطعه واحده مشاهده گردد
بذات حق لا ریب فیہ سیال الخادم همته من کل ذی همته لیقوم علی اصلاح البلاد و احوال
الاموات بما اکلته و اسیان حبائله الفرد الواحد العزیز المتان .
حکمت پنج حکیمی ظاهرنه مگر به بیان و این مقام کلمه است که از قبل و بعد در کتب

ذکر شده چه که جمیع عالم از کلمه و روح آن مقامات عالی رسیده اند و بیان و کلمه باید موثر باشد و همچنین نافذ و به این دو طراز در صورتی مزین که نده گفتن شود و مقتضیات اوقات و نفوس ناظر باشد .

« حضرت موجود میفرماید »

ان لبیان جوهر طلب النفوذ والاعتدال اما النفوذ معلق باللطافة
واللطافة منوطة بالقلوب الفارغة الصافية واما الاعتدال مهتم به بالحكمة
التي ذكرناها في الالواح . انتهى .

از برای هر کلمه روحی است لذا باید محکم و متین ملاحظه نمایند و بوقت و
مقام کلمه القاف فرمایند چه که از برای هر کلمه اثر می موجود و مشهود .

« حضرت موجود میفرماید »

یک کلمه بمثابة نار است و آخری بمثابة نور و اثر هر دو در عالم ظاهر لذا باید
حکیم دانا در اول بکلمه که خاصیت شیر در او باشد تکلم نماید تا اطفال روزگار تربیت
شوند و بغایت قصوای وجود انسانی که مقام ادراک و بزرگیست فائز گردند .

« و همچنین میفرماید »

یک کلمه بمثابة برقع است و نهالهای بستان دانش از او سرسبز و خرم
و کلمه دیگر مانند سموم . انتهى .

حکیم و انا باید کمال مدارا تکلم فرماید تا از حلاوت بیان کلّی بمابینگی مدانسان
فازر شوند ای حبیب من کلمه الهی سلطان کلمات است و نفوذ آن لاسطحی .
« حضرت موجود میفرماید »

عالم را کلمه مستخر نموده و مینماید اوست مفتاح اعظم در عالم چه که ابواب قلوب که
فی اخصیقه ابواب سماء است از او مفتوح یک تجلی از تجلیاتش در مرآت حب
اشراق نموده کلمه مبارکه انا المحبوب در او منطبق بحر سیت دارا و جامع هر چه ادراک
شود از او ظاهر گردد و تعالی تعالی هذا المقام الاعلی الذی کیسنة العلو و السمو
تمشی عن وراه و مللا مکبیراً . انتهى .

گویا ذائقه اهل عالم از تب غفلت و نادانی تغییر نموده چه که از حلاوت بیان غافل
و محروم مشا به میشوند بسیار حیف است که انسان خود را از اثر شجره حکمت ممنوع
سازد ایام و ساعات در مرور است ید قدرت انشاء الله جمیع را حفظ فرماید
و بافق دانائی کشاند ان ربنا الرحمن لهو الموید اعلیم الحکیم .

عرض دیگر آنکه دستخط ثانی آنجناب که از قدس شریف ارسال داشته بودند رسید
و آنچه در او مذکور و مضمون مشا به شده و تلقا وجه معروض گشت فرمودند بنویس
نایم مقصود ندایت را شنیدیم ناله و جنینت را در شوق و اشتیاق اصغار نمودیم
الحمد لله که عرف محبت از هر کلمه ساطع و متضوع بود انشاء الله این مقام پائینده بماند

قد انشد العبد الحاضر ما انشأته مكرراً ذكرت نرد و مظلوم مذکور و لحاظ عنایت و
 شفقت تو متوجه انسان بزرگست همتش هم باید بزرگ باشد در اصلاح عالم و
 آسایش امم از حق میطلبم شمارا مویده فرماید بر آنچه سزاوار مقام انسان است
 در جمیع احوال حکمت ناظر باشید چه که بعضی از ارباب غرض در صد و بوده و بستند
 سبحان الله مقام مقدسی را که جز محبت و مودت و عمار و اصلاح از برای عالم آدم
 نخواسته به او نسبت داده اند آنچه را که لسان و قلم از ذکر آن خجل است آنرا ذکر نک
 و تذکرک و نسأله تعالی بان يحفظک بنا یادی اعتدرة و القوۃ و یعرفک ما یفعلک
 فی الآخرة و الأولى انہ مالک العرش و الثری و مولی الوری لاله الا هو المقدر القدير
 انشاء الله این مظلوم از اهل و فاست شمارا فراموش ننموده و ننماید . انتهی .
 اینکه مرقوم داشته بودید که اراده است تا ربیع در شام باشند و اگر اسباب فایم
 آید سببت حد با توجه نمایند این خادم فانی از حق جل جلاله میطلبد که اسباب آنچه
 مصلحت است فراهم آورد و عنایت فرماید اوست قادر و توانا خلق این دیار مع
 کمال زلفت نسبت بهر یک ظاهر شد مع ذلک آثار محبت از ایشان مشهود نه
 آنجناب باید کمال حکمت را ملاحظه فرمایند در کل احوال در صد و اعتراض و انکار بوده
 و بستند حق انصاف عنایت فرماید در امورات خود آنجناب هم هر چه پیش آید موق
 دانند محبوب است انسان شغلی مشغول باشد احب است چه که حین شغلیان ناغایان

روزگار کمتر احصاء میشود انشاء الله در همه مدینه و دیار تشریف دارند با کمال روح
و ریحان و منسج و سرور باشند خادم فانی در بر حال آن دوست مکرم همسر بان
را فراموش نمی نماید ذاکر بوده و هست الامر لله رب العالمین .

انشاء الله حق توفیق عنایت فرماید و بما یحب و یرضی تأئید نماید اشعار آنجناب
فی الحقیقه همه کلمه آن مرآت بود که مراتب خلوص و محبت آنجناب بحق و اولیائش در
او منطبق هینئاً بجنابک بما شربت رحیق لبیان و سلسبیل العرفان و هینئاً لمن شرب
و فاز و ویل للغافلین فی الحقیقه بعد از مشاهده بسیار موثر افتاد چه که هم حاکی
از نور وصال بود و هم شتعل بنا فراق در بر حال از فضل بی منتهای الهی مایوس
نیستیم چه اگر بخواهد ذره را خورشید مینماید و قطره را دریا و صد هزار باب میگذاید و حضور
انسان بجان یکی از آن در خاطرش خطور نکرده غفلت این خادم بمقامی رسیده که از
برای حق جل جلاله باین کلمات اثبات قدرت مینماید استغفر الله العظیم عما ذکرته
و اذکر ان الخادم یعترف فی کل صین بحبیراته العظمی و خطیئاته الکبری و یسأل العفو
من سحر غفران ربّه تعالی و ما یجعله خالصاً لوجه و ناطقاً بذكره و مقبلاً الیه و متکلاً علیّه
انه هو المقتدر الغفور الرحیم الحمد لله المنیر العظیم .

عرض دیگر مکالمات سیاحی که در عریضه که بنجدمت حضرت مولانی روحی فاضله
ارسال داشتید این فانی تمام آنرا مشاهده نمود و مقصود از تعبیرات آن کل انتباه آن

بوده از نوم غفلت صد هزار عزرازیل از اعمال خود انسان ظاہر میشود چه اگر ناس
 بتعلیمات الهی تمسک نمایند و رفتار کنند اثری از عزرازیل در ارض نماند اختلافات
 ارض و نفاق و جدال و محاربه و امثال آن سبب و علت ظهور عزرازیل است جبرئیل
 در امثال این امور داخل شده و نخواهد شد عالمی که جنس نزاع و جدال و فساد در او
 امری ظاهرنه او مقرر عرش عزرازیل است و محل سلطنت او چه مقدار از اولیاء
 و اصفیاء که شبها ناله نمودند و روزها بنوح مشغول شدند که شاید بکس نیم خوش معطری
 از جهت اراده مرور نماید و روح مکره به منتنه را از عالم برد و زایل نماید و لکن مقتضیات
 اعمال غیر طیبیه و مجازات آن که از اساس سیاست الهی محسوب است سبب
 سد و منع شد و نگذاشت آنچه مقصود است ظاہر شود لانا ان نصبر فی کل ذلک
 حتی یأتی البصر من الله الغفور الکریم .

سبحانک یا الہ الکائنات و مقصود المکنات اسألت بالکلمة الّتی بہا ناد
 السّدرۃ و صاحت الصّخرة و بہما سرع المقربون الی مقرّ قربانک و المخلصون الی ^{مطلع}
 نور و جہنک و بضمیم العاشقین فی فسراق اصفیانک و حنین المشتاقین عند
 تجلیات انوار شمس ظهورک بان تعرف عبادک ما اردت لهم سجودک و کرمانک ثم
 اکتب لهم من قلمک الالعی ما یدھیم الی سحر عطانک و کوثر قربانک ای رب
 لا تنظر الیهم باعمالهم فانظر الی سماء رحمتک الّتی سبقت الوجود من الغیب و ائتھود

اسی رب نور قلوبہم بانوار معرفتک و ابصارہم بقیات شمس مواہبک اسألک
یا الہ الاسماء و فاطر السماء بالہ ما دالتی سفکت فی سبیلک و الرؤس التی ارتفعت
علی الرماح فی جہک و بالاکباد التی ذابت فی جہر اولیائک و بالقلوب التی
قطعت اربا اربا لاعلاء کلمتک بان تجمع احل مملکتک علی کلمۃ واحده لیعرفن کل
بوحده انیتک و منہ دانیتک لا الہ الا انت المقدر المتعالی بعظیم حکیم .

انشاء اللہ غنی متعال عرض این خادم فانی را با استجابت مقرون منہ ماید و
عباد ارض را بطراز معروف مزین نماید و از شنونات مکرہ مقدس وارد اوست قادر
و اوست توانا و اوست دانا و بسینا سمع و یرئی و ہوا سمیع

البصیر

سورة وفا

هو عليم

ان يا وفا ان اشكر ربك بما ايتك على امره وعرفتك منظر نفسه واقامك
على شانه ذكره الاعظم في هذا التسبا العظيم فطوبى لك يا وفا بما وفيت بميثاق الله
وعمه بعد الذي كل نقضوا عهد الله وكفروا بالذي آمنوا بعد الذي ظهر كل الآيات
واشرق عن افق الامر سلطان مبین ولكن فاسع بان تصل الى اصل الوفاء وهو الايقان
بالتقلب والاسترار باللسان بما شهد الله لنفسه الاصلى باقى انا حى فى افق الاسبغ
ومن فاز بهذه الشهادة فى تلك الايام فقد فاز بكل الخير وسينزل عليه الروح فى
كل كبور واصيل ويؤيده على ذكر ربه ويفتح لسانه على لبيان فى امر ربه الرحمن الرحيم
وذلك لا يمكن لاحد ابدا الا لمن طهر قلبه عن كل ما خلق بين السموات والارضين
وانقطع بجله الى الله الملك العزيز الجليل قم على الامر وقل تالله ان هذه النقطة الاولى

قد نظر في قصيدته الاخري باسمه الابهي واذا في هذا الاق شيهه ويرى
 وانه على كل شي محيط وانه لهو المذكور في المدا الاعلى بالنسب العظيم وفي ممالك البقاء
 بجمال القديم ولدي العرش بهذا الاسم الذي منه زلت اقدام العارفين قل
 تالله قد تمت حجة الله في هذا الظهور لكل من في السموات والارض من قبل ان ينزل
 آية من سما قدس رفع ومن دونه قد نزل معادل ما نزل في البيان خافوا عن آية
 ولا تبطلوا اعمالكم ولا تكونن من العافلين ان استحو اعيونكم لتشهدوا جمال اهتمام
 من هذا المنظر المشرق المنير قل تالله قد نزل بكل الموعود على غمام حمراء عين
 يمينة جنود الوحي وعن سياره ملائكة الالهام وقضى الامر من لدن الله المقدر القدير وبذلك
 زلت كل الاقدام الا من عصمه الله بفضل وجعله من الذين عرفوا الله بنفسه ثم قطعوا
 عن العالمين اسمع كلمات ربك ظهر صدرك عن كل الاشارات لتجلى عليه انوار
 شمس ذكر اسم ربك ويكون من الموقنين ثم اعلم بان حضر بين يدينا كتابك
 وشهدنا ما فيه وكنا من الشاهدين و عرفنا ما فيه من مسائل التي سئلت عنها وانا
 كنا مجيبين لكل نفس اليوم يلزم بان يسئل عن الله فيما يحتاج به وان ربك يجيبه
 بايات بدع مبين وانا ما سئلت في المعاد فاعلم بان العود مثل البدء كما
 انت تشهد البدء كذلك فاشهد العود وكن من الشاهدين بل فاشهد البدء
 نفس العود وكذلك بالعكس لتكون على بصيرة منير ثم اعلم بان كل الاشياء

في كل حين تبد، وتعود بامر ربك المتقدر العتير واما عود الذي هو مقصود الله
 في الواحه المقدس المنيع واخبر به عباده هو عود الممكنات في يوم القيامة وهذا
 اصل العود كما شهدت في ايام الله وكنت من الشاهدين وانه لو عيى كل الاسماء
 في اسم وكل النفوس في نفس ليقدر وانه هو المتقدر العتير وهذا العود يتحقق بامره
 فيما اراد وانه هو الفاعل المرید وانك لا تشهد في الرجوع والعود الا ما حقق به
 هذان وهو كلمه ربك العزيز العليم مثلاً انه لو ياخذ كفا من اطين ويقول هذا
 لهو الذي تتبعتموه من قبل هذا سحق بمثل وجوده وليس لاحد ان يعترض عليه لانه
 يفعل ما يشاء ويحكم ما يريد وانك لا تنظر في هذا المقام الى الحدود والاشارات
 بل فانظر بما حقق به الامر وكن من المتفترسين اذا نصح لك ببيان وافي مبين
 تتطلع بما اردت من مولاك القديم فانظر في يوم القيامة لو يحكم الله على اذني
 المخلوق من الذين آمنوا بالله بان هذا اول من آمن بالبيان انك لا تكن مريباً
 في ذلك وكن من الموقنين ولا تنظر الى الحدود والاسماء في هذا المقام بل بما حقق
 به اول من آمن وهو الايمان بالله وعرفان نفسه والايقان بامره المبرم بحكيم
 فاشهد في ظهور نقطه البيان جل كبرايه انه حكم لا اول من آمن بانه محمد رسول الله
 هل ينبغي لاحد ان يعترض ويقول هذا عجمي وهو عربي او هذا سمى بالحسين وهو
 كان محمداً في الاسم لا فونفس الله العلي العظيم وان فطن البصير لن نظير الى الحدود

والاسماء بل ينظر بما كان محمد عليه وهو امر الله وكذلك ينظر في الحسين علي ما كان
عليه من امر الله المقدر المتعالي عليم الحكيم ولما كان اول من آمن بالله في
البيان علي ما كان عليه محمد رسول الله لذا حكم عليه بانه هو هو او بانه عوده و
رجعه وهذا المقام مقدس عن احد ووالاسماء لا يرمى فيها الا الله الواحد الفرد
العليم ثم اعلم بانه في يوم الظهور لو يحكم علي ورقة من الاوراق كل الاسماء من سماء
الحسنى ليس لاحد ان يقول لم وبم ومن قال فسد كفر بانه وكان من المنكرين
اياك اياك انك لا تكن مثل اهل البيان لان اكثرهم قد ضلوا و اضلوا ونسوا
عهد الله وميثاقه واشركوا بانه الواحد الفرد انجبر و ما عرفوا نقطة البيان لانهم
لو عرفوه بنفسه ما كفروا بظهوره في هذا الهيكل المشرق المنير وانتم لما كانوا ناظر الى
الاسماء فلما بدل اسمه الاعلى بالابهي عمت عيونهم و ما عرفوه في تلك الايام و
كانوا من الخاسرين وانتم لو عرفوا نفسهم وبما ظهر من عنده ما انكروه في
هذا الاسم المبارك البديع الذي جعله الله سيف امره بين السموات والارضين ^{بفضل}
به بين الحق والباطل من يومئذ الى يوم الذي يقوم الناس لرب العالمين ثم اعلم
بان يوم الظهور يعود كل الاشياء عما سوى الله وكلها في صقع واحد ولو كان من اعدائها
او ادائها وهذا العود لن يعرفه احد الا بعد امر الله وانه له الامر فيما يريد وبعد
التفكير كلمة الله على الممكنات من سمع واجاب انه من اعلى الخلق ولو يكون من الذين

يحملون الرماذ ومن عرض هو من ادنى العباد ولو يكون عند الناس وتيا ويكون
عند كتب السموات والارضين فانظر بعين الله فيما نزلناه لكنا وارسلناه ايكنا
ولا تنظر الى الخلق وما عندهم وان مثلهم اليوم كمثل عمى ميثى فى ظل شمس ويثلى ما
هى وهل هى اشرف من نيفى ونكر ولا يكون من المستشرين من يعرف الشمس ومن
يعرف ما حال بينه وبينها ويصيح فى نفسه ويعترض ويكون من المعرضين هذا شان هذا
الخلق وعمهم بانفسهم وقل لكم ما اردتم ولنا ما نريد فسحقا للقوم المشركين ثم علم بان
ظهور القبل حكم العود والحيات على الارواح فى يوم القيامة ولو ان لكل شى عود ورجع
ولكن انما لا نحب بان نذكر ما لا ذكر فى ابيان لتلايرفغ ضيغ لبعضين فيايت يرفع
ما حال بين الناس وبارئهم ليشهد واسلطة الله وعظمته ويشربوا من معين الكوثر والاسليل
وتشرح عليهم سبور المعانى ويظهرهم عن حبس كل مشرك مريب
واما ما سئلت من العوالم فاعلم بان لله عوالم لا نحسبها بما لا نهاية لها وما حاط
بها احد الا نفسه اعليم بحكيم تفكر فى النوم وانه آية الاعظم بين الناس لو يكون
من المتفكرين مثلاً انك ترى فى نوامك امرا فى ليل وتجد بعينه بعد سنة او
سنتين او ازيد من ذلك او اقل ولو يكون العالم الذى انت رايت فيه ما رايت
هذا العالم الذى تكون فيه فيلزم ما رايت فى نوامك يكون موجودا فى هذا العالم
فى حين الذى تراه فى النوم وتكون من اشهادين مع انك ترى امرا لم يكن

موجودا في العالم ويظهر من بعد اذا تحقق بان عالم الذي انت رأيت فيه ما رأيت
 يكون عالما آخر الذي لاله اول ولا آخر وانك ان تقول هذا العالم في
 نفسك ومطوي فيها بامر من لدن عزيز قد يرحق ولو تقول بان الروح لما تجردت عن
 العلانق في النوم سيره الله في عالم الذي يكون مستورا في سر هذا العالم لحق و
 ان لله عالم بعد عالم وخلق بعد خلق وقد رفي كل عالم ما لا يحصيه احد الا نفسه
 المحصى العليم وانك فكرت فيما القيتناك لتعرف مراد الله ربك ورب العالمين
 فيه كسنة اسرار الحكمة وانا ما فضلناه لحرز الذي احاطني من الذين خلقوا بقولي ان
 انتم من السامعين فهل من ناصر ينصرتي ويدفع عني سيوف هؤلاء المعرضين وهل من
 ذمي بصيرتكم كلمات الله ببصره وينقطع عن انظر الخلاق اجمعين وانك يا عبدي نبى
 عباد الله بان لا ينكروا ما لا يعقلوه قل فاسئلوا الله بان يفتح على قلوبكم ابواب
 المعاني لتعرفوا ما لا عرفه احد وانه لهو المعطى العفور الرحيم وانا ما سئلت في اوامره
 فاعلم بان كلما صد في الكتاب حق لا ريب فيه وعلى الكل فرض بان يعملوا بما نزل
 من لدن منسزل عليم ومن تيركه بعد علمه به ان الله برى عنه ونحن براء منه لان
 اثمار الشجرة هي اوامره ولن تجاوز عنه الاكل خافل عبدي واما الجنة حق لا ريب فيه
 وهي اليوم في هذا العالم حتى ورضاني ومن فاز به ليسره الله في الدنيا وبعد
 الموت يدخله في جنة ارضها كارض السموات والارض وسجد منه حوريات العز والتقيس

في كل بكور واصيل ويستشرق عليه في كل حين شمس جمال ربه ويستضيئ منها على شان
 من يقدر احد ان يظفر اليه كذلك كان الامر ولكن الناس هم في حجاب عظيم و
 كذلك فاعرف النار وكن من المؤمنين ولكل عمل جزاء عند ربك ويشهد بذلك
 نفس امراته ونهيه ولو لم يكن للاعمال جزاء وثمر ليكون امره تعالى لغوا فتعالى عن ذلك
 علوا كبيرا ولكن المنقطعين لن يشهدن العمل الا نفس الجزار وانا لو انفصل ذلك
 ينبغي ان يكتب الواح عديدة تاتاه الحق ان القلم لن يتحرك بما ورد على صاحبه ويكفي
 وابكى ثم تبكى عين العظمة خلف سرادق الاسماء على عرش اسمه العظيم وانا كصفت
 قلبك انا تفجرت منه نياح الحكمة والبيان لتنتطق بها بين العالمين ان افتح اللسان
 على البيان في ذكر ربك الرحمن ولا تخف من احد فتوكل على الله ليسير الحكيم
 قل يا قوم ان اعملوا ما عرفتم في البيان الفارسي وما لا عرفتموه فاسئلوا من هذا الله
 الحكيم ليستبين لكم ما اراد الله في كتابه وان عنده ما كنتم في البيان من لدن مقتدر
 قدير واما ما سئلت فيما اخبرنا العباد حين الخروج عن العراق في ان الشمس اذا غابت
 تتحرك طيور الليل وترفع رايات السامري تاتاه قد تحركت الطيور في تلك الايام
 ونادي السامري فطوبى لمن عرف وكان من العارفين ثم خبرناهم باعجل تاتاه
 كل ما اخبرناهم قد طغى ولا مرد له الا بان يطغى لانه جبري من اصبح عرفته يدرك
 انت فاسئل الله بان يحفظك من شره هؤلاء ويقدر لك من اشارات المعرضين

فاشدد ظمرك لنصرة الامر ولا تلتفت الى ما يحسب من افواه ملا البيان لا تحسم
لا يعرفون شيئا وما اطلعوا باصل الامر في هذا النبا الاعظم لعظيم كذلك المنان
والقيناك ما تعنى به عن ذكر العالمين والبهاء عليك وعلى الذينهم سمعون يلك
في التدرجك ويكونن من الراسخين وحمد الله رب العالمين

لوح سيد محمدى ديجى

الأقدس الأعظم الأرفع الأعلى

ان يا اسمى ان حمد الله بما جعلناك امطار الفضل لما زرعتنا في الاراضى لطيفة
المباركة وجعلناك ربيع العناية لما غرسنا من الاشجار البديعة المنسية هذا
فضل لا يعادله ما خلق في الامكان وسقيناك رحيق السبيان من قدح الطاف تكب
الرحمن وهو هذا الفم المقدس الذى اذا فتح اهترت الممكنات وتحركت الموجودات
ونطقت الورق. هذا الكوثر الحيو ان لمن فى الابداع وارسلنا اليك فى اكثر الاحيان
عرف الرحمن من هذا الفرع المتحرك على متن ركبك العزيز المختار تالله الحق لويؤتى
اليه الوجود من الغيب والشهود لتراه طائرا الى المقصد الاقصى مقام الذى فيه
تنطق السدرة المنتهى انه لا اله الا انا العزيز الوهاب طوبى لك بما كنت سائرا
فى بلاد الله وكنت آية الفرح والاطمينان لاهل البهار الذين تقطعوا عما سواه و

توجهوا بالقلوب إلى هذا الشطر الذي منه اضاءت الآفاق ورشحت عليهم ما ترشح عليك
من امواج هذا الجسد الذي احاط من في الاكوان انت الذي عرفت نصرته و
عليه بالحكمة والبيان قل ان نصري هو تبليغ امرى هذا ما علمت به بالواجب هذا حكم الله
من قبل ومن بعد قل ان اعرفوا يا اولى الابصار ان الذين حشر جوعا عن الحكمة
اولئك ما عرفوا نصرته الذي نزل في الكتاب قل اتقوا الله ولا تفسدوا في
الارض حذوا ما امرتم به من لدن ربكم العزيز العلام انه علم النصر وعلّمكم بيان
من يعيريه ظنون الذين هاهنا في ههنا الشبهات ان يا اسي ان اتق الممكّنات
مرة اخرى من هذا القدر الذي به سحرت البحار ثم اضرم في قلوبهم النار المشتعلة
الملتبته من هذه السدرة المحسرة ليقوم على الذكر ولشئنا بين ملا الأديان
قد حضر منك لدى العرش كتب شتى قرئنا بها بفضل من عندنا ونزلنا لكل اسم
كان فيها ما اهتزت به العقول وطارت الأرواح وسمعناك في كنه الأحيان اطوار
الورقات وتغنيات العنادل التي تعن على الافنان كذلك تحركت يراعة الله
على ذكرك لتذكر الناس بهذا البيان الذي جعله الله مطلع الآيات طوبى لارض
ارتفعت فيها ذكرا لله ولاذان فازت باصغار ما نزل من سما عناية ربك الرحمن
وص العباد بما وصيناك ليمنعوا أنفسهم عما نهوا عنه في امم البيان ان الذين
يرتكبون ما يحدث به الفتنة بين البرية انتم بعدوا عن نصرته وامره ألا انتم

من المفسدين في لوح جسد الله مطلع الألواح قل أنا لو نريد لننصر الأمر بحكمة من
 عندنا أنه هو المقدر القهار لو اراد الله ليخرج من عرين القوة عضفرا القدرة
 ويزار زائراً يحكي بهزيم الرجوع والقاصفة في الجبال أنه لما سبقت حمتنا قدزنا تماماً
 النصر في الذكر والبيان ليفوز بذلك عبادنا في الأرض هذا من فضل الله عليهم
 ان ربك لهو الغنى المتعال قل خافوا الله ولا تركبوا ما يخرج به اجابني في الملك
 كذلك يا مكرم هذا العتلم الذي منه تحرك القلم الأعلى في مضمار الحكمة والعرفان
 كبير من قبلي على وجوه الذين تجدهم منها نصرته البهائم ثم ذكرهم بهذا الذكر الذي به قرت
 عيون الابرار انما الجهاد عليك وعلى من تمسك بحبل الله المنزل الآيات ...

باری جمیع من فی اہل بلدان را از امور مہیجہ و فساد و نزاع و شونواتی کہ سبب جدو
 فتنہ میشود منع فرمایند آنچه الیوم مطلوب است تبلیغ امر بودہ مشدداً نفوسی کہ بنجال
 بعضی از امور قیام نموده و مینمایند اگر بر تبلیغ امر قیام کنند عنقریب کل اهل آن دیار بردا
 ایمان فائز شوند یک آیه در لوح جناب نبیل اهل قاض نازل اگر کسی سجداً آن آیه
 فائز شود معنی نصر را ادراک مینماید قل ان البیان جوہر طلب النفوذ والاعتدال
 اما النفوذ معلق باللطافة و اللطافة منوط بالقلوب الفارغة الصافية و اما الاعتدال
 امتزاجه بالحكمة التي نزلناها في الزبر والألواح یا اسمی بیان نفوذ میطلب چه اگر نافذ
 نباشد مؤثر نخواهد بود و نفوذ آن معلق بانفاس طیبہ و قلوب صافیہ بودہ و همچنین

اعتدال مطیّب چه اگر اعتدال نباشد سامع متحمل نخواهد شد و در اول بر اعراض قیام
نماید و اعتدال انبراج بیاست بحکمت تانی که در زبر و الواح نازل شده
و چون جوهر دارای این دوشینی شد اوست جوهر فاعل که علت و سبب کلیّه
است از برای تقلیب وجود و اینست مقام نصرت کلیّه و غلبه الهیه بهر نفسی تان
فاز شد او قادر بر تبلیغ امر الله و غالب بر افنده و عقول عباد خواهد بود یا اسمی
شمس بیان از مطلع وحی رحمن بقبی در زبر و الواح اشراق فرموده که ملکوت بیان
و جبروت تبیان از او در انبساط و اهتزاز و اشراق است و لکن الناس اکثرهم
لا یفقهون اینکه مگر مقام نصرت و انتصار از تسلّم قدر جاری شده و میشود مقصود آنست که
مباد و اجتهاد الله به اموری که نشاء فن و فساد است قیام نمایند جمیع باید در صد و نصرت
امر الله بر آیند بستی که ذکر شد و این از فضل اوست مخصوص اجتهای او تا کلّ بمقامی که میفرماید
من احيى نفساً فقد احيى الناس جميعاً فائز شوند و غلبه ظاهره تحت این مقام بوده و خواهد
و از برای او وقتی است معین در کتاب الهی انه یعلم و ینظر سلطان انه لهو القوت
الغالب المقدر العظیم حکیم و باید نفوس مقدسه تفکر و تدبّر نمایند در کیفیت تبلیغ
و از کتب بدیعه الهیه در هر مقام آیاتی و کلماتی حفظ نمایند تا درین بیان در هر مقام
که اقتضا نماید بر آیات الهی ناطق شوند چه که اوست کسیر عظیم و طلمسم اکبر مختم شایانیکه
سامع را مجال توقف نماند لعمری این امر شایانی ظاهر که مغناطیس کلّ ملل و وجود خواهد بود

اگر نفسی در دست تفکر نماید مشاهد می نماید که از برای احدی مفترمی نبوده و نیست
 و کتاب اقدس شبانی نازل شده که جاذب و جامع جمیع شرایع الهیه است
 طوبی للقارین طوبی للمعارفین طوبی للمتفکرین طوبی للمتفرسین و به انبساطی
 نازل شده که کل راقبل از اقبال احاطه فرموده سوف یظهر فی الارض سلطانه و
 نفوذه و اقتداره ان ربک لهو العظیم الخیر ان یا اسمی ان استمع ندائی من
 شطر عرشى انه یحب ان ینکرک فی کل الاحوال بما وجدک قائماً علی ذکره بین
 الرجال ان ربک یحب الوفاء فی ملکوت الانشاء و تدمه علی اکثر الصفات
 انه لهو المقدر القدر ثم علم اناسمنا ما اثبت فی مناجاتک مع الله ربک
 العلی العظیم طوبی لک بما اقتضت امورک علی هذا الامر المبرم العزیز
 الحکیم نسل الله بان کعبل ندانک معنا طیس الاسماء فی ملکوت الانشاء لتسر عن
 الیه الکائنات من غیر قصد و ارادة انه لهو المقدر علی ما یشاء لا اله الا هو المتعالی
 الامنع الاقدس الارفع الاعز الاجل الاکرم العظیم الخیر

لوح برهان

هو المفتد لعليم الحكيم

قد أحاطت أرياح البغضاء بسيفنة البطحا بما كتبت ايدي الظالمين
يا باقر قد امتيت على الذين نوح لهم كتب العالم وشهد لهم وفاتر الاذيان كلهما
انك يا ايها البعيد في حجاب غليظ تالله قد حكمت على الذين مجسم لاح اثن الايمان
يشهد بذلك مطاع الوحي ومظاهر امر ربك الرحمن الذين انفقوا ارواحهم
وما عندهم في سبيله المتقيم قد صالح من ظلمك دين الله فيما سواه وانك
تعب وتكون من الفرصين ليس في قلبي بغضك ولا بغض احد من العباد
لان العالم يراك وامثالك في جهنم مسين انك لو اطلعت على ما فعلت لاقبت
نفسك في النار او ضربت من البيت متوجها الى الجبال ونحت الى ان رجعت
الى مقام قدرك من لدن مقدر تدبير يا ايها الموهوم اخرج حجبات الظنون

والاهام لترى شمس العلم مشرقة من هذا الافق المنير قد قطعت بصفتك الرسول
 وطننت انك نصرت دين الله كذلك سولت لك نفسك وانت من العافلين
 قد احترق من فعلك قلوب الملأ الاعلى والذين طافوا حول امر الله رب العالمين
 قد ذاب كبد البستول من ظلمك وناح اهل الفردوس في مقام كريم نصف
 بالله باتي برهان استدلال علماء اليهود وانتنوا به على الروح اذ اتى بالحق وباتى حجة
 انكر الفريسيون وعلماء الأصنام اذ اتى محمد رسول الله بكتاب حكم بين الحق والباطل
 بعدل أضواء بنوره ظلمات الارض واشجبت قلوب العارفين وانك استبدت
 اليوم بما استدل به علماء الجمل في ذاك العصر شهيد بذلك مالك مصر بفضل
 في هذا السجج العظيم انك اقدمت بهم بل سبقتم في انظلم وطننت انك نصرت
 الدين ودفعت عن شريعة الله العليم الحكيم ونفسه الحق يفرح من ظلمك الناصب
 الاكبر وتصيح شريعة الله التي بها سرت نسمات العدل على من في السموات و
 الارضين هل وطننت انك رحبت فيما افقت لا و سلطان الاسما يشهد
 بحسب انك من عنده علم كل شئ في لوح حفيظ قد افقت على الذي حين افقت
 بلعنك قلمك يشهد بذلك قلم الله الاعلى في مقامه المنيع يا ايها الغافل
 انك مارا يتي وما عاشرت وما آمنت معي في اقل من آن فكيف امرت الناس
 بسبي هل تهببت في ذلك هواك ام مولاك فانت باية ان انت من الصادقين

نشده انك نبذت شريعة الله وراك واخذت شريعة نفسك انه لا يغرب عن
علمه من شئني انه هو العسر والحسير يا ايها الغافل اسمع ما انزل الرحمن في
الفرقان (ولا تقولوا لمن القى اليكم السلام ست مؤمناً) كذلك حكم من في قبضته
ملكوت الامر واخلق ان انت من السامعين انك نبذت حكم الله واخذت
حكم نفسك فويل لك يا ايها الغافل المريب انك لو تنكرني باي برهان
يثبت ما عندك فانت به يا ايها المشرك بالله والمعرض عن سلطانه الذي احاط اليها
يا ايها الجاهل اعلم ان العالم من اعترف بطوري وشرب من سحر علمي وطار في
هواجتي ونبذ ما سواني وخذ ما نزل من ملكوت بياني البديع انه بمنزلة البصر
للبشر وروح الحيوان لجمه الامكان تعالى الرحمن الذي عرفه واقامه على خدمته امره
العزير العظيم يصلي عليه الملائكة الاعلى واهل سدرة الكبرياء والذين شربوا حقي
المنحوم باسمي القوي القدير يا باقر انك انك من اهل هذا المقام انك على
فانت باية من لدى الله فاطر السماء وان عرفت عجز نفسك خذ اعنة هواك ثم ارجع
الي مولاك لعل يكفر عنك سيئاتك التي بحب احترقت اوراق السدره وصارت
الصخرة وكبت عيون العارفين بك انشق شر الربوبية وعرفت السفينة وعقرت
الناقة وناح الروح في مقام رفيع اعترض على الذي اتاك بما عندك وعند
اهل العالم من حجج الله وآياته افصح بصرك لشرى المظلوم مشرقاً من افق ارادة الله

الملك الحق المبين ثم افتح سمع فو أدك لتسمع ما تنطق به السدرة التي ارتفعت
 بالحق من لدى الله العزيز الجليل ان السدرة مع ما ورد عليها من ظلمك واعتسا
 امثالك تنادي بأعلى النداء وتدعو الكل الى السدرة المستنى والافق الاعلى طوبى
 لنفس رأت الآية الكبرى ولاذن سمعت ندامها الاعلى وويل لكل معرض ثم يا ايها
 المعرض بالله لو ترمى السدرة بعين الانصاف لترى آثار سيوفك في افئسها وانصافها
 واوراقها بعد ما خلقت الله لعرفانها وخدمتها تفكر لعل تطلع بظلمك وتكون من
 الثابتين اظننت اننا نخاف من ظلمك فاعلم ثم ايقن اننا في اول يوم فيه ارتفع
 صرير السلم الاعلى بين الارض والسماء انفقنا ارواحنا واجسادنا وابنائنا واموالنا
 في سبيل الله العلي العظيم ونفخر بذلك بين اهل الانشاء والمداء الاعلى شيه بذلك ما
 ورد علينا في هذا الصراط المستقيم تالله قد اثبت الكبرياء وصليت الاجساد وسفكت
 الدماء والابصار كانت ناظرة الى افق عناية رجب الشاهد البصير كلما زاد اسبلاء
 راوا اهل البهائم في جهنم قد شهد بصدقهم ما انزل الرحمن في الفرقان بقوله « فتمنوا الموت
 ان كنتم صادقين » هل الذي حطت نفسه خلف الاحجاب خير ام الذي انفقها في
 سبيل الله انصف ولا تكن في تيه الكذب لمن الهامين قد حذهم كثر محبة الرحمن
 على شان ما منعتم مدافع العالم ولا سيوف الأمم عن التوجه الى سحر عطار رجبهم المعطى
 الكريم تالله ما اعجزني البلاء وما اضعفني اعراض العلماء بطق وانطق امام الوجوه

قد فتح باب الفضل وأتى مطلع العدل بآيات واضحة وحجج باهرات من كذا
 المقتر العتيد احضرت بين يدي الوجه لتسمع اسرار ما سمعه ابن عمران في طور
 العرفان كذلك يا مرك مشرق ظهور ربك الرحمن من شطر سجنه العظيم اعترفت
 الرياسة اقرأ ما انزل الله لرئيس الأعظم ملك الروم الذي حسني في هذا الحسن
 المتين لتطلع بماعنه المظلوم من لدى الله الواحد الفريد والخبير اتفرخ بما
 ترمى هجج الارض ورايك انهم اتبعوك كما اتبع قوم قبلهم من سمي سبحان الذي
 أفتى على الروح من دون بيته ولا كتاب منير اقرأ كتاب الأيقان ما انزله الرحمن
 لملك باريس وامثاله لتطلع بما قضى من قبل وتوقن باننا ما اردنا الفساد في الارض
 بعد اصلاحها انما نذكر العباد خالصاً لوجه الله من شاء فليقبل ومن شاء فليعرض
 ان ربنا الرحمن لهو الغني الحميد يا معشر العلماء هذا يوم لا ينفعكم شي من الاشياء
 ولا اسم من الاسماء الا بهذا الاسم الذي جعله الله منزه امروه ومطلع اسمائه احسن
 لمن في ملكوت الانشاء نعيماً لمن وجد عرف الرحمن وكان من الراغبين و
 لا يغنيكم اليوم علومكم وذنوبكم ولا زخارفكم وعزكم دعوا الكل وراؤكم مقبلين الى
 الكلمة العليا التي بها فصلت الرزق والصحف وهذا الكتاب المبين .
 يا معشر العلماء ضعوا ما ألتفتوه من قلم الطشون والاوهام تالله قد اثرت
 شمس العلم من أفق اليقين يا بائس انظر ثم اذكر ما نطق به مؤمن الك من قبل

« تقتلون رجلاً ان يقول ربى الله وقد جاءكم بالبينات من ربكم وان يكذب
كاذباً فعليه كذبه وان يكذب صادقاً يصبكم بعض الذمى بعدكم ان الله لا يهدي
من هو مسرف كذاب. » يا ايها الغافل ان كنت في ريب مما نحن عليه انا
نشهد بما شهد الله قبل خلق السموات والارض انه لا اله الا هو العزيز الوهاب
ونشهد انه كان واحداً في ذاته وواحداً في صفاته لم يكن له شبه في الابداع ولا شريك
في الاختراع قد ارسل الرسل وانزل الكتب ليبشروا الخلق الى سوا الصراط هل
السلطان اطلع وغض الطرف عن فعلك ام اخذه الرعب بما عوتت شرفته من
الذئاب الذين نبذوا صراط الله ورائهم واحذوا سبيك من دون بيته
ولا كتاب انا سمعنا بان ممالك الايران تزئنت بطراز العدل فلما نظرنا
وجدناها مطامع الظلم ومشارك الاعتساف انا نرى العدل تحت محالب الظلم
نسال الله بان يختصه بقوة من عنده وسلطان من لده انه لهو المهيم على من
في الارضين والسموات ليس لاحد ان يعترض على نفس فيما ورد على امره
يبغى لكل من توجه الى الافق الاعلى ان تتيك بجبل الاصطبار وتوكل على الله
المهيم المختار يا اجداد الله اشربوا من عين الحكمة وسيروا في رياض الحكمة و
طيروا في هوا الحكمة وتعلموا بالحكمة والبيان كذلك يا مكرم ربكم بعنيز العلم
يا باقر لا تظنن بعزك واقدارك مثل كمثل بقية اثر الشمس على روس

البجبال سوف يدركها الزوال من لدى الله الغنى المتعال قد اخذ عزرك وعزائمك
 وهذا ما حكم به من عنده اقم اللواح آتينا من حارب الله وآتينا من جادل بآياتنا
 وآتينا ممن اعرض عن سلطانه وآتينا الذين قتلوا اصفياه وسفكوا دماء اوليائه تفكروا
 لعل تجد نفحات اعمالك يا ايها البجبال المرتاب بكم نأخى الرسول وصاحته ليقول
 وخربت الديار واخذت الظلمة كل الاقطار يا معشر علماء بكم انحط شأن الملة
 ونكس علم الاسلام وثقل عرشه بعظيم كلما اراد مميّز ان يتيك بما يرتفع به شأن
 الاسلام ارتفعت ضوضاؤكم بذلك تمنع عما اراد وبقي الملك في خسران كبير فانظروا
 في ملك الروم انه ما اراد احرقت ولكن ارادها امثالكم فمما اشتعلت نارها وارتفع
 لهيبها ضعفت الدولة والملة يشهد بذلك كل مصنف بصير وزادت ديارنا
 الى ان اخذ الدخان ارض السرو من حولها لطيفه ما انزل الله في لوج الرئيس
 كذلك قضى الامر في الكتاب من لدى الله المهين القيوم انا لله وانا اليه راجعون
 يا قلم الاعلى قوع ذكر الذنب واذا ذكر الرقشا التي بظلمها ناحت الاشياء وازنعت
 فرائض الاولياء كذلك يا مكرم مالك الاسماء في هذا المقام المحمود قد صارت
 من ظلمات البتول وتطبق آتاك من آل الرسول كذلك سوت لك نفسك يا ايها
 المعرض عن الله رب ما كان وما يكون انصفي يا ايها الرقشا يا حي حبرم كذغبت
 ابناء الرسول ونهبت اموالهم اكفرت بالذي خلقك بامرته كن فيكون

قد فعلت يا نبي الرسول ما لا فعلت عاد و ثمود بصباح و هوود و لا اليهود بروح الله
مالك الوجود اتنكر آيات ربك التي اذ نزلت من سما، الامر خضعت لكتاب
العالم كلها تفكر لتطلع بعبك يا ايها الغافل المردود سوف تاخذك نفحات
العذاب كما اخذت قوما قبلك انتظري يا ايها المشرك بالله مالك الغيب والشهود
هذا يوم خبر به الله بلسان رسوله تفكر لتعرف ما نزل الرحمن في الفسرفان و في
هذا اللوح المسطور هذا يوم فيه اتى مشرق الوحي بايات بينات عجز عن احصائها
المحصون هذا يوم فيه وجد كل ذى شئ عرف نسمة الرحمن في الامكان و سرع
كل ذى بصير الى فرات رحمة ربه مالك الملوك .

يا ايها الغافل تا الله قد رجح حديث الذبح و الذبح توجه الى مقر الفداء
و ما رجح بما كتبت يدك يا ايها المبعض لعنود اظننت بالشهادة بخطط شان الامر
لا و الذي حبله الله قبض الوحي ان انت من الذين هم بفقون و مل لك
يا ايها المشرك بالله و للذين اتخذوك ابا ما انفسهم من دون بيته و لا كتاب مشهود
كم من ظالم قام على اطفال نور الله قبلك و كم من فاجر قتل و نهب الى ان ناحت
من ظلمه الافئدة و النفوس قد غابت شمس العدل بما استوى بكل الظلم على اركية
البعضا و لكن القوم هم لا يشعرون قد قتل انباء الرسول و نهب اموالهم قل هل
الاموال كقرت بالله ام مالكما على زعمك ارضيت يا ايها السجاهل المحبوب قد اخذت

الاعتساف ونبت الانصاف بذلك ناحيت الاشياء وانت من الغافلين
 قد قلت اكبير ونهبت التصغير هل تظن انك تاكل ما جمعه بالظلم لا ونفسى كذلك
 يخبرك الخبير تالله لا يعينك ما عندك وما جمعه بالاعتساف يشهد بذلك رب
 العليم قد قلت على اطفال نور الامر سوف تتخذ نازك امر آمن عنده انه هو المقدر
 القدير لا تعجزه شئون العالم ولا سطوة الامم بفعل ما يشاء سلطانه ويحكم ما يريد
 تفكر في الشاقة مع انها من حسيوان رفعا الرحمن الى مقام نطق السن العالم
 بذكرها وثنائها انه هو المهيمن على من السموات والارض لا اله الا هو العزيز
 العظيم كذلك زينا آفاق سماء اللوح بشموس الكلمات نعيما لمن فاز بها و
 استضاء بانوارها وويل للمعرضين وويل للمسكرين وويل
 للغافلين الحمد لله رب العالمين

کتاب عہدی

اگر اعلیٰ از زخرف دنیا خالیست و لکن حسن ان توکل و تفویض از
برای وراثت میراث مرغوب لا عدل له گذاشتیم گنج نگذاشتیم و بر برج نیفزودیم
ایم الله در ثروت خوف مستور و خطر مکنون انظروا ثم اذکروا ما انزلہ الرحمن فی
الفرقان « و لکل حسنة لمرۃ الذی جمع مالا وعدده » ثروت عالم را وفائی نہ
آسخہ راقما حسد نماید و تغییر پذیرد لایق استنا نبوده و نسبت مگر علی قدر معلوم مقصود
این مظلوم از حمل شداند و بلایا و انزال آیات و اظہار بنیات انحاء و ناراضغینہ و بغضا
بودہ کہ شاید آفاق فہندہ اهل عالم بنور اتفاق منور گردد و با سایش حقیقی فائز
و از افاق لوح الہی سیر این بیان لاسخ و مشرق باید کل بہ آن ناظر باشند ای اهل
عالم شمارا وصیت مینمایم باسخہ سبب ارتفاع مقامات شماست بقوی تہمتک
نمایند و بذیل معروف تثبت کنید برستی میگویم لسان از برای ذکر خیر است اورا

بگفتار زشت میآید عفا الله عما سلف از بعد باید کل عانی بنی حکم نماید
 از لعن و طعن و مایت کدر به انسان اجتناب نمایند مقام انسان بزرگست
 چندی قبل این کلمه علیاً از محسنین قلم ابی ظاهر امروز زور سیت بزرگ و مبارک
 آنچه در انسان ستور بوده امروز ظاهر شده و میشود مقام انسان بزرگست اگر
 بحق و راستی تمسک نماید و بر امر ثابت و راسخ باشد انسان حقیقی ثبات آسمان
 لدی الرحمن میشود شمس و قمر سمع و بصر و انجم او اخلاق منیره مضینه منش
 اعلیٰ المقام و آثارش مبرقی امکان هر مقبلی الیوم عرف تمیص را یافت و قلب ظاهر
 بر وفق اعلیٰ توجه نمود او از اهل جهاد در صحیفه حمراء مذکور حذوق عنایتی با سنی تم بشر
 منه بذکری لعنیر البدیع ای اهل عالم مذموب الکی ان برای محبت و اتحاد است او را
 سبب عداوت و اختلاف منانید نزد صاحبان بصیر و اهل منظر کبر آنچه سبب
 حفظ و علت راحت و آسایش عباد است از قلم اعلیٰ نازل شده و لکن جهال ارض چون
 مرتبای نفس و هوسند از حکمتی بالغة حکیم حسیقی خافند و بظنون و اوهام ناطق و
 عامل یا اولیاء الله و امناء طوک مظاہر قدرت و مطاع عزت و ثروت حقتند
 در باره ایشان دعا کنید حکومت ارض به آن نفوس عنایت شد و قلوب را از بر
 خود مقرر داشت نزاع و جدال را نهی فرمود نهیاً عظیمی فی الکتاب هذا امر الله فی
 هذا الظهور الاعظم و عصمه من حکم المحم و زینه بطراز الاثبات انه هو اعلیٰ حکیم

مطابق حکم و مطاع امر که بطراز عدل و انصاف فرستیند بر کل اعانت آن نفوس
لازم طوبی للامراده و سلماء فی البها اولئک امنائی بین عبادی و مشارق
احکامی بین خلقی عظیم بهائی و رحمتی و فضلی الذی احاط الوجود در کتاب اقدس در
این مقام نازل شده آنچه که از آفاق کلماتش انوار بخشش الهی لامع و ساطع و مشرق است
یا اعصانی در وجود قوت عظیمه و قدرت کامله مکنون دستور به او و جهت اتحاد او ظاهر
باشید نه باختلافات ظاهره از او وصیته الله آنکه باید اعصان افغان و منتسبین طراً
بعض اعظم ناظر باشند نظر و اما نزلناه فی کتابی الاقدس اذ اغضض سحر الوصال
و قضی کتاب المبدی فی المال تو جهوا الی من اراده الله الذی اشعب من هذا الال
القدیم مقصود از این آیه مبارکه غصن اعظم بوده کذلک اظہرنا الامر فضلاً عن
وانا الفضل الکریم قدر الله مقام بعض الاکبر بعد مقامه الله هو الامر احکیم
قد صطفینا الاکبر بعد الاعظم امر من لدن عظیم خبیر محبت اعصان بر کل لازم و لکن
ما قدر الله لهم حقاً فی اموال الناس یا اعصانی و انسانی و ذوی قرابتی تو صیکم
بتقوی الله و بمعروف و بما نهی عنی و بما ترتفع به مقاماتکم برستی میگویم تقوی سردار اعظم
است از برای نصرت امر الهی و بسند دیکه لایق این سردار است اخلاق و اعمال طیبه
ظاهره مرضیه بوده و هست بگو ای عباد اسباب نظم را سبب پریشانی منماید و
صلت اتحاد و رعیت اختلاف مسازید امید آنکه اهل سبب بکلمه مبارکه قل کل من عند

ناظر باشند و این کلمه علیا بمثابه است از برای اطفال، نارضعینه و بفساد که در
 قلوب و صدور مکنون و مخزون است احزاب مختلفه از این کلمه واحده نور
 اشباح و حقیقی فائز میشوند آنه یقول الحق و یحیدری السبیل و هو المقدر الغریز بحمل
 احترام و ملاحظه اعصاب بر کل لازم لاعتناء از امر و ارتفاع کلمه و این حکم اربل
 و بعد در کتب الهی مذکور و مسطور طوبی لمن فاز بما امر به من لدن امرتیم
 و همچنین احترام حرم و آل الله و ائمان و منتسبین نوصیکم بخدمه الامم و اصلاح العالم
 از ملکوت بیان مقصود عالمیان نازل شد آنچه که سبب حیات عالم و نجات امم است
 فصاح مسلم اعلی را بگوش حقیقی اصفا نماید آنها خیر لکم
 عما علی الارض یشهد بذلك کتابی الغریز البدیع .

لوح ارض با

هو الله تعالى شأنه العظمة والاقدر

صدراً لمن تشرف ارض الباء بتدوم من طاف حوله الاسماء بذلك شبر
الذرات ككل الممكنات بما طلع ولاح ونظر واشرق وخرج من باب السجى
واقفة شمس جمال عظم الله اعظم لعظيم وسر الله الاقوم اعتمد متوجهاً الى مقام
آخر بذلك تكدرت ارض السجى وفرحت اخرى تعالى تعالى ربنا فاطر السما
وخالق الاشياء الذى سبطانه فتح باب السجى لطيفه ما انزله فى اللوح من
قبل انه هو المقدر على ما يشاء وفى قبضته ملكوت الانشاء وهو المقدر العليم
الحكيم طوبى ثم طوبى لارض فازت بقدمه ولعين قررت بجماله وسمع تشرف باصفا
ندائه وتقلب ذاق حلاوة حبه ولصدر رجب بذكره ولقلم تحرك على شأنه وللوح حمل
آثاره نسل الله تبارك وتعالى بان يسرفنا بلقائه فتيرباً انه هو السامع المقدر المحيىب

شعباتی از الواح سائرہ

شهد الله انه لا اله الا هو والذی اتی من السماء الامراته لهو نجیب المکنون
والسر المصون وهو الذی بشر به کتب الله وانبیاءه وسفراته وبنطرت الاسرار
وخرقت الاستار وبرزت الآثار قد ظروا نظر ما اراد ویشی علی مشارف الارض
بالعظمه والاقدر طوبی لقوتی کسر صنام الا وهام باسم ربه مالک الانام
یا افانی انا اردنا ان نذکرک فضلا من لدنا لتجدک نضحت ذکرى الی ملکوتی
ونجا، مجدی الذی ارتفع بهذا الاسم الذی منه تزعزت الارکان قیل یا ملأ
الارض لعمر الله قد اتی وطمس ما وعدتم به فی کتاب ربکم مالک المآب آیکم
ان تمنعکم شؤنات الخلق عن الحق سوف یعنی ما یری ویبقى ما نزل من لدی الله
رب الارباب قل هذا یوم الاعمال لو انتم تعلمون وهذا یوم الذکر والبینان
لو انتم تشعرون دعوا ما عند القوم وحذوا ما امرتم به من لدی الله لیهین لعیبکم

سیاتی یوم لا تنفعکم فیہ خزان الارض کلہما یشہد بذلک مالک السماء الذی
 یطق انہ لا الہ الا ہوا الحق عدام الغیوب ہنیئاً لک یا افغانی بما فرزت بایاتہ
 ووجدت عرف ظہوری واجبت ندائی اذ انکرنی عبادی وخلقی الذین نبذوا
 ام البیان عن ورائحہم واخذوا ما مروا بہ من مطالع الاوحام والطننون کذلک
 نطق لسان العظۃ فی ملکوت البیان من لدی اللہ مالک الوجود ان استقم علی
 ما انت علیہ وعلی خدمتہ الامر ثم احفظ مقامک باسم ربک مالک الغیب والشہود
 تا نہ لو یطلع احد بما ہو المستور لیطیر شوقا الی اللہ رب ماکان وما یکون البہا
 حیک وعلی الذین قبلوا ورازوا بما سطر فی اللوح من قلم اللہ العزیز الودود .

لك الحمد يا الهى بما زينت العالم بانوار محبوس فيه ولد من بشر مطمع
 قيوتهك وشرق الوهيتك ومظهر ربوبيتك اسماك يا فاطر السماوات
 الاسماء بان تؤيد الذين آووا في ظل رحمتك الكبرى ونادوا باسمك بين ملائكة
 امي رب ترمي مولى لعالم في سجنه الاعظم منا ويا باسمك وناظر اسرار
 وجهك وناطقها بما انجذب به اهل ملكوت امرك وخلقك ولو اري يا الهى
 نفسى اسير ابين عبادك ولكن يلوح من وجهه نور سلطنتك وظهور اقدارك فيون
 الكل انك انت الله لا اله الا انت لا يضعفك قوة الاقوياء ولا يخذلك شوكة
 الامراء تفعل ما تشاء بسطانك المهين على الاشياء وتحكم ما تريد بامرک المحييط
 على الانشاء امي رب اسالك بظهورك واقدارك وسلطنتك واستعدادك
 بان تنصر الذين قاموا على خدمتك ونصروا امرك وخضعوا عند ظهور نور وجهك
 ثم جعلهم بالهى غالبين على اعدائك وقائمين على خدمتك ليظهر بحسب سلطانك
 في بلادك وآيات قدرتك في ديارك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا
 انت المهيمن العتيوم قد نزل هذا اللوح المحمود في يوم المولود لتقره بالخنوع و
 الابهال وتشكر ربك العليم الخبير ان اجهد في خدمته الله ليظهر منك ما سعتي

به ذكرك في ملكوته اعسز المنيع قل سبحانك يا الهى اسلك بطلع آياتك و
منظر بيناتك بان تجعلنى فى كل الاحوال متمكنا بحبل الطافات وبتشبهنا بذيل هوا
ثم جعلنى من الذين ما منعتهم شؤنات الارض عن خدمتك و طاعتك و لا
سطوة اخلق عن ذكرك و ثناك اى رب و فتنى على ما تحب و ترضى ثم ايد
على ما يرتفع به ذكرك و تشعل به نار محبتك انك انت
الغفور الکریم

یا حسین انشاء الله به انوار آفتاب حقیقت روشن و منیر باشی و بذكر الهی
 که از عظم اعمال است ناطق چه مقدار از نفوس که در کمال طلب و عطش مشایده
 شدند و چون بحر سیوان در امکان ظاهر شد از او محروم ماندند چه که قادر بر محو
 موهوم و صحو معلوم نشدند و این عدم توفیق بما کتبت اید بحکم من قبل بوده
 حمد کن محبوب عالم را که مؤید شدی بر این امر بزرگ و از او بخواه که دوستان
 را بر این امر خطیر مستقیم دارد چه که اوراق اشعار و نعاق ناعقین ظاهر و مرفعت
 طوبی للذین نبذوا ما سوی الله عن ورائهم و احذوا ما امروا به من لدن مقدر قدیر
 البتة علیک و علی من فاز بهذا الامر لعظیم .

¶

كتاب انزله مالك الوجود من مقامه المحمود لمن آمن بالله العزيز
 الودود طوبى لقاصد عرف المقصود ولطالب اجاب المطلوب ولعالم آمن
 بالله المهيمن القتيوم كم من عالم اعرض عن الصراط وكم من جاهل عرف و
 سرح وقال لك الحمد يا مالك الغيب والشهود تالله قد انار اشرف العالم
 بالنير الاعظم ولكن اناس كثر هم لا يشعرون ان الحق ميثى امام وجوه الخلق
 يشهد بذلك من نطق في قطب الامكان انه لا اله الا انا المقتر على ما كان
 وما يكون طوبى لمقبل قبل وفاز باللقاء وويل لكل معرض اعرض عن الله بما اتبع
 كل غافل مردود .

ای دوست جمیع را در بیان امر نمودیم که در این ظهور عظیم چشم خود ببینند
و بگوش خود بشنوند و لکن چون افق عالم بنور ظهور روشن شد اکثری امر الهی و وصیت
ربانی را فراموش نمودند و با وهام خود مشغول گشتند چپزده آفتاب انصاف
از ابرهای او هام بی دانشان ستور و پنهان مانده در این صورت اگر حرکات
شب پر جلوه نماید بعید نیست باسم دوست انفس مستعد را بشطر احدیه دعوت
نمایند شاید از کوشش رحمانی محروم نمانند انه لهو العطوف الغفور حق جل و
عز لم یزل ولا یرال کلمات عنایتش متوجه دوستان بوده و خواهد بود انه لهو
الذکر العظیم .

یا جواد امروز زور سیت که از ذکرش نفس ساعت مضطرب مشایده شد و سبب
کتب الهی از قبل و بعد بر عظمش گواهی داده اند امروز کتاب با علی البیان شهادت
داده و میدهد و میزان با علی التذاند اینماید امروز زور سیت که صراط بجلنه انا ای
المتقیم تا طقت و طور بیان قداتی مالک الظهور گویاست چون اهل ارض
از سکر هواهای نفسانیه مدبوشند از آیت کبری و غایت قصوی و فیوضات
لا یتناهیة الهیة محسوم و ممنوع مشایده میشوند باید اهل الله مدار نمایند و بقدر
و مقام هر نفسی کلمه القا کنند که شاید بشعور آیند و بافق مقدس از آفاق متوجه شوند
ای جواد عنایات الهیة با تو بوده و خواهد بود الحمد لله از فرع کبر محفوظ ماندی
و بمبظر کبر اقبال نمودی در ایامی که جمیع بشر بسبب سجات جلال که علمای عصرند
از عرفان سلطان سیزوال ممنوع و محروم شدند این شهادت که از تسلیم اعلی ظاهر
شده چون جان عزیزش دار و باسم محبوب امکان در حفظش حسب بلوغ نما تا این
مقام اعلی از عیون ایادی سارقین محفوظ ماند ان ربک لهو العلیم جمیع دوستان آن
ارض را از قبل این مظلوم کتیر برسان و باذکار بدیعه منیعه متذکره در شاید از ما عهدیم عنده
توجه نمایند و از شئونات اعمال نالایقه محفوظ ماند البها علیک و علی من معک من لدن عزیزیم

أنا نذكر من انجذب من النداء اذ ارتفع من الافق الأعلى واقبل الى الله رب
 العالمين انه ممن سمع واجاب موليه اذ كان العباد في حجابات مبين قد شهد بما
 شهد الله واقتره بما نطق به لسان العظمة يشهد بذلك مالكت الاسماء في هذا الكتاب
 العظيم يا قلبي الأعلى بشره من قبلي بما قدر له من لدى الله القوي القدير قد
 احاطته الاحسان في اكثر الاحيان ان ربه الرحمن لهو الشاهد بعليم ان فرح
 بما توجه اليك وجه المظلوم وذكرك من قبل وفي هذا الحين ذكر اجابتي من قبلي
 وبشرهم بعناية ربهم المعطي الكريم انا نكتب من هذا المقام على الذين تمسكوا بالعبودية الوثنية
 وشربوا حقيق الاستقامة من ايادي عطاء ربحم بعنيز الحميد هذا يوم فيه السمع نياك
 تالله هذا يوم وفيه اسمع الله الاصلي من شطر سخن ربني الظاهر السميع والبصر نياك
 ويقول ان اليوم يومى وارى الافق الأعلى امرأ من لدن امرت يد طوبى لسمع سمع
 انظر ترانى والبصر اى الآيه الكبرى من هذا الافق المنير قل يا معشر الامراء والعلماء
 والعرفاء قد حضر اليوم الموعد واتى رب الجنود ان منسرحوا بهذا الفرح الاعظم ثم
 انصروه بالحكمة والبيان كذلك يا مكرم من نطق ونطق انه لا اله الا انا بعليم الحكيم البها
 عليك وعلى من معك وعلى الذين يحبونك ويسمعون بيانك في هذا الامر العنيز المنيع

یا اسمی اجمود علیک بهائی ان استمع ما سمعت من قبل اذ کان نسیراً لبرهان
 مشرقاً من افق العراق وکانت الزوراء مقراً عرش ربک العلی لعظیم ^{اشهد انک}
 سمعت نعمته الله ورحمته وقروات حماة الامر و تغنیات عند لیب الوفا علی غصن لیهب
 انه لا اله الا انا الفرد الخبیر یا اسمی تحت لحاظ عنایت الکی بوده هستی ندای
 حق جل جلاله را تلقا و چه شنیدی و اشراقات انوار آفتاب معانی را مشاهده
 نمودی حال تفکر نماحق در چه مقام و خلق در چه گفتگو آذان را ثقل او هام از
 اصغای ندای الکی منع نموده و حجابات علوم و ظنون عیون را از مشاهده انوار و مجرور
 داشته بزراعین قدرت و قوت جمعی را از غرقاب فنا نجات دادیم و بافق علی
 فائز نمودیم و اسرار و امورات بعد از قبل تبصریح تمام ذکر نمودیم تا شبهات شیرین
 و انکار مغرضین و اشارات غافلین نفوس مقبله را از مطلع نور احدیه منع نماید
 معذک بعضی صرعی و برخی کا عجز نخل منقعر مشاهده شدند حق ضعی را که جمع کتب
 قبل و بعد نزد یک آیه اش خاضع و خاشعست گذاشته اند و بقصص موهومنه قبل تمسک
 بسته اند وقت در آورده اند انک شربت من سحر بیانی و فرزت بتجلیات انوارش
 حکمتی و سمعت ما نطق به المشرکون الذین ما اطلعوا باصل هذا الامر و ما فازوا

بهذا الرحیق الذی فکت ختمه باسمی المہسمین القیوم از حق طلبیہ نفوس مقبلہ
 عارفہ بما یحبہ اللہ موفق شوند بسیار عجب است مع این نداد و ظهور این امر اعظم
 مشاہدہ میشود کشری بدینا متمسکنہ و از شہات و اشارات مضطرب و متزلزل
 قل ہذا یوم تہ اتقوا اللہ ولا تکلونوا من المشرکین دعوا القصاص عن وراکم ان نظروا
 امری بعینی ہذا ما امرتم بہ فی الکتب الزبر و الصحف و الالواح انک قم علی حدیثہ
 امر ربک ثم اخبر الناس بشرہم بہذا النور الذی بشر بہ اللہ فیما انزل علی النبیین و
 المرسلین و جمیع را بکلمت منزله امر نماید و از قبل حق بگویند آنچه سزاوار یوم اللہ است
 باید ہر نفسی کجاں حکمت و استقامت بتبلیغ امر مشغول شود اگر ارض طیبہ مشاہدہ نمود
 القابلہ الہی نماید و الا الصمت اولی چندی قبل این کلمہ علیا از قلم اعلی در صحیفہ حسرا
 نازل آسمان حکمت الہی بہ دو تیر روشن و منیر است مشورت و شفقت انشاء
 کل برعل باین کلمہ محکمہ مبارکہ مؤید شوند بعضی از عباد بالمرہ از شعور محسوس و مشاہدہ میشوند
 بجاہای مہیومہ از عروہ محکمہ ممنوعند عمری اگر فی الجملہ فیما انزل الرحمن بانصاف
 تفکر نمایند کل بانگ انت الحق لمبین ناطق گردند در جمیع احوال بحق ناظر باشید
 بخدمت امرش مشغول ان اذکر اذکنت معی فی سر اذق لعظمتہ و سمعت منی ما سمعہ
 الکلیم فی طور العرفان کذلک ایدناک و عرفناک و ذکرناک لتشکر ربک الکریم
 لک ان تحفظ ہذا المقام الاعظم باسمی القوی الامین کسب من قبلی علی وجہ

اوليا في ثم سمعهم نداني الا صلى كذلك يا مكرم من امرك من قبل وانا الامرا نجسير
الهباء عليك وعلى من سمع قولك في هذا الامرا اعظم ويحكيت لوجه الله رب
العالمين .

يا حيدر قد سمع المظلوم نداك في امراته وسرورك في حبه وخرتك بما
ورد على اوليائه لعمر الرحمن ان الاحسن ان اخذت الامكان والناس في مرتبه و
نفاق قد احاطوا بالاعداء حزن الله ما لك الاسماء على شأن نوح به الفردوس الاعلى
وسكان الجنة العليا والذين طافوا العرش في العشي والاشراق يا علي ان الاحزان
ما منع ربك الرحمن انه قام على الامر على شأن ما خوفته سطوة لعالم ولا ظلم الامم
ينادي يا علي لست ادين الارض والسماء ويقول متداتي يوم الميعاد وما لك
الا يسجد وينطق انه لا اله الا انا العزيز الوهاب يا علي ان يصبيان ارادوا ان يطفؤا
نور الله بافواههم ويخذوا نار السدره باعمالهم قل سحقا لكم يا مظاهير الاوهام تقوا الله
ولا تنكروا هذا الفضل الذي به افاضت الافاق قل قد طمس مطمع الاسم المكنون ان
انتم تعلمون قد اتى من كان موعودا في كتب الله ان انتم تعرفون قد انار ارق العالم
بهذا الظهور الاعظم ان قبلوا بقلوب نوراء ولا تكونوا من الذين لا يشعرون
قد اتت الساعة ونرى الناس صرعى يشهد بذلك عباد مكرمون يا حيدر
قبل على تائه قد نفع في صور البيان امر من لدن ربك الرحمن انصعق به من في
الارض والسماء الا الذين نقطعوا عن العالم متمسكين بحبل الله مولى الانام هذا يوم

فيه اشترقت الارض بنور ربك ولكن القوم في غفلة وحجاب اثار دناسية
 اهل العالم وهم ارادوا قتلى كذلك سولت لهم انفسهم في هذا اليوم الذي تنور
 بانوار وجه ربه المقدر العزيز المختار ام الكتاب ينطق والقوم هم لا يسمعون
 واللوح المحفوظ قد ظهر بالحق والناس اكثرهم لا يقرون اولئك كفروا بنعمة الله
 بعد انزالها واعرضوا عن الحق علام العيوب قد تشبهوا باذيال الظنون معرضين
 عن اسم الله المكنون قل يا معشر العلماء ان نصفوا بالله ثم اتوا بما عندكم
 من الحجّة والبرهان ان انتم من اهل هذا المقام المحمود قل ان اقبلوا الى شرق
 وحى الله لئن كنتم معادل ما عندكم وعند الاضراب من آيات الله وبنياته وحججه
 وبرهانه اتقوا الله ولا تكونوا من الذين جفت عليهم العذاب من لذي شه مالك الوجود
 هذا يوم فيه نادى بحسب العلم واظهر لنا ليه ان انتم تعرفون وسماء اسيان ارتفعت
 بالحق من لدى الله المهين لقيوم لعمراته كينونة العلم تنادى وتقول قد اتى
 المعلوم الذي تزئيت به كتب الله العزيز الودود قد ظهر منه كل فضل وخير واهيه
 يعود اتقوا الله يا معشر اجدلاء ولا تظلموا على الذين ما ارادوا الا ما اراده الله و
 لا تتبعوا اهل انتم تسمعون سيفني ما ترونه اليوم وتنوحون على ما فرطتم في جنبه
 يشهد بذلك هذا اللوح المسطور ان افرح بما ذكرناك من قبل وفي هذا الحين
 بما لا ينقطع عرفه ولا يتغير بدوام اسماء الله رب العالمين انا قبلنا ذكرك وثنا

وتبليغك وخدمتك في هذا السبأ العظيم وسمعنا ما نطق به لسانك في المحاسن
والمحافل ان ربك هو السميع البصير انا زيناك بطراز رضائي في ملكوتي وناديننا
من شاطئ الواد الايمن في البقعة النوراء خلف قلزم الكبرياء من سدرة المنتهى
انه لا اله الا انا الله اعليم الحكيم قد خلقناك لخدمتي واعدت لكمتي واطار امرى
تمسك بما خلقت له من لدن امر قديم ونذكر اوليائي في هذا الحين ونبشرهم
بغيايات الله وما قدر لهم في كتابي المبين قد سمعتم شماتة الاعداء في حبي ورايتهم ظلم
الاشقياء في سبيلي وانا الشاهد العليم كم من ارض تزيتت بدمائكم في سبيل الله وكم
من مدينة ارتفع فيها ضجيجكم وحنينكم وكم من سجن ساقم ايسه جنود الظالمين
فاعلموا باليقين انه ينصركم ويرفعكم في العالم ويطهر مقاماتكم بين الامم انه لا يضيع
اجر المقربين اياكم ان تحسنكم اعمال مطالع الا وهام وما ارتكب كل ظالم بعيد
خذوا كواب الاستقامة باسم الله ثم اشربوا منه سلطانة القوي العتيد كذلك
لاحت من افق سما اللوح شمس شفقتي وحنائتي لتشكروا ربكم العزيز الكريم البها
المشرق من افق ملكوت بياني عليك وعلى الذين اقبلوا اليك وسمعوا ما نطق به
لسانك في هذا الامر العزيز العظيم

تأله قد ظهر أم الكتاب يدع لكل إلى الله رب العالمين و البهار تنادى
قد ظهر البحر الأعظم الذي يسمع من مواجده لاله الأنا الفرد الخبير والشجار تصيح وتقول
يا ملا الأرض قد ارتفع حنيف سدره المنتقى وصيرت سلم الأعلى ان استمعوا ولا تكونوا من
الغافلين وأشمس تنادى يا معشر عسلاء قد انقطرت سماء الأديان أنشق القمر وكل في حشر
بديع اتقوا الله ولا تتبعوا أهواكم ان اتبعوا من شهد له كتب الله لعليم حكيم قد رجع حديث
الطور في هذا الظهور والحكم يقول فتداني المقصود واستقر على عرش الايقان ان أتم من
العارفين وصلى الكل بما يرتفع به امر الله ويحدي لكل إلى صراطه المستقيم كم من مملوك
انجذب من نداء الله وكم من مالك قام على نظم على شان نوح به سكان الفردوس
الأعلى واهل هذا المقام الكريم كم من فقير شرب رحيق الوحى وكم من غنى اعرض
واشكر إلى ان كفر بالله مالك هذا اليوم المبارك البديع قل خافوا الله ثم انصفوا
في هذا الشبابة الذي اذا ظهر خضع له كل نبا عظيم قل يا معشر الجمل ان تنكروه
بأى برهان شيت ايمانكم برسلى الله من قبل وبما نزل من ملكوته العزيز المنيع هل
يعنيكم ما عندكم وهل يحفظكم اموالكم لا ونفس الله المهيمنة على من السموات والأرضين
ضعوا ما انتموه بايديهم لظنون والاهام وخذوا كتاب الله الذي نزل بامر

المبرم لمهتين قد حضر كتابك لدى المظلوم وانزل لك هذا اللوح الذي
 تصنوع منه عرف عناية ربك المشفق الكريم نسأل الله بان يجعلك علماً في دية
 ذكره ويرفع مقامك في هذا الأمر الذي يرى المخلصون قبائل الأرض في ظله
 ان ربك لهو بعليم الخبير ونسئله بان يرزقك خيراً ما في كتابه انه لهو السامع الحبيب
 كمن قائماً على نصرته امره بحسنه والحكمة والبيان كذلك قضى الأمر من لدى الله
 العزيز الحميد طوبى لمقبل قبل اليوم وللمستقيم ما خوفته جنود الظالمين البها
 الظاهر اللامح من افق ملكوت البيان عليك وعلى الذين احذوا رقيقه المنجوم
 باسمه لعتي يوم وشربوا منه رغماً للذين كفروا بالذي آمنوا به وانكروا هذا الشبها
 الذي شهد له الله في كتابه العزيز القديم

يا محمد قبل حسين كمن مستعد لنزول عناية الله رب العالمين ان الرحمن اراد ان يقدر
 لك لنا الى العرفان من بحب فضله العزيز المنيع هل من ذي بصير شهيد ويرى وهل من
 ذي سمع يسمع نداني الاصلى من الافق الاصلى وهل من ذي قلب يقبل الى سدره المنتهى
 على شان لا تضغه سطوة الملوك ولا وضوا الملوك ينطق بالحكمة والبيان في الامكان
 ويشهد بما شهد الله انه لا اله الا هو القوي الغالب المقدر لعليم حكيم يا حسين قد ذكر
 ذكرك لدى المظلوم في اسجد الاعظم وانزل لك ما لا تعداد كتب العالم يشهد بذلك
 مالك القدم ولكن الناس كشرهم من الغافلين انا نادينا من افق البرهان من في
 الامكان منهم من اخذه عرف بيان ربه على شان نبذ ما عند الناس شوقا للقاء الله
 رب العرش العظيم ومنهم من تحير وتوقف ومنهم من سرح وطار واجاب مولاه بصيحه
 ومنهم من اعرض وانكر الى ان كفر بالله العزيز الحميد ومنهم من افق عليه بظلم ناح به كل
 عارف بصير انا دعونا هم الى كوثر الحيوان وهم حكموا على سفك دمي بظلم بين كذلك
 اشرفت شمس الثبيان من افق سما بيان ربك الرحمن انك اذا فرزت بانوارها سجدت بحمد ربك
 وقل لك احمد يا آله العالمين طوبى لك ولتدين ما منعتهم الدنيا وزخارفها عن بذل
 المنير كبر اجباني من قبلي انا نوصيهم بالحكمة التي انزلت حكمها في كتابي البديع .

یا امتی و ورقتی ان انسرحی بما صعد نذاتک الی سدرۃ المنتهی و انھا
 اجابتک من الافق الاعلی انه لاله الا انا المظلموم الغریب قد طرنا و اطرننا
 الامرو هدینا الکل الی صراط الله المستقیم و شرعنا الشرایع و امرنا الکل بما ینفعهم فی
 الآخرة و الأولى و هم استوا علی سفک دمی بذکات ناحت الحور و صبح الطور
 و بکی الروح الامین قد منغوا انفسهم عن فیوضات الایام بما اتبعوا کل جاهل بعید
 قد نبذوا حبه العلم عن ورائهم متوجهین الی الجهلاء الذین یدعون لعلم من دون
 بیته من الله رب العالمین طوبی لک بما نبذت الا و حام و تمسکت بحبل الله
 المتین و بفضل حق جل جلاله ملاحظه نما چه بسیار از ملوک و ملکهای عالم بعد از
 طلب و آمال و انتظار از مقصود عالمیان محروم ماندند و تو بان فائز شدی ان شاء
 فائز شوی بعملی که عرش بدوام اسماء حق جل جلاله باقی و پاینده ماند لعسر الله بکلمه یا امتی
 معادله نمینماید آنچه در ارض میشود است زود است چشمهای عالم بمشاهده آنچه از قلم علی
 نازل شده روشن و منیر گردد طوبی لک و لآتم رضعتک قدر این مقام را بدان و
 بایست بر خدمت امر شانی که شبهات و اشارات مریدین ترا از قیام باز ندارد
 آفتاب یقین مشرق و ناس ظنون متمسک بحجر علم موج و قوم بذیل جهل تشبث

این امراض مزمنه را در یاق رفع نماید مگر بعنایت حق جل جلاله اما آن مرض
را تکبیر بر بیان و فضل و رحمت الهی بشارت ده انا و ذنا لک مقاما ان احمد
ثم اشکری زکب الفضال الکریم احمد لله اعلى اعظم .

دقتی از اوقات این کلمه علیا از لسان مالک وری و رب عرش و شرکے
شئیده شد قوله عز کبریا ینه زهد و انقطاع بمشابه تیرتین عظیمینند از برای سما تبلیغ
طوبی لمن فاز بحمد المقام الاکبر و المقر الاطهر الاعظم .

كتاب انزلہ الرحمن من ملکوت البیان لمن فی الامکان طوبی لمن سمع
 واجاب وویل لكل غافل مرتاب هذا یوم تنور بانوار الوجه وفسر نیادی لسان
 العظيمة الملك لله مالک یوم المآب قد ذکر ذکرک فی هذا المقام انزلنا
 ما عجزت عن ذکره السن الانام ان افسح بما ذكرت فی سبحن الأعظم وتوجه ای
 وجه اقدم من اعلی المقام اننا نزلنا الآيات واطرنا البتئات ودعونا الكل
 الى سوار الصراط من الناس من اعرض وانكر ومنهم من اذقی علینا من دون
 وبرهان واول من اعرض عنا علماء الارض فی هذا العصر الذین يدعوننی فی الیالی
 والآيام باسمی یتکون علی الوسائد علیا واذا اظہرت نفسی قاموا علی علی شان
 صاحبت به الحماة طوبی لک بما سمعت النداء وقبلت لیه
 واهبت مولاک اذا تی بقدره وسلطان

یا امتی و یا در قتی محمد کن محبوب عالمیان را که باین فیض عظیم فائز شدی
 در ایامی که گمشده علما و رجال ارض از آن محرومند ترا باسم ورقه ذکر نمودیم تا بمشابه
 اوراق از اریح اراده حق جل جلاله متحرک باشی چنانچه اوراق اشجار ارض از محبوب
 اریح ان اشکری رنگت بهند الذکر المبسین اگر صلوات کلمه یا امتی را بیانی از
 عالمیان خود را فارغ مشاهده نمائی و در یالی و ایام نذکر مقصود کیت مشغول شوی
 اوراق و امائی که از فرات رحمت رحمانی آشامیدند و بشرائده ناظرند هر یک را
 بایدع بیان ذکر نمودیم طوبی لمن و نسیاً لمن سوف یظن الله مقامه من فی مقام
 لایذکر بالاذکار و لایوصف بالواصف و ترا وصیت مینمائیم باشی سبب ارتفاع
 امر الله است مابین عباد و امام ندای دوستان را میشوند و اعمال را مشاهده میفرمایند
 انه هو اسمیع البصیر البها علیک و علیین من لدی الله المقتدر
 العظیم حکیم

ای کشید خدا بشنود ای مالک اسما را که در سخن تو توجه نموده و ترا ذکر نیماید
هر قاصدی را اعانت نموده و هر ندانی را جواب عطا فرموده و هر طالبی را راه
داده امروز بسبب مستقیم ظاهر و میزان عدل منسوب به انوار آفتاب فضل مشرق
و لکن ظلمت انفس ظالمه بشابه غمام مابین آفتاب فضل و اهل عالم حجاب شده و
حائل گشته طوبی از برای کسی که حجاب را خرق نمود و بانوار آفتاب ظهور منور گشت
چه بسیار از نفوس که خود را از عقلا و اهل دانش میگردند و در یوم الهی از جمع فیوض
محروم و ممنوع گشتند یا در قتی یا امتی قدر این فضل را بدان بچسبند چندی که بر تو
سبقت گرفت و ترا بافق اعلی هدایت نمود اما قانات را از لسان مظلوم تکبیر
برسان و بغایتش سرور دار .

در جمیع امور حکمت ناظر باشید حکمت در یاق عظم است بسایه شود معر
را مقبل نماید و دشمن را دوست تمسک به او لازم چه که در کثیری از الواح این
فقره از شما مشیت مطلع نور احدیه نازل طوبی للعالمین در کل صین متمسک
باشید با امری که سبب اصلاح کلمه الله گردد اعمال طیبه و اخلاق مرضیه جنود لهنند
در این ظهور عظم و همچنین کلمه طیبه مبارکه این جنود جذآب قلوبند و فاتح ابواب
این سلاح احد از سلاح عالم است فاسئل الله بان یؤید لکل
صلی بانزل من ینزله الاعلی فی الزبر و الالواح

ان لمن علوم نیکو من اقبل الی الفرد النجیر و اعترف بوحده نیتہ کما اعترف
به القلم الاعلیٰ اذ جال فی مضمار السیان طوبی لنفس فارت بعرفان رجبنا و
ویل لكل غافل مریب .

انسان بمثابة شجر است اگر با شمار مزین گشت لایق مدح و ثنا بوده و هست
و الا شجر بی ثمر قابل نارا است اثمار سدره انسانی بسیار لطیف و پسندیده و محبوب
اخلاق مرضیه و اعمال حسنه و کلمه طیبه از اثمار این شجره محسوب ربیع اشجار ظاهره
در هر سنه ظاهر و مشهود و لکن ربیع اشجار انسانیه ایام ظهور حق جل جلاله بوده
اگر در این ربیع الهی سدرهای وجود با شمار مذکوره مزین شوند البته انوار آفتاب
عدل من علی الارض را احاطه نماید و کل خود را فارغ و مستیج در ظل حضرت مقصود
مشاهده کنند آب این اشجار کوثر بیان محبوب امکان است در یک آن غرس میشود
و در آن دیگر از امطار رحمت رحمانی فرعش در سما مشاهده میگردد شجره یابسه قابل
ذکر نبوده نیست طوبی از برای مقبلی که بطرز انتهت مزین شد و بر ضدت امر قیام
نمود او بمقصود فائز و باسچ از برای او خلق شده عارف صد هزار افسوس از برای
نفوس غافله فی بحتیته ایشان بمثابة اوراق یابسه مطروحه برارضند غمگین باد حال

هر یک را بمقر خود راجع نماید خافل آیدند و خافل رستند و خافل بمقام خود رجوع
 نمودند عالم در بر همین با علی النداء ندا بینماید و میگوید من فانیم و طهورات و الوان
 من فانی از اختلافات و تغییرات محدثه در من پسند گیرید و تقنیه شوید معذ
 بصر موجوده تا ملاحظه کند و سمع مشهوده تا بشنود سمع حقیقی امروز نداهینماید و
 میگوید هنیئالی امروز روز من است چه که نداء الله مرتفع است و کینونت بصر
 میگوید مرئیالی روز روز من است چه که جمال قدم از افق اعلیٰ مشرق و لالاح
 باید اهل بخت از مالک اسما در کل احیان سائل و آمل شوند که شاید اهل نشاء
 از فیوضات آیات محروم نمانند جمیع علما به این کلمه ناطق بودند و مکرر در زمان
 طفولیت نفس حق اصفا نموده میگفتند آیا آن کلمه قائم چه کلمه است که نقبا از آن
 فرار خست یار بینماید بگو آن کلمه حال ظاهر و شاقبل از استماع منرار نموده آید و
 نیستید و آن کلمه مبارکه مکنونه مخزنه مصونه است هو در مقص انا ظاهر و مکنون بانا
 المشهور ناطق است آن کلمه فی که فرائض مشرکین از آن مرتعد شده سبحان الله
 در جمیع کتب قبل عظمت این یوم و عظمت ظهور و عظمت آیات و عظمت کلمه و عظمت استفا
 و عظمت شان و مقام ذکر شده معذک خلق از او خافل و محتجب نبیاء تقای این
 یوم را آمل بودند داود میفرماید من تقودنی الی المدینه المحصنه مدینه محصنه عکاست و
 حسنش بسیار محکم و مظلوم در او سبحون و همچنین در سرفان میفرماید ان اخرج القوم

من الظلمات إلى النور وبشرهم بأيام الله در کثیری از صحف و کتب الهی ذکر
این یوم کبکمال تصریح مذکور و مسطور علمای عصر ناس را از این مقام اعلی و ذروه علیا
و غایه قصوی منع نموده اند طوبی از برای آنجناب که ظلمت او حام از نور یقین
منعت نمود و سطوت ایام شمار از مالک انام باز نداشت قدر این مقام را
بدان و از حق جل جلاله حفظش را بجواه در هر حال دولت باقیه مخصوص حق و اولیاست
بوده و خواهد بود الباء المشرق من افق البقاء علیک و علی آتین
تمسکوا بحبل الله المتین

نصاحتی آمد لعمر الله قادر است بر اینکه بیک کلمه عالم را منقلب نماید
 چون کل را حکمت امر نمود بصبر و اصطبار متک فرمود گلپارهای عالم قصد مدینه
 مزینه منوره یا قوتیه الهی نموده اند و بعضی از سفراء ایران در باطن محرک و در ظاهر
 خاضع سبحان الله این نفاق عالم کی بوفاق تبدیل شود نصایح حق جل جلاله
 عالم را احاطه کرده و الی صین آثارش ظاهرند اعمال غیر مرضیه کل را از تقرب منع
 کرده نسل الله تبارک و تعالی ان سیزل من سحاب عطاءه امطار رحمته علی عموم عباده
 انه علی کل شیء قدير یا علی حیدر یا ایها القائم علی خدمتہ امری و التناطق نذکره
 رب العرش لعظیم بر مظاہر عدل و مطالع انصاف مبرهن و وضحت که این مظلوم
 اراده نموده فساد و نزاع و جدال و اختلاف و تفریق را بقوه ملکوتی از ما بین حزاب
 عالم بردارد و نظریه این امر خطیر عظیم مکرر بر زندان رفته و سخت سلاسل و اخلال آیام ولیا
 گذرانده طوبی لمن نصف فی هذا الامر المتین هذا النبا العظیم

كتاب انزله الرحمن ليقرّب به من في الامكان الى لجهه الذي تموج باسمه
 العظيم من الناس من اعرض عنه وجادل بالبرهان ومنهم من شرب رحيق الايقان
 باسمه المهيب على العالمين قد خسر الذين توجهوا الى نعيم الغراب معرضين عن صفاء
 ما هدت به الورقا على افنان دوحه البقاء انه لا اله الا انا العليم الحكيم هذا يوم ستضاه
 من نور الوجود وطافت حوله الليالي والايام طوبى لبصير رائي ولطمان فازجهذا الكلوثر
 المبين طوبى لمن يصدع بالحق ويسعى في خدمته امر ربه لمقتدر القدير ان يا عبء الناظر
 الى الوجود ان استمع نداء ربك الابهى من مطلع العظمة والكبرياء انه يقرّبك الى الافق
 الاعلى وينطقك بثناء تنحذب به الاشياء وبذكر يوتر في الانشاء ان ربك لهو المهيب
 العزيز الخبير ان اجمع اجباء الله في منهاك ثم ذكرهم بذكرى الجميل قد نزلنا لهم لوحا
 تصوع عرف الرحمن في الاكوان ليفرحن ويستقيم على هذا الامر البديع قد انزلنا في السج
 كتابا سمى لدى العرش بالكتاب الاقدس فيه شرعنا الشرايع وزيناها باوامر ربك الامر على
 من في السموات والارضين قل يا قوم تمسكوا به ثم اعلوا بما نزل فيه من بدائع احكام ربكم
 الغفور الكريم انه ينفعكم في الدنيا والآخرة ويطهركم عما لا ينبغي انه لهو المدبر المبين
 المعطي الباذل العزيز الرحيم نعميا لك بما وفيت شياق الله وعمه وقرت بهذا اللوح

الذی بہ ثبت ذکرک فی لوح الحفیظ کن خادماً لأمیر مولناک وذاکرا بذکرہ مہشیا
بشناءہ لینیبتہ بہ کل خافل عبید کذلک تمنا علیک فضلاً من عندنا وانا الغفور الرحیم

انا اردنا ان نذكر من اقبل اليينا ونسقيه كوثر العناية مرة بعد مرة ليقرب الي
 افقى ويزينه باحسناق ويطيره في هوائى ويؤيده على ما يظن به بتقدس امرى بين خلقى
 وينطقه بشنائى على شان سيرى به كل متوقف ويطيره بكل ساكن ويزوب كل جسد
 ويسرى كل منجمه ويفور كل منجمه هذا ما ينعنى لمن توجه الى وجهى ودخل فى ظل عنائتى
 وفاز باياتى لهيمنة على العالمين ان يا على سخا طبتك مشرق الامر بابع ابيان
 تاتى لو كنت حاضر لدى العرش وسمعت من لسان العظمة والاقتدار لتقدمى جسدك
 ثم روحت ثم ذاك حبا لله الملك المهيمن العليم الحكيم ويجذبك جذب النداء الى
 مقام عجزت عن ذكره الا سلام وحات عن بيانه كل متكلم فصيح فسكرنى هذا الظهور
 وسلطانه ثم انصره بما ينعنى لمولىك العزيز الكريم ان اهد الناس الى الاق الاعلى
 وانه هيكلة المستقر على عرشه العظيم وبه انار ارق السجى وبه استضاء من فى السموات و
 الارضين انا ذكرناك من قبل وفى هذا اللوح الكريم لتجد عرف الرحمن مرة بعد اخرى
 هذا من فضلى عليك ان احمد ربك الفضال البصير لا تخزن من احتجاب اخلق سوف
 ترونهم متوجهين الى الله رب العالمين قد احطنا العالم بكلمة العليا سوف يستخر الله
 بها افدة من على الارض انه لهو المقتدر القدير ونذكر اخاك من هذا المقام ليوضح

بذكرى آيا، ويكون من المتذكرين ان يا حبيب ان الم محبوب نيا ديك من
 شطر سجنه الاعظم ونوصيك بما نزل من قلمي المقدس في كتابي الاقدس لتأخذ
 بقوة من عندنا وقدرة من لدنا وانا الامر بحكيم طوبى لكم بما احاطكم الفضل وايدكم
 على هذا الامر الذي به طويت السماء ونسنت كل جبل ما فخر رفع ونذكر بالرحمة الكبرى
 انكم التي فازت بعرفان الله ونكبت على وجهها من هذا المقام المهنيج انا نذكر كلكم
 من الاناث والذكور وراكم نفسا واحدة في هذا المنظر البديع وتبشركم بالرحمة التي
 سبقت الكائنات وذكرى الذي احاط كل صغير وكبير ان البها
 عليكم يا اهل البها ان افروا بذكرى انه معكم في كل حين

ان استمع ما يلقي الروح عليك من آيات الله المهين القتيوم ليحبك النذر
الى الافق الاعلى ويقربك الى مقام ترمى في نفسك نار محبة الله على شأن لا تحمد
سطوة الملوك ولا اشارات الملوك وتقوم بين الملأ الانثا ، ثننا ربك مالك السماء
هذا ما ينبغي لك في هذا اليوم انما تذكر لك ما قضى من قبل لتجد حلاوة الذكر والبيان
وتطلع بما قضى فيما كان ان ربك لهو المذكر العزيز المحبوب واذا ذكر اذ ساق الحكيم
غنم شيرون حميه الى البسرية سمع نذار مالك البرية من السدة المرتفعة على الارض
المباركة ان يا موسى انى انا الله ربك ورب آباك ابراهيم واسحق ويعقوب
قد اخذه جذب النذر على شأن انقطع عن الامكان مقبلا الى الفرعون وملائه بقدره
من لدن ربك المهين على ما كان وما يكون والناس سمعون ماسمعه ولا يفقهون قل
تالله سيفنى عسرة الوزراء و سطوة الامراء وقصور القياصرة و اهرام الضراغنة وسقى ما
قد زناه لكم فى الملكوت ان احبوا و ايا قوم ليذكر اسمائكم لدى العرش ويظهر منكم ما يحى
به ذكركم بدوام الله مالك الوجود ان اذكر احبائى من قبلى فى هناك وكبر على وجوههم
وبشرتهم بما نزل لهم من هذا المقام الممود قل اياكم ان تخوفكم سطوة كل ظالم
سيفنى العلم والاعلام وترون سلطان ربكم غالباً على الغيب والشهود اياكم ان تمنعكم

اسجيات عن فضل هذا اليوم دعوا ما يبينكم عن الله وتمسكوا بهذا الصراط الممدود أنا
 ما اردنا لكم الا ما هو خير في لوح محفوظ انما تذكر الاجباب في كثره الايام وما وجدنا منهم ما
 يبغي لحم في جوار رحمة رحبم العطف العفور الا ما شاء الله انه لهو المقتدر على ما يشاء
 يعطي ويمنع انه لهو الحق علام الغيوب خذوا يا اجباء الرحمن كونس بحسبان من ايادي
 الطاف ربكم ما لك الامكان ثم اشربوا منها تاسدها انها تجذبكم على شان تقوم على ان ذكر
 وابيان بين ملا الاكوان وتملكن مدائن القلوب باسم ربكم العزيز المحسود ونبشر الكل
 بما نزلناه في كتابنا الاقدس الذي اشرق من افقه شمس او امرى المشرقة على كل شاهد
 ومشهود تمسكوا به ثم اعلموا ما نزل فيه انه خير لكم عما خلق في الملك ان تم تعلمون
 اياكم ان تحسنه نكم شونات انخلق عن التوجه الى الحق تفكروا في الدنيا واحتملها
 وتغيرها لتعرفوا مقامها والذين توجهوا اليها معرضين عما نزل في لوحنا المحفوظ
 كذلك نزلنا الآيات وارسلناها اليك لتقوم على ذكر الله المسمين بعيتوم الهباء
 عليك وعلى الذين فازوا به هذا الرجح المحتوم .

مکتوب آنجناب در ضمن عظم نظر این مظلوم رسید و اینکه سوال از حکم آن
 در امر معاد و معاش نموده بودید مفهوم گشت نعم ماسلت چه که خیرش شما و یا
 عباد در ظاهر و باطن راجعت آن رکت لهو العیلم المحیب سبب عظم آفرینش
 عرفان آن بوده و هر نفسی الیوم از عرف تمیض رحمانی بوطن اصلی که مقام معرفت
 مطلع او امر الیه و مشرق وحی ربانیه است فائز شد او بکل خیر فائز بوده و خواهد بود
 و بعد از ورود این مقام اعلی دو امر از برای نفسی لازم و واجبست یکی اشتیاق
 بر امر الله بشانیکه اگر جمیع ناس نخواهند او را از مصدر امر منع نمایند قادر نباشند
 و امر دیگر اتباع او امر الیه است که از معین تم مشیت ربانیه جاری شده چه که معرفت
 حق تمام و کامل نمیشود مگر متابعت آنچه امر فرموده و در کتاب الهی نازل شده درسته
 قبل کتاب اقدس از سما عطا مالک اسما نازل آنچه در او نازل شده انشاء الله عمل
 به آن موفق شوید و اما امر معاش باید متوکلًا علی الله مشغول نگیب باشید آنه تزل
 علیکم من سما الطافه ما قدر لکم الله لهو المقدر بعد یر حمد کن مقصود عالم را که کتابت
 لدی المسجون وارد شد و از مقرر امر جواب آن نازل و ارسال گشت چه که این فضل
 بزرگیت از جانب حق اگر چه الیوم معلوم نیست و لکن زود است که معلوم خواهد شد

قل سبحانك اللهم يا الهى انا الذى توجهت اليك وتوكلت عليك اسئلك
باسمك الذى به تموج بحر بيانك وتهبج ارياح عرفانك بان تجعلنى موقفاً على
خدمته امرك وموئيداً بذكرك وثنائك ثم انزل على من سماه هواه بك ما يحفظنى عن
دونك وينفعنى فى كل عالم من عوالمك انك انت المقدر
المتعالى لهمين بعليم الحكيم .

٧